Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II
Nr. 6489
8 PAGINI — 30 BANI
SÎMBĂTĂ
28 MARTIE 1970

Plenara Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste

În ziua de 27 martie a.c., sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, au avut loc lucrările plenarei Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

Plenara a dezbătut modul în care s-au rezolvat propunerile făcute de către cetățeni în campania electorală din ianuarie—martie 1969, precum și activitatea depusă pînă acum de consiliile Frontului Unității Socialiste și principalele sarcini ce le revin în anul 1970. Plenara a aprobat materialele prezentate în aceste probleme și programul de activitate al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

Plenara a dezbătut și a aprobat activitatea internațională desfășurată de Frontul Unității Socialiste, precum și planul relațiilor externe pe anul 1970.

Plenara a adoptat textul documentului „Cu privire la securitatea europeană", care se dă publicității.

Plenara a hotărît ca tovarășii Gheorghe Apostol și Constantin Mateescu, care au făcut parte din Biroul Executiv și din Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste ca reprezentanți ai Uniunii Generale a Sindicatelor din România, respectiv al Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum să fie eliberați din aceste funcții ca urmare a schimbărilor intervenite în conducerea acestor organizații.

Plenara a ales ca membri ai Consiliului Național și ai Biroului Executiv al Frontului Unității Socialiste pe tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent și secretar al C.C. al P.C.R., președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de producție, Florian Dănălache, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Valerian Popescu, președintele Uniunii Societăților de Științe Medicale și Dumitru Bejan, președintele Uniunii Centrale a Cooperativelor de consum.

De asemenea, plenara a ales ca membru al Consiliului Național pe tovarășul Traian Dudaș, președintele Consiliului județean Mehedinți al Frontului Unității Socialiste.

La dezbaterile din plenară au luat cuvîntul tovarășii: Nicolae Tăbîrcă, Coriolan Pop, Carol Kiraly, Zaharia Stancu, Aurelia Dănilă, Gheorghe Paloș, Constantin Petre, Dumitru Toma, Carol Göllner, Ion Mărgineanu, Constantin Dumitrescu și Damian Ascanio.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Tovarăși,

Plenara Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste a dezbătut probleme de mare actualitate. Toți membrii Consiliului care au luat cuvîntul aici au evidențiat preocupările consiliilor județene, orășenești și comunale pentru rezolvarea propunerilor oamenilor muncii făcute în timpul campaniei electorale, precum și, în general, pentru rezolvarea diferitelor sesizări și propuneri adresate curent de oamenii muncii consiliilor Frontului diferitelor organisme ale statului.

Trebuie să spunem, că într-adevăr, în perioada care a trecut de la alegeri, a existat o mai intensă preocupare pentru rezolvarea acestor probleme, pentru soluționarea chestiunilor de muncă și viață care îi privesc nemijlocit pe cetățeni, precum și a problemelor de ordin gospodăresc-edilitar.

După cum au arătat mai toți vorbitorii, cu deosebire în domeniul gospodăresc-edilitar s-au realizat multe lucruri bune — deși trebuie spus că mai avem mult de muncit pentru a asigura ca orașele și comunele patriei să fie bine întreținute și gospodărite. Paralel cu rezultatele bune pe care le-am obținut, în acest domeniu mai persistă destule neajunsuri. Unele consilii ale Frontului, cît și unele consilii populare nu se îngrijesc cu toată atenția ca mijloacele pe care le au la dispoziție să fie folosite cu rezultate maxime în ridicarea nivelului edilitar-gospodăresc al orașelor și comunelor, în crearea unor condiții de viață tot mai bune cetățenilor patriei noastre.

De asemenea, după cum s-a subliniat aici, nu toți deputații acordă atenția cuvenită problemelor ridicate în întîlnirile avute cu cetățenii. Trebuie să atragem atenția tuturor deputaților — atît celor ai Marii Adunări Naționale, cît și ai consiliilor populare — să se preocupe în mai mare măsură de rezolvarea problemelor ridicate de alegători. Desigur, sînt probleme care nu-și pot găsi o rezolvare rapidă; dar chiar și în acest caz cetățenii trebuie să primească răspuns, arătîndu-li-se ce se poate și ce nu se poate soluționa, explicîndu-li-se cu argumente cauzele, motivele. Numai așa oamenii muncii simt în mod concret că organele - statului, organismele Frontului Unității Socialiste se preocupă cu adevărat de problemele lor. Acolo unde nu există încă condițiuni pentru rezolvarea propunerilor făcute, sau cînd problemele ridicate sînt neîntemeiate, trebuie date explicații pline de răbdare cetățenilor: procedînd astfel vom avea de cîștigat din toate punctele de vedere.

Așa cum am mai spus și în alte împrejurări, organele noastre de stat și organele Frontului Unității Socialiste, precum și organele de partid și organizațiile de masă — au ca datorie fundamentală să se ocupe permanent de soluționarea problemelor ridicate de cetățeni. Activiștii organelor de stat, de partid și ai organizațiilor obștești — deci și ai consiliilor Frontului Unității Socialiste — trebuie să înțeleagă că sînt chemați să servească, prin întreaga lor activitate, interesele cetățenilor. Numai în măsura în care își îndeplinesc cu răspundere și consecvență aceste atribuții, ei se bucură de încrederea cetățenilor. Numai astfel ei vor reuși să unească elanul și energia tuturor cetățenilor în înfăptuirea sarcinilor privind dezvoltarea societății, ridicarea nivelului de viață și de civilizație al orașelor și satelor patriei noastre socialiste.

În această ordine de idei, aș dori să mă refer la necesitatea ca deputații Marii Adunări Naționale să prezinte în mod mai organizat dări de seamă în fața alegătorilor. Cred că ar fi bine să ne gîndim ca, în cursul lunilor mai-iunie, să aibă loc asemenea întîlniri în întreaga țară. Cu acest prilej să se dezbată, atît problemele legate de activitatea deputaților, modul de rezolvare a problemelor ridicate de alegători, cît, mai cu seamă problemele hotărîte de ultima plenară a Comitetului Central al partidului privind dezvoltarea agriculturii, precum și hotărîrile Marii Adunări Naționale privind calitatea produselor, organizarea și disciplina muncii.

Este necesar ca înseși Consiliile Frontului să exercite un control mai operativ asupra felului în care deputații mențin contactele cu alegătorii, îi informează asupra activității lor și asupra problemelor generale, rezolvă problemele pe care le ridică cetățenii.

În Frontul Unității Socialiste sînt prezente toate organizațiile obștești; de aceea este necesar ca în consiliile Frontului să se dezbată modul în care aceste organizații participă la înfăptuirea programului adoptat în comun, a programului cu care ne-am prezentat în alegeri în fața poporului, la realizarea politicii partidului și statului. În această privință, cred că atît Consiliul Național cît și consiliile județene au făcut încă destul de puțin. În planul de măsuri al Consiliului Național există unele prevederi în această privință; cred că trebuie să ne propunem să dăm mai multă viață consiliilor, să facem ca ele să aibă un rol mai mare în coordonarea activității organizațiilor componente.

Aici s-a considerat că o problemă importantă este creșterea contribuției uniunilor de scriitori, artiști plastici și compozitori la munca de educare, îndeosebi a tineretului. Mi-a făcut plăcere să ascult că Uniunea Scriitorilor a început să întreprindă unele acțiuni în această direcție. Sperăm că începutul bun care s-a făcut — și care constituie, poate o revenire la unele obiceiuri bune din trecut, în mod nejustificat uitate — va fi dus mai departe. Este necesar să se încetățenească în activitatea Uniunii Scriitorilor și a celorlalte uniuni ca o metodă permanentă întărirea contactului cu cititorii, cu beneficiarii operelor, cu cetățenii. Desigur, în cadrul acțiunilor de care s-a vorbit, artiștii vor citi sau vor prezenta cetățenilor operele lor, dar

(Continuare în pag. a III-a)

Cu privire la securitatea europeană

Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste a examinat și aprobat în ședința plenară din 27 martie a.c. activitatea desfășurată în anul 1969 de către Biroul său Executiv, precum și proiectul planului pentru anul 1970 în domeniul relațiilor internaționale.

Consiliul Național consideră că una dintre principalele probleme care preocupă astăzi popoarele Europei, este instaurarea securității pe acest continent. Opinia publică europeană, tot mai multe organizații politice, profesionale, personalități de prestigiu ale vieții publice, culturale, artistice etc., mase largi de oameni ai muncii din toate țările continentului, împărtășesc mereu mai intens această convingere și apreciază că este imperios necesar să se statornicească fără întîrziere un climat de pace, favorabil dezvoltării cooperării multilaterale între popoarele europene. Soluționarea problemei securității europene reprezintă o etapă de cea mai mare importanță, pe calea promovării coexistenței pașnice între toate țările planetei noastre.

Consiliul Național dă o înaltă prețuire acțiunilor întreprinse în această direcție, de Partidul Comunist Român și Guvernul Republicii Socialiste România, în spiritul Declarației Consfătuirii de la București din anul 1966 și a Apelului de la Budapesta ale Comitetului Politic Consultativ al Statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Consiliul Național consideră că se dezvoltă în tot mai mare măsură condițiile necesare pentru convocarea conferinței statelor europene în problema securității.

Avînd convingerea că securitatea este cauza comună a tuturor popoarelor, fie ele mari sau mici, Consiliul Național este de părere că atît în fazele pregătitoare ale conferinței, cît și în etapele următoare, la discutarea și rezolvarea acestei probleme, trebuie să participe cu drepturi deplin egale, reprezentanții autorizați ai tuturor țărilor interesate, fie că aparțin sau nu unor blocuri militare sau participă la alte aranjamente bi sau multilaterale. De asemenea, Consiliul este încredințat că atît în perioada premergătoare, cît și în cursul desfășurării conferinței, vor fi examinate cu atenție toate propunerile constructive, care se vor dovedi utile cauzei înțelegerii și securității statelor europene.

În temeiul concluziilor desprinse din dezbaterile care au avut loc, ținînd seamă de obiectivele sale programatice și de necesitatea de a aduce contribuția sa la organizarea conferinței pentru statornicirea securității în Europa, Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste:

— însărcinează Biroul Executiv să acționeze pentru stabilirea și dezvoltarea de relații cu formații politice similare Frontului, partide politice, organizații sociale, culturale și științifice, reprezentanți ai parlamentelor și personalități din toate sectoarele vieții sociale din țările Europei, care pot fi interesate în pregătirea conferinței guvernelor continentului consacrată soluționării problemelor securității europene;

— recomandă organizațiilor de masă, obștești și profesionale, uniunilor culturale și științifice care fac parte din Frontul Unității Socialiste, să stabilească și să intensifice relațiile lor cu organizațiile, asociațiile, uniunile obștești, culturale și științifice, din toate țările Europei, care militează sau doresc să acționeze pentru mobilizarea celor mai largi cercuri ale opiniei publice, a parlamentelor și guvernelor în vederea organizării conferinței pentru securitatea europeană.

Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste este pe deplin convins că poporul român își va aduce și pe viitor contribuția sa, la promovarea cooperării între toate țările, la statornicirea securității în Europa, în întreaga lume.

CONSILIUL NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE DIN REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Cea de-a treia zi a lucrărilor sesiunii Marii Adunări Naționale a fost consacrată dezbaterii politicii internaționale a Republicii Socialiste România.

În sală se aflau deputații marelui sfat al țării, precum și numeroși invitați — conducători de instituții centrale și organizații obștești, activiști de partid și de stat, personalități ale vieții economice, științifice și culturale, ziariști.

Printre invitați se aflau șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și numeroși corespondenți ai presei străine.

Deputații și invitații au întîmpinat cu vii și puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului, tovarășii: **Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Bergheanu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu.**

Deschizînd lucrările, președintele Marii Adunări Naționale, **Ștefan Voitec**, a dat cuvîntul deputatului **Corneliu Mănescu**, ministrul afacerilor externe, care a prezentat **Darea de seamă cu privire la activitatea internațională a Republicii Socialiste România în anul 1969.**

La dezbaterea generală au luat cuvîntul deputații: **Mihai Dalea**, președintele Comisiei pentru politica externă a Marii Adunări Naționale, **Gheorghe Roșu**, prim-secretar al Comitetului județean-Bacău al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, **Stanciu Stoian**, secretar general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, **Mihail Lupșan**, maistru la Combinatul siderurgic din Reșița, general-locotenent Ion **Coman**, adjunct al ministrului forțelor armate, **Eduard Eisenburger**, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, **Ion Ursu**, președintele Comitetului de stat pentru energie nucleară, **Ștefan Peterfi**, vicepreședinte al Consiliului de Stat, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, **Ion Spătărelu**, președintele Cooperativei agricole de producție „Gheorghe Doja", județul Ialomița, **Ion Dumitrescu**, președintele Uniunii Compozitorilor, și **Maria Groza**, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor.

În numele Biroului M.A.N., tovarășul **Ștefan Voitec**, a propus apoi adoptarea unei hotărîri a Marii Adunări Naționale cu privire la activitatea internațională a Republicii Socialiste România în anul 1969, hotărîre care a fost examinată și însușită de Comisia pentru politică externă a M.A.N.

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România a aprobat în unanimitate, prin vot deschis, **Hotărîrea cu privire la activitatea internațională a Republicii Socialiste România în anul 1969.** Deputații supremului for al țării, invitații, aplaudă îndelung manifestînd aprobarea deplină, adeziunea integrală a poporului la politica externă a Republicii Socialiste România, politică ce corespunde pe deplin intereselor și năzuințelor națiunii noastre socialiste.

La amiază, lucrările sesiunii s-au întrerupt, urmînd ca următoarea ședință plenară a sesiunii a patra a celei de-a șasea legislaturi a Marii Adunări Naționale să fie anunțată din timp.

Președintele Marii Adunări Naționale, **Ștefan Voitec**, a anunțat că, potrivit principiului sesiunilor deschise, lucrările vor continua în comisiile permanente.

ÎN PAG. A 2-A:

Dare de seamă cu privire la activitatea internațională a Republicii Socialiste România în anul 1969,

prezentată de tovarășul Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe

HOTĂRÎREA

Marii Adunări Naționale cu privire la activitatea internațională a Republicii Socialiste România

Marea Adunare Națională, dezbătînd darea de seamă prezentată de ministrul afacerilor externe cu privire la activitatea internațională desfășurată de Republica Socialistă România în anul 1969,

HOTĂRĂȘTE:

Aprobă linia politică externă și activitatea internațională a Republicii Socialiste România desfășurată în anul 1969;

Reafirmă hotărîrea Republicii Socialiste România de a promova și în viitor, în politica sa externă, întărirea și dezvoltarea prieteniei, alianței și cooperării multilaterale cu toate țările socialiste, extinderea colaborării cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială — pe baza principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc —, sprijinirea luptei popoarelor aflate sub dominația colonială și lărgirea relațiilor de colaborare cu tinerele state independente pentru dezvoltarea lor liberă, de sine stătătoare, asigurarea unui climat de pace și securitate în Europa și în lume, întărirea unității și solidarității cu forțele antiimperialiste ale contemporaneității;

Însărcinează Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România să ia toate măsurile pentru înfăptuirea acestei politici.

ÎN PAG. A 5-A:

- Un punct oarecum calm pe MAGISTRALA METALELOR.
- Interferonul va învinge definitiv virusurile?
- Al patrulea inel al lui Saturn.

ÎN PAG. A 6-A:

- De la OM LA OM (Curierul nostru de sîmbătă)
- Întuneric înfrînt.
- Arhiva de la Nürnberg (VII).

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Clientela penală a sub (și pseudo) culturii

Iată, pe scurt faptele: între aprilie 1969 și 19 spre 20 ianuarie 1970, 10 tineri (toți minori) între 14 și 18 ani, au comis 32 de infracțiuni dintre care 16 în dauna avutului obștesc, 15 în dauna avutului personal și o conducere auto fără permis de circulație pe drumurile publice. În limbaj judiciar, deoarece infracțiunile au fost premeditate (noaptea, în grup, prin escaladarea zidurilor etc.), faptele sînt de domeniul **furtului calificat.** (Acesta e limbajul judiciar și nu e vina lui că un astfel de atribut, care altfel onorează eforturile de stăpînire a unei meserii, a fost alăturat unor minori care — în majoritate — erau pe băncile școlii, iar doi tăiau doar frunze ciinilor. Dar a cui e vina?)

Cel care cercetează acest caz și cu atît mai mult cel neavizat de astfel de dereglări morale — va fi surprins de cîteva lucruri. În primul rînd **toți provin din familii cu un nivel de viață cel puțin mediu.** Gabriel Sorin Constantin, 16 ani (pînă în clasa a VII-a, an de an, premiant, apoi...) unicul copil al unei familii în care tatăl e arhitect, iar mama arhivar-șef; Stan Marin, 18 ani (fără nici o ocupație) este fiul unui muncitor zidar foarte bine cotat profesional și social, iar mama casnică; Constantin și Cornel Iova sînt dintr-o familie în care tatăl e lucrător de miliție, iar mama salariată; Toia și Niki Bărăscu au mama proiectantă („care se sacrifică să le facă tot ceea ce visează ei" — căpitanul **Constantin Dinu** de la circa 11 miliție); Nicolae Nițu, tatăl șofer la Getax și mama pensionară temporară pe caz de boală. Lista poate continua!

Un al doilea motiv de surprindere ni-l furnizează căpitanul **Teodor Teodoruț**, care a participat la cercetarea cazului:

— Am mai avut un grup de tineri în cartier care a fost deferit justiției pentru ultraj la bunele moravuri. Nu, n-au furat dar erau huligani notorii. De băieții aceștia nu se poate spune că au depășit vreodată buna cuviință pe stradă; nici unul dintre vecinii cu care am stat de

VARTAN ARACHELIAN

(Continuare în pag. a VII-a)

VALERIU RÂPEANU despre:

Sentimentul realității literare

- CERTITUDINEA DEBUTURILOR
- DE LA ILUSTRARE LA EXPLICARE
- EVOLUȚIA LITERATURII NU SE CARACTERIZEAZĂ PRIN RUPTURI ȘI CONVULSII
- NUANȚAREA DISCUȚIILOR DESPRE REALISM
- VECHIUL ȘI NOUL EXCLUSIVISM
- CONTRIBUȚIA TINERILOR SCRIITORI
- A EPATA PRIN FRONDĂ
- CALITATEA ISTORIEI LITERATURII

Redacția: Ați fost martor al evoluției și coleg al generației lui Fănuș Neagu, Ștefan Bănulescu, Nicolae Breban, Constantin Toiu, N. Velea, Ilie Purcaru ș.a. Pentru cititorii noștri este interesant să formulați opinia dumneavoastră despre felul în care acești prozatori, ajunși azi la maturitate creatoare, au valorificat în cărțile lor o bogată experiență personală și socială — experiența construcției unei lumi noi, a formării unor oameni noi. Deci: ce probleme ale dezvoltării noastre sociale considerați că au intrat în substanța adîncă a lucrărilor acestor prozatori?

Valeriu Râpeanu: — Generația pe care o numiți în între-

GRIGORE ARBORE

(Continuare în pag. a IV-a)

Și-au îndeplinit planul trimestrial

Unitățile Ministerului Industriei Lemnului și-au îndeplinit sarcinile de plan prevăzute pentru primul trimestru. Potrivit aprecierii direcției de resort din minister, pînă la sfîrșitul trimestrului se va înregistra o producție suplimentară de 5 000 mc lemn de mină, 10 000 mc lemn de celuloză, 10 000 mc cherestea de rășinoase, 5 000 mp uși și ferestre, 10 000 mp furnir și 500 tone hîrtie.

★

Industria județului Satu Mare a îndeplinit, vineri, sarcinile de plan pe primul trimestru al anului 1970 la producția globală și marfă. De remarcat faptul că sarcinile pe acest trimestru au fost cu peste 20 la sută mai mari decît cele din perioada corespunzătoare a anului trecut.

Acțiune voluntar-patriotică în cadrul Săptămînii Primăverii. Elevii Școlii generale nr. 36 din Capitală, lucrează la înfrumusețarea fațadei noilor blocuri din Colentina

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Scrisori de pe șantierul hidrocentralei de pe Lotru

OAMENI CARE SE MĂSOARĂ CU MUNȚII

„Peste ani, cînd vom străbate aceste locuri, poate ca turiști la sfîrșit de săptămînă pentru a admira sălbăticia nemaipomenită a acestor locuri, am să-ți povestesc despre eroismul celor care le-au îmblînzit...".

Drept răspuns la scrisoarea soțului ei, Elisabeta Ciocan a luat în mînă, în locul condeiului, valiza și un bilet de călătorie. Cum se va fi chemat acel sentiment irezistibil care a mînat-o spre necunoscut, spre împărăția bărbaților și a vulturilor? Să fi fost curiozitate, încăpățînare, aventură? Sau instinctul care te cheamă spre împlinirea destinului? Este greu a defini acest sentiment, Certă este prezența ei pe șantierul Hidrocentralei de pe Lotru.

Nu o prezență întîmplătoare, nici simbolică, ci o prezență care definește dinamismul ei, curajul, voința de a învinge, hotărîrea de a fi mai tare ca vitregia locurilor și a necunoscutului. Pentru că Elisabeta Ciocan, prin calitățile sale de șofer, soție și mamă, adună în ea virtuți nebănuite. De aceea muntele a reținut-o și-i este supus.

— Cam cîte tone de rocă ați transportat cu „Tatra" dumneavoastră de cînd ați venit pe șantier?

ROMULUS LAL
VASILE RĂVESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

DAREA DE SEAMĂ

CU PRIVIRE LA ACTIVITATEA INTERNAŢIONALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ÎN ANUL 1969,

prezentată de tovarăşul CORNELIU MĂNESCU,

ministrul afacerilor externe

Stimaţi tovarăşi,

Din însărcinarea guvernului, am deosebita cinste de a înfăţişa înaltei noastre Adunări activitatea internaţională desfăşurată de statul român în anul 1969.

Politica externă a ţării noastre se dezvoltă în unitate dialectică, în armonie deplină cu politica internă, servind edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Succesele importante obţinute de poporul român în făurirea vieţii sale noi, în înaintarea continuă pe calea progresului şi civilizaţiei, reprezintă o contribuţie de seamă la cauza consolidării socialismului, la creşterea prestigiului şi forţei sale de atracţie.

În spiritul politicii consecvente a partidului şi statului de profundă responsabilitate pentru destinele poporului român, pentru viitorul omenirii, ţara noastră şi-a adus contribuţia la promovarea relaţiilor de colaborare între toate statele, în vederea soluţionării problemelor majore ale vieţii internaţionale, statornicirii păcii şi securităţii în Europa şi în întreaga lume.

Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, înscris în viaţa poporului ca un eveniment de importanţă istorică, a dat o înaltă apreciere politicii externe a partidului şi guvernului nostru, a stabilit obiectivele şi liniile ei directoare.

Întreaga activitate a guvernului român de înfăptuire a politicii externe s-a desfăşurat sub îndrumarea permanentă a conducerii de partid şi de stat, nemijlocit a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Considerînd că normalizarea reală a vieţii internaţionale, consolidarea păcii şi securităţii reclamă dezvoltarea şi întărirea legăturilor bilaterale, România a acţionat şi acţionează cu perseverenţă în vederea amplificării relaţiilor cu statele din întreaga lume. În anul 1969, ţara noastră a stabilit relaţii diplomatice cu Guvernul Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, cu Bolivia, Ciad, Nigeria, Malayezia, Uganda şi Noua Zeelandă. România întreţine astăzi relaţii diplomatice şi consulare cu 95 de state.

La baza relaţiilor cu toate statele, România aşează principiile — care capătă o importanţă sporită în viaţa internaţională şi o adeziune tot mai largă din partea popoarelor — ale respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, avantajului reciproc, neamestecului în treburile interne, dreptului fiecărui stat de a hotărî de sine stătător asupra politicii sale interne şi externe.

Aşezînd neabătut prietenia, alianţa frăţească şi colaborarea multilaterală cu toate ţările socialiste în centrul politicii sale externe, România a desfăşurat o activitate intensă de adîncire şi extindere a relaţiilor politice, economice, cultural-ştiinţifice cu statele socialiste.

În acest cadru se înscriu întîlnirile tovarăşilor Nicolae Ceauşescu şi Ion Gheorghe Maurer cu tovarăşii Leonid Brejnev şi Alexei Kosighin, cu tovarăşii Wladislaw Gomulka, Marian Spychalski şi Josef Cyrankiewicz. De asemenea, au avut loc două întîlniri între tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Iosip Broz Tito, precum şi întrevederi între preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România şi preşedintele Vecei Executive Federale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia. S-au realizat, totodată, contacte şi convorbiri, la diferite niveluri, cu R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Ungară.

Relaţiile ţării noastre cu R. P. Albania au evoluat într-un spirit de înţelegere reciprocă, existînd posibilităţi pentru extinderea lor în viitor.

Întîlnirile şi discuţiile purtate au condus la adîncirea colaborării, au pus în evidenţă noi posibilităţi de extindere a relaţiilor bilaterale, în avantajul tuturor părţilor, au prilejuit schimburi utile de vederi asupra problemelor care interesează statele socialiste europene, au constituit o contribuţie de preţ la întărirea unităţii lor, la promovarea cauzei socialismului, păcii şi colaborării dintre popoare.

S-au dezvoltat legăturile de colaborare dintre Republica Socialistă România şi Republica Populară Chineză. În toamna anului trecut au avut loc la Pekin convorbiri ale tovarăşului Ion Gheorghe Maurer cu tovarăşul Ciu En-lai şi cu alţi conducători din R. P. Chineză, în probleme privind construcţia socialistă în cele două ţări, dezvoltarea relaţiilor bilaterale, situaţia internaţională.

Relaţiile ţării noastre cu R. D. Vietnam şi Frontul Naţional de Eliberare din Vietnamul de Sud s-au desfăşurat pe fondul sprijinului multilateral acordat de poporul român eroicului popor vietnamez în lupta sa dreaptă împotriva agresiunii americane.

Au evoluat pozitiv raporturile României cu R. P. Mongolă şi R.P.D. Coreeană.

Relaţiile cu Republica Cuba s-au dezvoltat pe multiple planuri.

Preocupat de perfecţionarea continuă a cadrului juridic în care se desfăşoară relaţiile cu statele socialiste, guvernul român a procedat la încheierea a 75 de noi instrumente de colaborare şi cooperare, în cele mai variate domenii de activitate.

România îşi aduce contribuţia activă la extinderea colaborării şi cooperării economice în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, al cărui membru este. Ea îşi intensifică, în acelaşi timp, schimburile comerciale, colaborarea şi cooperarea în domeniul economic cu toate ţările socialiste.

Ţara noastră îşi dezvoltă relaţiile de colaborare, pe plan militar, cu statele participante la Tratatul de la Varşovia, din care face parte, fiind gata să lupte alături de armatele prietene în cazul unei agresiuni dezlănţuite în Europa de forţele imperialiste, împotriva unui stat membru al acestui Tratat. Totodată, România lărgeşte colaborarea cu armatele tuturor statelor socialiste.

În cursul anului 1969, delegaţii de partid şi de stat conduse de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au luat parte la sesiunea specială a C.A.E.R., la Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia, precum şi la întîlnirea de la Moscova, din luna decembrie, a conducătorilor de partid şi de stat din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. S. România, R. P. Ungară şi U.R.S.S.

Aceste întîlniri, precum şi celelalte reuniuni ale ţărilor socialiste la care România a luat parte, au dovedit că atunci cînd problemele sînt abordate în spirit principial şi tovărăşesc de stimă mutuală şi receptivitate faţă de opiniile şi interesele fiecărui stat, este posibil să se stabilească înţelegeri acceptabile pentru toate părţile, şi — în acest fel — să se aducă o contribuţie importantă la ridicarea colaborării reciproce pe o treaptă superioară, la întărirea solidarităţii dintre ţările socialiste.

Este ferma noastră convingere că, edificîndu-şi relaţiile lor reciproce pe principiile marxism-leninismului şi internaţionalismului socialist, întrajutorării tovărăşeşti, pe normele relaţiilor dintre statele socialiste, depăşind dificultăţile actuale, ţările socialiste — unite prin comunitate de orînduire, de ideologie şi de ţeluri — pot oferi tuturor popoarelor un model de înţelegere şi cooperare multilaterală, pot exercita o influenţă favorabilă şi tot mai puternică asupra evoluţiei relaţiilor internaţionale şi dezvoltării lumii contemporane.

Pornind de la interesele vitale ale poporului nostru, de la interesele generale ale socialismului, guvernul român este hotărît să facă şi în viitor tot ce depinde de el pentru intensificarea colaborării frăţeşti cu toate ţările socialiste.

În condiţiile existenţei de state cu orînduiri social-politice diferite, unica soluţie raţională de organizare a vieţii internaţionale, corespunzătoare aspiraţiilor de progres şi prosperitate ale popoarelor, este colaborarea între toate ţările lumii, convieţuirea lor paşnică, întemeiată pe respectul principiilor fundamentale, unanim recunoscute, ale dreptului internaţional.

Creşterea potenţialului economic şi îmbogăţirea patrimoniului cultural al ţării noastre în contextul unei lumi caracterizate prin pătrunderea masivă a ştiinţei şi tehnicii în toate sferele activităţii umane şi prin accentuarea diviziunii internaţionale a muncii fac nu numai posibile dar şi obiectiv necesare dezvoltarea relaţiilor României cu toate statele lumii şi participarea sa activă la amplificarea necontenită a schimburilor de valori materiale şi spirituale.

Guvernul român a acţionat pentru lărgirea contactelor politice, a schimburilor economice, tehnico-ştiinţifice şi culturale cu toate statele, manifestînd preocupare de a asigura consistenţă şi stabilitate raporturilor externe ale ţării noastre, pe baze reciproc avantajoase.

În anul precedent au fost încheiate 76 de noi înţelegeri, acorduri şi convenţii de colaborare în diferite domenii, cu state avînd altă orînduire social-politică.

Au avut loc contacte, schimburi de vizite, convorbiri cu şefi de state şi de guverne, cu personalităţi politice marcante dintr-un număr mare de ţări. Preşedintele Consiliului de Stat, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a vizitat Turcia, Iranul şi India, şi a primit vizitele preşedintelui Statelor Unite ale Americii, preşedintelui Austriei şi preşedintelui Finlandei.

Preşedintele Consiliului de Miniştri, tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, a efectuat vizite în Anglia şi Belgia şi a primit pe şefii guvernelor din Olanda, Suedia şi Republica Populară Congo.

Vizitele menţionate, precum şi contactele la alte niveluri s-au încheiat cu rezultate pozitive, concrete, care au determinat amplificarea relaţiilor bilaterale, intensificarea colaborării în diferite domenii. Ele au prilejuit schimburi utile de păreri asupra unor probleme internaţionale importante, au contribuit la mai buna cunoaştere a poziţiilor şi punctelor de vedere, la îmbunătăţirea climatului politic general.

Ca ţară europeană, vital interesată în pacea şi securitatea continentului, România promovează o politică de largă cooperare cu toate statele din Europa.

Ne este plăcut să constatăm că relaţiile politice, economice, tehnico-ştiinţifice şi culturale dintre România şi Franţa cunosc o continuă dezvoltare. Întîlnirile dintre şefii celor două state au constituit şi vor constitui momente importante ale acestei evoluţii. Apreciem că sînt create toate condiţiile ca raporturile tradiţionale româno-franceze să se amplifice necontenit, în interesul ambelor popoare, al destinderii şi înţelegerii internaţionale.

Se intensifică relaţiile României cu R.F. a Germaniei, Italia, Elveţia, ţările nordice şi cu alte state din Europa.

Legăturile ţării noastre cu Turcia cunosc o dezvoltare ascendentă. Este aşteptată cu satisfacţie apropiata vizită în ţara noastră a preşedintelui Cevdet Sunay, care, fără îndoială, la fel ca şi vizita efectuată în Turcia de preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, va contribui la lărgirea colaborării multilaterale dintre cele două ţări.

În anul 1969 au continuat să se dezvolte relaţiile României cu ţările din alte continente.

S-au lărgit şi au perspective bune relaţiile României cu ţările din America Latină. Au fost încheiate noi acorduri de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică; s-au înfiinţat comisii guvernamentale şi au fost angajate acţiuni de cooperare pe termen lung cu Chile, Columbia şi Venezuela, inclusiv crearea de societăţi mixte pentru exploatări miniere şi petroliere.

Intensificarea legăturilor reciproc avantajoase cu statele din Asia şi Africa constituie o preocupare constantă a guvernului român. Au evoluat favorabil relaţiile României cu Japonia, s-au dezvoltat legăturile cu Pakistanul, s-au înregistrat progrese în raporturile cu ţările din Oceania. În Africa, au fost întărite contactele cu Republica democratică Congo, Nigeria, Tanzania, Zambia şi cu alte ţări. Poporul nostru, care a cunoscut el însuşi vicisitudinile dominaţiei străine, nutreşte o puternică simpatie faţă de eforturile popoarelor din aceste continente consacrate progresului şi bunăstării, consolidării independenţei lor economice şi politice.

În cadrul acestei politici, România sprijină cu hotărîre aspiraţiile popoarelor arabe pentru dezvoltarea lor independentă, democratică, pe calea progresului economic şi social.

Guvernul român a acordat întotdeauna atenţie dezvoltării relaţiilor cu ţările arabe. După cum se ştie, în cursul anului trecut, în raporturile României cu unele state arabe au intervenit momente nedorite, care, după părerea noastră, au fost generate de faptul că nu a fost pe deplin înţeleasă poziţia ţării noastre care acţionează consecvent pentru promovarea relaţiilor cu toate statele lumii.

Eforturile făcute de guvernul român pentru depăşirea acestor momente au găsit ecou favorabil din partea statelor arabe şi au dus la obţinerea de rezultate pozitive. Noi considerăm că în prezent există posibilităţi pentru normalizarea deplină a relaţiilor cu toate ţările arabe şi dezvoltarea acestora în interesul poporului român şi al popoarelor arabe, al cauzei păcii. În ceea ce îl priveşte, guvernul român este hotărît să facă în acest sens tot ce depinde de el pentru întărirea prieteniei dintre poporul român şi popoarele arabe.

Tovarăşi deputaţi,

Înfăptuirea securităţii europene reprezintă una din preocupările majore, constante, ale Partidului Comunist Român şi statului nostru. Pacea şi securitatea în Europa constituie, de multă vreme, o cerinţă de prim ordin a tuturor popoarelor continentului. Pentru poporul român, care a avut de suferit imense pierderi umane şi materiale în cele două războaie mondiale, realizarea securităţii în Europa este o chestiune vitală, o condiţie de cea mai mare importanţă a desfăşurării muncii sale paşnice, consacrate construirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

În ultimul timp, se conturează condiţii favorabile, care fac posibilă aducerea problemelor securităţii europene din sfera dezideratelor şi declaraţiilor de intenţii în sfera acţiunilor practice.

Este o realitate că în Europa se dezvoltă un proces de normalizare a raporturilor interstatale, de apropiere între popoare, de rezolvare a problemelor în suspensie prin mijloace paşnice. Cercuri guvernamentale, personalităţi politice influente dintr-un număr tot mai mare de ţări europene manifestă interes pentru slăbirea încordării, pentru înlăturarea barierelor ridicate în faţa colaborării, pentru identificarea căilor de instaurare în Europa a unui climat de destindere, pace şi bună-vecinătate.

În cursul ultimelor luni au avut loc contacte şi convorbiri politice între reprezentanţi ai guvernelor Uniunii Sovietice şi Republicii Federale a Germaniei, ai guvernelor Poloniei şi R. F. a Germaniei, iar, recent, s-a realizat prima întîlnire dintre preşedintele Consiliului de Miniştri al R. D. Germane, Willi Stoph, şi cancelarul federal al R.F.G., Willy Brandt, stabilindu-se, totodată, organizarea unei noi întîlniri la acelaşi nivel. Guvernul român, care se pronunţă cu consecvenţă pentru rezolvarea tuturor problemelor internaţionale pe calea contactelor şi negocierilor, salută aceste convorbiri. Ne exprimăm speranţa că ele vor duce la rezultate pozitive, pe linia normalizării relaţiilor intereuropene, recunoaşterii şi respectării frontierelor existente în Europa — inclusiv a graniţei Oder-Neisse şi a frontierei dintre cele două state germane —, a recunoaşterii R. D. Germane potrivit normelor dreptului internaţional, asigurîndu-se participarea celor două state germane, în condiţii de egalitate, cu celelalte state, la dezbaterea şi rezolvarea problemelor europene şi mondiale.

Factor activ al acestui proces înnoitor în viaţa politică a continentului nostru, România a militat, prin toate acţiunile pe care le-a întreprins, pentru edificarea securităţii europene pe un sistem de angajamente clare, lipsite de orice echivoc, asumate de toate statele, indiferent de potenţialul lor economic, militar, uman, precum şi de măsuri concrete care să genereze încredere, certitudine deplină pentru fiecare stat în ceea ce priveşte securitatea sa, integritatea teritorială, garanţia că se află la adăpost de orice primejdie de agresiune sau de alte acte de folosire a forţei sau de ameninţare cu forţa.

Înfăptuirea securităţii în Europa reclamă din partea tuturor ţărilor continentului eforturi stăruitoare, multiforme şi convergente, o politică activă de dezvoltare a legăturilor reciproce. Apreciind că securitatea europeană presupune o reţea tot mai densă de relaţii bi şi multilaterale între ţările continentului, menit să slujească progresului lor economic şi social, guvernul român acţionează pentru dezvoltarea largă a raporturilor politice, economice, tehnico-ştiinţifice intereuropene, pentru aşezarea lor fermă pe principiile unanim recunoscute ale legalităţii şi eticii internaţionale.

Pornind de la ideile cuprinse în Declaraţia de la Bucureşti, adoptată în anul 1966 de statele participante la Tratatul de la Varşovia, prin care au fost formulate importante propuneri privind întărirea securităţii şi colaborării în Europa, inclusiv iniţiativa convocării unei conferinţe general-europene, România şi-a adus contribuţia activă, alături de alte ţări socialiste, la elaborarea Apelului de la Budapesta şi a documentelor Consfătuirii de la Praga a miniştrilor afacerilor externe, precum şi la alte acţiuni comune menite să contribuie la instaurarea securităţii în Europa. Guvernul român consideră că propunerile formulate în documentele adoptate la aceste întîlniri reprezintă o bază realistă pentru pregătirea şi desfăşurarea conferinţei statelor din Europa. El înţelege, totodată, să dea dovadă de receptivitate faţă de orice propuneri constructive cu privire la stabilirea ordinei de zi, precum şi la alte aspecte pe care le comportă organizarea conferinţei.

Este profunda convingere a guvernului român că securitatea europeană nu poate fi decît opera comună a tuturor statelor continetului, că de statornicirea ei trebuie să beneficieze în condiţii de deplină egalitate, toate ţările din Europa.

În acest spirit, guvernul român militează pentru ca la înfăptuirea securităţii europene, inclusiv la pregătirea şi convocarea conferinţei, să participe direct toate statele din Europa, fără discriminări şi excepţii, precum şi alte state interesate. În concepţia noastră, pregătirea conferinţei nu trebuie limitată la un grup restrîns de state sau cantonată în tiparele relaţiilor de la bloc la bloc, ci, dimpotrivă, este necesar ca acest proces să ducă la depăşirea actualei diviziri a continentului în grupări militare opuse, la instaurarea unui climat de încredere şi înţelegere între toate statele europene.

Acţiunile întreprinse de ţara noastră, vizitele şi întîlnirile la nivel înalt, contactele permanente la alte niveluri cu ţările europene, schimburile utile de păreri efectuate cu aceste prilejuri au permis desprinderea unor aprecieri şi concluzii care converg spre demonstrarea importanţei şi actualităţii canalizării preocupărilor generale pe făgaşul realizărilor practice, concrete.

Problemele numeroase şi dificile care s-au acumulat în Europa nu sînt, desigur, susceptibile a fi soluţionate într-o singură etapă, realizarea securităţii pe continent constituind un proces de durată. O primă conferinţă ar putea contribui la statornicirea unei atmosfere de încredere între statele europene, la crearea condiţiilor prielnice abordării graduale şi soluţionării treptate, de la simplu la complex, a problemelor în suspensie.

România manifestă o preocupare permanentă pentru instaurarea în zona Balcanilor a unui climat de încredere, bună-vecinătate şi cooperare fructuoasă.

Este îndeobşte cunoscut că în trecut Balcanii erau consideraţi „butoiul cu pulbere al Europei", aria de confruntare a unor interese străine de aspiraţiile de prietenie şi colaborare paşnică ale popoarelor din regiune. Vechea metodă a puterilor imperialiste de a învrăjbi popoarele pentru a le putea domina, facilitată de politica cercurilor reacţionare interne, care s-au făcut instrumentul manevrelor imperialiste, a afectat timp de mai mulţi ani relaţiile interbalcanice.

Guvernul român consideră că trebuie depuse toate eforturile pentru ca, trăgînd învăţămintele necesare din experienţa istorică şi acţionînd în consonanţă cu interesele vitale ale popoarelor din Balcani, să se ajungă la statornicirea în zonă a unor relaţii cu adevărat normale, bazate pe principiile bunei-vecinătăţi. Această preocupare este ilustrată de eforturile consecvente ale ţării noastre de a dezvolta relaţiile politice, economice, culturale cu toate statele din regiune, de iniţiativele vizînd colaborarea balcanică multilaterală, de propunerile guvernului român din 1957 şi 1959 privind transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, lipsită de arme nucleare, propuneri care îşi păstrează deplina lor actualitate.

Avem convingerea că există condiţii pentru îmbunătăţirea raporturilor reciproce între statele din Balcani, pentru dezvoltarea colaborării paşnice multilaterale prin contribuţia activă a tuturor ţărilor din această zonă, corespunzător intereselor popoarelor balcanice, cauzei păcii şi securităţii în Europa şi în lume.

După cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „ţara noastră va face totul, şi în viitor, pentru a-şi aduce întreaga contribuţie la asigurarea unui climat de pace şi securitate în Europa şi în lume, îşi va consacra eforturile promovării susţinute a colaborării şi cooperării internaţionale în interesul civilizaţiei mondiale, al progresului tuturor popoarelor şi întregii umanităţi".

Stimaţi tovarăşi,

Ţara noastră atribuie o deosebită însemnătate înfăptuirii dezarmării generale şi, în primul rînd, a dezarmării nucleare. De cea mai mare importanţă în această direcţie sînt interzicerea folosirii armelor nucleare, încetarea experienţelor cu asemenea arme în mediu subteran, crearea de zone denuclearizate prin acorduri internaţionale însoţite de garanţii adecvate, încetarea producţiei, reducerea şi lichidarea stocurilor de arme nucleare şi a mijloacelor de transportare a lor la ţintă.

Ca stat membru al Comitetului pentru dezarmare de la Geneva, România a militat neabătut, împreună cu alte ţări socialiste, cu celelalte ţări iubitoare de pace, pentru adoptarea şi înfăptuirea unor măsuri concrete de dezarmare, menite să ducă la reducerea treptată şi, în cele din urmă, la eliminarea definitivă a armelor şi a forţei armate din sfera relaţiilor internaţionale.

Înfăptuirea unor măsuri eficiente de dezarmare apare, după părerea noastră, cu atît mai necesară, cu cît cursa înarmărilor acuză proporţii tot mai îngrijorătoare — fabricarea de noi tipuri de arme şi mijloace de luptă nucleare şi convenţionale continuă —, iar negocierile asupra dezarmării nu înregistrează decît rezultate modeste. Povara înarmărilor apasă din ce în ce mai greu asupra nivelului de trai al popoarelor, pune în primejdie pacea şi securitatea internaţională, ameninţă omul şi opera sa, creată cu trudă ca rezultat al strădaniilor multor generaţii. Armele continuă să fie folosite de cercurile imperialiste, reacţionare ca instrumente ale politicii de forţă împotriva libertăţii şi independenţei popoarelor. Această situaţie impune ca toate statele să participe activ, să depună eforturi sporite în realizarea de măsuri practice de încetare a cursei înarmărilor şi de dezarmare.

Guvernul Republicii Socialiste România consideră că numai dezarmarea generală constituie calea radicală pentru rezolvarea integrală a problemelor deosebit de grave pe care le generează şi le întreţine cursa înarmărilor, pentru pacea şi securitatea tuturor popoarelor. Acordurile încheiate pînă în prezent cu privire la acţiunile colaterale dezarmării, cum este Tratatul de neproliferare a armelor nucleare, ratificat recent de ţara noastră, deşi vizează limitarea dezvoltării înarmării atomice, nu prevăd măsuri practice de oprire a producerii, de lichidare a stocurilor de arme nucleare, nu prezintă garanţia că arma nucleară nu va fi folosită într-un eventual război.

Pătrunsă de răspunderea care incumbă tuturor statelor pentru viitorul omenirii, ţara noastră a prezentat, la actuala sesiune a Comitetului pentru dezarmare de la Geneva, propuneri de înfăptuire a unor măsuri concrete pe calea dezarmării. După cum vă este cunoscut, tovarăşi deputaţi, propunerile noastre au în vedere îngheţarea şi reducerea bugetelor militare ale tuturor statelor; asumarea printr-un document internaţional cu forţă obligatorie şi vocaţie universală, a unor angajamente ferme de nerecurgere la forţă sau la ameninţarea cu folosirea forţei, de neamestec, sub orice formă şi în nici o împrejurare, în treburile interne ale altor state; renunţarea la efectuarea de manevre militare pe teritoriul altor state; interzicerea creării de noi baze militare şi a amplasării de noi arme nucleare pe teritorii străine, măsuri de lichidare a bazelor militare străine; crearea de zone denuclearizate în diferite părţi ale lumii, inclusiv în regiunea Balcanilor; elaborarea unui program de acţiuni şi măsuri al deceniului dezarmării; asigurarea unui cadru adecvat participării la dezbaterile comitetului a tuturor statelor care doresc să-şi exprime poziţia în legătură cu problemele dezarmării, intensificarea ritmului negocierilor şi îmbunătăţirea activităţii, structurii şi formelor de lucru ale comitetului.

Convins că, prin eforturile tuturor statelor iubitoare de pace, ale tuturor popoarelor, se poate ajunge la transpunerea în practică a cerinţei de importanţă vitală pe care o reprezintă dezarmarea generală şi, în primul rînd, interzicerea şi lichidarea armelor nucleare, guvernul român va milita şi în viitor, cu toată hotărîrea, pentru înfăptuirea acestui deziderat major al omenirii.

Tovarăşi deputaţi,

O trăsătură caracteristică a vieţii politice contemporane este creşterea aportului tuturor statelor la soluţionarea problemelor internaţionale. Firreşte, înţelegem răspunderea deosebită pe care ţările mari o au pe arena mondială în rezolvarea problemelor ce confruntă omenirea. Este însă un fapt de necontestat că astăzi problemele majore ale lumii pot fi soluţionate numai în condiţiile participării şi conjugării eforturilor tuturor statelor, mari sau mici. În epoca actuală, fiecare stat, fiecare naţiune poartă răspunderi pentru statornicirea unui climat de destindere, încredere şi cooperare între popoare, pentru promovarea unor raporturi eliberate de spectrul forţei, pentru reglementarea litigiilor pe calea tratativelor.

Dînd glas sentimentelor unanime ale poporului român, guvernul se pronunţă pentru încetarea neîntîrziată a războiului din Vietnam, retragerea trupelor Statelor Unite ale Americii din Vietnamul de sud, curmarea oricărui amestec în treburile interne ale poporului vietnamez. Pentru soluţionarea paşnică a conflictului din Vietnam, considerăm că este, de asemenea, necesar să se asigure formarea unui guvern de coaliţie care sa permită dezvoltarea democratică, independentă a Vietnamului de sud. Guvernul român ţine să afirme şi cu acest prilej că ţara noastră va acorda şi în viitor întregul său sprijin material, politic şi moral eroicului popor vietnamez în lupta dreaptă pentru apărarea fiinţei sale naţionale.

Provoacă îngrijorare apariţia unor noi elemente de încordare în regiunea Asiei de sud-est, intensificarea bombardamentelor americane asupra teritoriului Laosului, precum şi situaţia creată în Cambodgia ca urmare a recentei lovituri de stat; ele complică şi agravează situaţia din zonă, aducînd prejudicii mişcării de eliberare a popoarelor, luptei lor pentru apărarea libertăţii şi independenţei naţionale.

Guvernul român a apreciat în repetate rînduri că perpetuarea şi agravarea încordării în Orientul Apropiat afectează negativ situaţia internaţională, menţin un serios focar de război, generează nelinişte şi îngrijorare. Evoluţia evenimentelor din această zonă pune în evidenţă faptul că intensificarea ostilităţilor militare şi represiunile, din orice parte ar veni ele, agravează încordarea şi îndepărtează perspectivele soluţionării conflictului, împiedică dezvoltarea liberă şi independentă a popoarelor respective. Asemenea acţiuni nu pot fi decît în avantajul cercurilor imperialiste, interesate în menţinerea şi consolidarea poziţiilor lor în această parte a lumii. În acest spirit, guvernul român a exprimat dezaprobarea sa faţă de atacul aerian israelian asupra unor obiective civile din R.A.U. şi provocarea de victime în rîndul populaţiei. România consideră că rezoluţia Consiliului de Securitate, din noiembrie 1967, oferă o bază raţională pentru rezolvarea paşnică a situaţiei din Orientul Apropiat. Ea se pronunţă pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate, respectarea dreptului la existenţă independentă şi integritate teritorială a fiecărui stat din această regiune, pentru rezolvarea problemei refugiaţilor palestinieni, potrivit intereselor lor legitime.

Pe agenda vieţii internaţionale stăruie sarcina lichidării definitive a colonialismului şi neocolonialismului. Poporul român urmăreşte cu simpatie şi sprijină activ procesul ireversibil de eliberare a popoarelor de sub dominaţia imperialistă, de consolidare a independenţei lor politice şi economice. România condamnă discriminarea rasială practicată în Africa de Sud şi sprijină lupta dreaptă de eliberare a popoarelor din Angola, Mozambic, Namibia şi din alte teritorii aflate încă sub asuprire colonială. Solidar cu poporul zimbabwe, guvernul român condamnă cu hotărîre actul ilegal al proclamării de către autorităţile raziste de la Salisbury a aşa-numitei „Republici Rhodesia" şi a declarat că nu o recunoaşte.

România va milita şi în viitor pentru afirmarea şi promovarea neabătută a dreptului inalienabil şi imprescriptibil al popoarelor de a-şi hotărî singure soarta, căile de dezvoltare economică şi socială, de a fi stăpîne pe resursele proprii şi de a le folosi spre binele progresului lor, al colaborării şi securităţii internaţionale.

Tovarăşi deputaţi,

În ultimul sfert de veac, concomitent cu dezvoltarea relaţiilor şi contactelor bilaterale, a crescut ponderea activităţii organizaţiilor internaţionale pe arena mondială.

România atribuie o mare însemnătate organizaţiilor internaţionale, în special Organizaţiei Naţiunilor Unite, rolului lor în lărgirea cooperării dintre state, în respectarea dreptului internaţional, în eforturile pentru pace. Membră a 41 de organizaţii internaţionale guvernamentale şi a 268 de organizaţii neguvernamentale, ţara noastră contribuie activ, şi pe această cale, la dezvoltarea colaborării dintre state.

Anul acesta oferă prilejul efectuării unui bilanţ al activităţii desfăşurate de Organizaţia Naţiunilor Unite în cei 25 de ani care se împlinesc de la întemeierea ei. Pentru a răspunde speranţelor şi cerinţelor popoarelor, se impune ca întreaga activitate a O.N.U. să fie aşezată ferm pe temelia principiilor înscrise în Cartă. Aceste principii au vocaţie de universalitate, ele sînt obligatorii în relaţiile dintre toate statele lumii, fără nici o îngrădire, condiţie sau excepţie.

Guvernul român consideră că Organizaţia Naţiunilor Unite trebuie să reflecte în mod fidel realităţile lumii contemporane, să devină cu adevărat universală. El se pronunţă pentru restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U., precum şi în celelalte organizaţii internaţionale. După părerea sa, primirea celor două state germane în O.N.U. s-ar înscrie pe linia întării păcii şi securităţii internaţionale, ar avea efecte pozitive asupra activităţii organizaţiei.

Acţionînd în spiritul principiilor politicii noastre externe, delegaţiile române la cea de-a 24-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. şi la alte reuniuni internaţionale au promovat activ poziţia Republicii Socialiste România faţă de problemele internaţionale majore şi au participat la elaborarea unor importante rezoluţii orientate spre desăvîrşirea procesului de decolonizare, spre lărgirea colaborării politice şi economice între state. Contribuţia României s-a concretizat şi în adoptarea unor rezoluţii referitoare la educarea tineretului în spiritul respectului faţă de drepturile şi libertăţile omului şi participarea lui la dezvoltarea naţională, la perfecţionarea administraţiei publice, pentru nevoile dezvoltării.

Au fost continuate iniţiativele României privind cooperarea industrială între statele din Europa, înlăturarea obstacolelor şi a discriminărilor care stau în calea dezvoltării normale a relaţiilor intereuropene. De asemenea, au fost iniţiate acţiuni de cooperare cu organizaţiile internaţionale în domenii de primă importanţă: informatica, cercetarea operaţională, utilizarea calculatoarelor electronice în procesul dezvoltării.

În România au avut loc reuniuni şi seminarii organizate de O.N.U. şi instituţii specializate, în colaborare cu ţara noastră. Reprezentanţi români au fost aleşi în importante funcţii la Organizaţia Naţiunilor Unite, precum şi la alte organizaţii internaţionale guvernamentale.

Tovarăşi deputaţi,

Aprobînd activitatea internaţională desfăşurată de guvernul român în anul 1969, aprobăm în acelaşi timp întreaga politică externă a statului nostru.

Elementul central al acestei politici îl va constitui şi în viitor prietenia, alianţa frăţească şi colaborarea multilaterală cu toate statele socialiste. Ţara noastră va milita, în continuare, pentru lărgirea contactelor şi intensificarea schimburilor de delegaţii la diferite niveluri, pentru întărirea unităţii ţărilor socialiste. Guvernul român va acţiona şi în viitor pentru dezvoltarea şi diversificarea colaborării şi cooperării economice cu ţările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cu toate ţările socialiste. El va acorda atenţie dezvoltării relaţiilor de colaborare pe plan militar cu statele participante la Tratatul de la Varşovia, cu armatele tuturor statelor socialiste.

România va participa, împreună cu celelalte ţări socialiste, la eforturile îndreptate spre promovarea unor relaţii normale de colaborare paşnică între toate statele lumii, spre consolidarea încrederii şi înţelegerii între popoare.

Totodată, guvernul român, înfăptuind consecvent politica principială a partidului şi statului nostru, va dezvolta relaţiile de colaborare, pe multiple planuri, cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor social-politică. În acest scop, se vor întreprinde măsuri pentru identificarea celor mai adecvate forme de cooperare, potrivit specificului fiecărei ţări, în condiţii de egalitate, pe baza respectului şi avantajului reciproc.

Guvernul Republicii Socialiste România va acţiona în vederea intensificării relaţiilor de colaborare economică şi politică cu tinerele state care depun eforturi pentru consolidarea independenţei lor, pentru o dezvoltare liberă, de sine stătătoare, pentru înlăturarea tuturor formelor de exploatare neocolonialistă.

La baza relaţiilor sale cu toate ţările lumii, România va situa, în continuare, respectarea neabătută a principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc, dreptului popoarelor de a-şi decide singure soarta.

În vederea realizării obiectivelor majore ale securităţii şi colaborării în Europa, România va milita pentru instaurarea pe continent a unei atmosfere de destindere şi înţelegere reciprocă, pentru rezolvarea problemelor existente şi normalizarea deplină a relaţiilor intereuropene. Guvernul român va acţiona cu stăruinţă pentru convocarea conferinţei general-europene pentru securitate şi colaborare, va iniţia noi acţiuni menite să asigure participarea directă şi efectivă a tuturor statelor continentului la toate fazele pregătirii, organizării şi desfăşurării conferinţei, la întreaga operă de

(Continuare în pag. a III-a)

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

cu această ocazie ei vor trebui să asculte și ce spun cititorii. Din aceasta va ieși ceva util atît pentru public, cît și pentru creatori. În felul acesta, cititorii, ascultătorii, spectatorii vor primi din partea uniunilor de creație sprijin, astfel încît să poată înțelege mai bine operele. În același timp însă și scriitorii, artiștii, oamenii de creație în general vor înțelege mai bine aspirațiile și dorințele publicului pentru a putea crea lucrări care să corespundă dorințelor și năzuințelor cetățenilor patriei noastre. Deci, din strîngerea acestui contact are de cîștigat pînă la urmă societatea noastră socialistă, arta și cultura, oamenii de creație, cetățenii patriei.

S-a vorbit despre activitatea Uniunii Arhitecților. Cred că una din recomandările pe care Consiliul Național trebuie să le facă Uniunii Arhitecților este aceea de a asigura ca în fiecare județ să existe cîțiva arhitecți; oricîte eforturi ar depune Uniunea Arhitecților din București, ea nu poate înlocui ceea ce pot face arhitecții care trăiesc și muncesc în județe. Sînt de acord ca județele să se adreseze Uniunii Arhitecților, urmînd ca aceasta să organizeze trimiterea pe teren a unor echipe din care să facă parte — în afara arhitecților — cadre din învățămînt și din institute. Aceste echipe să ajute organele locale în definitivarea sistematizării și în proiectare. Eu cred că, într-adevăr, Uniunea ar putea crea grupe de arhitecți pentru județele care n-au institute puternice; aceste grupe să aibă oarecum o răspundere permanentă, acordînd județelor un sprijin, un ajutor sistematic. Acesta ar fi un lucru bun.

Sînt însă și alte probleme, tovarăși, care merită să facă obiectul discuțiilor în cadrul consiliului nostru; cred că organizațiile care fac parte din Consiliul Național, cît și Biroul Executiv se vor gîndi să lărgească tematica dezbaterilor. Ar fi bine dacă la ordinea de zi s-ar pune măsurile ce trebuie luate de către Consiliul Național al Frontului pentru înfăptuirea celor două programe adoptate recent de Comitetul Central în domeniul agriculturii. Trebuie să avem în vedere că în cursul următoarelor luni se va definitiva planul cincinal; ținînd seama că el privește toate sferele de activitate ale societății noastre, este normal ca Consiliul Național să-și spună părerea, să-și aducă contribuția la definitivarea lui. Sînt și alte probleme care, puse în dezbaterea Consiliului cu participarea reprezentanților tuturor categoriilor sociale, ai tuturor organizațiilor obștești, vor putea fi soluționate în mai bune condițiuni, corespunzător cerințelor dezvoltării continue a societății noastre socialiste. Aceasta este, de altfel, una din rațiunile creării Frontului Unității Socialiste. Prin participarea mai activă, organizată, a tuturor categoriilor sociale, a tuturor organizațiilor obștești la elaborarea politicii interne și externe a partidului nostru, să asigurăm adeziunea largă a întregului popor la opera de edificare a socialismului, la politica externă, de apărare a păcii, dusă de statul român!

Totodată, activitatea Frontului este și o cale eficace de atragere a maselor largi populare la viața politică și socială a țării. În felul acesta, democrația noastră socialistă devine tot mai efectivă și tot mai eficientă. Prin participarea tot mai vie a organizațiilor obștești, a reprezentanților tuturor categoriilor sociale, a maselor înseși la întreaga politică a partidului și statului facem pași înainte în perfecționarea democrației noastre socialiste — parte componentă, inseparabilă a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate. Iată de ce cred că trebuie să ne gîndim mai serios la perfecționarea muncii consiliilor Frontului Unității Socialiste, începînd chiar cu munca Consiliului Național.

În ce privește problemele internaționale, după cum a reieșit din informarea prezentată aici, în perioada care a trecut Biroul Executiv a desfășurat o activitate importantă, stabilind legături cu o serie de organizații similare din țările socialiste, cu organizații din țările în curs de dezvoltare, cu mișcări de eliberare națională și cu alte organizații și partide din țările capitaliste.

Pornind de la interdependența dintre politica noastră internă și externă, este necesar ca Frontul să acționeze cu și mai multă fermitate pentru a contribui la realizarea liniilor generale ale politicii externe a țării noastre — politică de colaborare cu țările socialiste, cu toate țările lumii, în interesul progresului, al mai bunei cunoașteri reciproce, al dezvoltării relațiilor tehnico-științifice și culturale între popoare, pentru victoria cauzei păcii și socialismului în lume.

Hotărîrea plenarei noastre de a se intensifica legăturile cu toate organizațiile politice și de altă natură din Europa, în vederea conlucrării pentru realizarea securității europene, este în deplină concordanță cu politica Partidului Comunist Român și a guvernului, cu năzuințele națiunii noastre socialiste. Este necesar ca Frontul Unității Socialiste să acționeze mai intens în această direcție, să inițieze acțiuni, dialoguri cu diferite partide politice și organizații care se pronunță pentru securitatea europeană, pentru relații de colaborare între statele europene. Prin aceasta, Frontul Unității Socialiste își va putea aduce contribuția la găsirea căilor celor mai potrivite pentru realizarea conferinței statelor europene, pentru înfăptuirea securității pe continentul nostru.

Totodată, este necesar să se intensifice legăturile cu mișcările de eliberare națională, cu organizațiile și partidele politice din țările în curs de dezvoltare, cu toate mișcările antiimperialiste, contribuind și pe această cale la întărirea solidarității poporului nostru cu popoarele care luptă împotriva imperialismului, pentru eliberare națională și socială, pentru dezvoltare independentă, fără nici un amestec din afară. Apreciez că există toate condițiunile ca Frontul Unității Socialiste, Biroul Executiv, tovarășii care se ocupă efectiv de relațiile internaționale să facă mai mult ca pînă acum în acest domeniu.

De asemenea, tovarăși, din tot ce s-a spus aici putem trage concluzia că, pe baza experienței pe care am cîștigat-o într-un an și jumătate de la formarea Frontului Unității Socialiste și a consiliilor, trebuie să acționăm în continuare ca aceste organisme să-și îndeplinească în condiții tot mai bune rolul de a contribui la realizarea unei unități tot mai depline a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregii națiuni socialiste, în lupta pentru înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului, pentru înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Cu aceasta, aș dori să încheie lucrările plenarei noastre, urînd tuturor tovarășilor succes în activitatea lor. Vă rog să transmiteți tuturor consiliilor Frontului Unității Socialiste și organizațiilor care fac parte din el, deci tuturor cetățenilor din județele dumneavoastră, urări de noi succese în activitatea viitoare și multă sănătate.

(Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri cu puternice aplauze).

LUCRĂRILE PLENAREI

În cadrul dezbaterilor pe marginea problemelor aflate la ordinea de zi au luat cuvîntul numeroși membri ai Consiliului.

Nicolae Tăbîrcă, președintele Consiliului județean Dîmbovița al Frontului Unității Socialiste, a relevat, printre altele: viața confirmă că Frontul Unității Socialiste, înmănunchind într-un organism politic permanent, larg democratic și cu caracter reprezentativ, toate forțele politice și sociale ale națiunii noastre socialiste, oferă cel mai adecvat cadru organizatoric pentru participarea activă a tuturor forțelor politice și sociale ale societății noastre la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și guvernului.

Vorbitorul și-a exprimat deplinul său acord cu referatul prezentat, cu spiritul critic, constructiv în care abordează problemele, a apreciat activitatea depusă de Biroul Executiv și a relevat munca neobosită, laborioasă, desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

Vorbitorul s-a ocupat apoi de activitatea Consiliului județean al Frontului Unității Socialiste în ce privește examinarea și rezolvarea celor aproape 5 200 de propuneri făcute de oamenii muncii în campania electorală. El a arătat că în lunile noiembrie și decembrie 1969 au avut loc consfătuiri cu deputații și că dezbaterile s-au referit la modul în care deputații au urmărit și au sprijinit înfăptuirea propunerilor făcute de cetățeni, precum și la felul cum aceștia își îndeplinesc mandatul dat de alegători.

Datorită măsurilor luate, sprijinului prețios dat de Comitetul județean de partid și de organele centrale — a spus el — s-au rezolvat aproape 4 000 de propuneri și numeroase alte propuneri sînt în curs de rezolvare. Vorbind despre realizările obținute, el a amintit, printre altele, alimentarea cu apă a orașului Moreni și construirea, în cursul acestui an, a localului stației C.F.R. Moreni; extinderea rețelelor de apă potabilă în municipiul Tîrgoviște, orașele Moreni, Pucioasa și Găești și într-un mare număr de comune; lucrările de canalizare a orașului Găești aflate în curs de execuție; darea în folosință a 6 complexe comerciale și magazine universale; modernizarea a 17 unități comerciale și înființarea a 80 de unități de prestări de servicii pentru populație; extinderea parcurilor și zonelor verzi cu încă 216 hectare; construirea și repararea a circa 200 000 mp străzi și 162 000 mp trotuare. Pentru realizările din 1969, municipiul Tîrgoviște a primit premiul I pe țară în categoria municipiilor cu o populație sub 50 000 locuitori, iar orașul Găești menționea în categoria orașelor cu o populație sub 10 000 de locuitori.

În încheiere, vorbitorul a relevat că, față de condițiile și posibilitățile existente, organele locale trebuie să obțină și mai multe realizări. În viitor — a spus el — vom acționa mai hotărît în vederea creșterii operativității rezolvării propunerilor oamenilor muncii, a răspunderii lucrătorilor din aparatul de stat și obștesc față de solicitările cetățenilor.

Președintele Consiliului Municipal Timișoara al Frontului Unității Socialiste **Coriolan Pop**, a subliniat în cuvîntul său că dezbaterea în cadrul acestui înalt for a modului cum sînt rezolvate propunerile făcute de oamenii muncii în campania electorală sau cu prilejul altor întîlniri dintre deputați și cetățeni, dovedește încă o dată grija și importanța pe care o acordă conducerea partidului nostru dezvoltării și adîncirii democrației socialiste, participării active a maselor la soluționarea problemelor obștești și la conducerea treburilor publice. Vorbitorul a înfățișat apoi pe larg măsurile luate de Consiliul Municipal și metodele folosite pentru antrenarea marii majorități a deputaților, a activelor obștești, a comitetelor cetățenești, arătînd că pînă acum au fost soluționate 977 de propuneri menite să contribuie la dezvoltarea economică și edilitară a orașului. De asemenea, pentru înfrumusețarea acestei străvechi așezări, prin muncă patriotică au fost realizate importante lucrări a căror valoare se ridică la 61 milioane lei. Aceasta reflectă amploarea efortului la care ne-am angajat în marea întrecere inițiată de partid pentru a face țara noastră mai bogată și mai frumoasă. El a arătat apoi că în activitatea desfășurată pentru realizarea propunerilor făcute de oamenii muncii s-au manifestat și unele neajunsuri, că nu toți deputații mențin un contact strîns cu alegătorii și inițiază acțiuni eficiente pentru rezolvarea problemelor ce se ridică în circumscripțiile lor, nu toți uzează de dreptul de interpelare. Aceste deficiențe au fost analizate pe larg și au fost luate măsuri pentru înlăturarea lor.

Folosind experiența acumulată în anul trecut, a spus vorbitorul, consiliul municipal al Frontului Unității Socialiste și consiliul popular al municipiului Timișoara au inițiat noi acțiuni menite să asigure înfăptuirea angajamentelor ce și le-a luat municipiul nostru în marea întrecere inițiată între orașele și localitățile patriei noastre.

În cuvîntul său, tovarășul **Carol Kiraly**, președintele Consiliului județean Covasna al Frontului Unității Socialiste, a subliniat că, deși a trecut numai un an și jumătate de la înființarea Frontului Unității Socialiste, s-a dovedit cu prisosință că aceasta și-a găsit o reală expresie în continua democratizare a vieții noastre sociale și politice. Vorbitorul s-a referit pe larg la activitatea consiliilor județene, subliniind că în centrul atenției au stat problemele sociale de interes general și, în primul rînd, sarcinile ce izvorăsc din programul adoptat de partid. Consiliul județean Covasna, acționînd în spiritul indicațiilor date de Consiliul Național, a desfășurat o activitate rodnică, care se încadrează în vasta muncă obștească, social-politică organizată de către partid. Arătînd că activitatea consiliilor comunale a fost insuficient sprijinită, tovarășul Carol Kiraly s-a angajat ca în viitor să acorde acestora mai mult sprijin.

În continuare, vorbitorul s-a referit la activitatea internațională desfășurată de Consiliul Național, la legăturile și relațiile pe care le are cu organizații similare, activitate menită să facă cunoscută poziția partidului nostru în problemele majore ale vieții internaționale.

O activitate bogată — a spus el — desfășoară și consiliile naționalităților conlocuitoare, care, atît la nivel central cît și la nivel județean, manifestă o preocupare sporită pentru popularizarea și ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii de diferite naționalități din patria noastră; ele aduc o contribuție efectivă la înfăptuirea politicii partidului nostru. Rezultatele obținute, atît pe tărîm obștesc cît și, în special, în dezvoltarea economică a județului nostru își au izvorul în unitatea tuturor oamenilor muncii. Oamenii de diferite naționalități privesc cu încredere deplină politica partidului și participă efectiv la înfăptuirea ei.

În încheiere, vorbitorul și-a exprimat deplinul său acord cu planurile privind activitatea viitoare a Consiliului Național, angajîndu-se să-și sporească contribuția la activitatea Frontului Unității Socialiste, pentru înflorirea patriei socialiste.

După ce a înfățișat pe larg activitatea Uniunii Scriitorilor, organizație componentă a Frontului Unității Socialiste — **acad. Zaharia Stancu**, președintele Uniunii Scriitorilor — a arătat că de la începutul anului o mare parte din scriitorii noștri au desfășurat o intensă activitate publicistică, au avut numeroase întîlniri cu cititorii de la orașe și sate. Un număr de 88 de scriitori de limbă română, maghiară, germană au vizitat în acest timp peste 20 de localități din țară unde au citit din operele lor în fața unui mare număr de cetățeni.

Abordînd probleme ale activității internaționale, vorbitorul a spus: În cursul anului 1969, România a fost vizitată de peste 100 de scriitori din țări socialiste și nesocialiste, iar peste 100 de scriitori români au fost în țări socialiste și nesocialiste. Scriitorii noștri — a continuat el — au vorbit despre arta și literatura română, despre politica Partidului Comunist Român și despre activitatea Frontului Unității Socialiste.

În continuare, vorbitorul a prezentat un plan al Uniunii Scriitorilor privind întîlniri ale scriitorilor cu cititorii.

Ne gîndim — a spus vorbitorul — ca pînă la sfîrșitul anului să intensificăm această muncă sub egida Frontului Unității Socialiste. Majoritatea covîrșitoare a scriitorilor, răspund cu tragere de inimă chemărilor noastre. Întîlnirile care au loc între scriitori și cetățeni sînt foarte utile. Eu sînt convins — a spus în încheiere acad. Zaharia Stancu — că pe viitor activitatea noastră va fi mai bogată, de un mare folos pentru scriitori și mai ales pentru acei dintre confrații noștri care au contacte sporadice cu cititorii, care părăsesc rar cabinetele lor de lucru.

Aurelia Dănilă, președinta Comitetului județean Cluj al femeilor, a relevat că bilanțul rodnic ce se desprinde din materialele studiate reflectă munca înfrățită, conștiința și patriotismul înflăcărat ce caracterizează activitatea tuturor organizațiilor de masă și obștești, a oamenilor muncii, români, maghiari, germani și de alte naționalități, care au găsit în cadrul Frontului Unității Socialiste platforma cea mai democratică, cadrul cel mai propice de afirmare.

Ea a arătat că deputații din județul Cluj și-au îndreptat eforturile atît în direcția sprijinirii acțiunilor de rezolvare a problemelor ridicate de cetățeni, cît și în direcția cunoașterii, aprofundării și aplicării în viață a politicii partidului și statului.

Oprindu-se îndeosebi asupra muncii femeilor, vorbitoarea a subliniat contribuția acestora la succesele obținute de oamenii muncii din județul Cluj în toate domeniile. Ea a amintit o serie de acțiuni întreprinse cu sprijinul Consiliului județean al Frontului Unității Socialiste în legătură cu perfecționarea cunoștințelor profesionale ale femeilor salariate, cu stimularea pasiunii, perseverenței și responsabilității acestora pentru realizarea idealului profesional și rezolvarea problemelor de familie, pentru satisfacerea cerințelor de cunoaștere în domeniul științei și culturii. Pe această linie se înscriu cursurile de ridicare a calificării profesionale, organizate pentru muncitoarele din cele mai importante întreprinderi, participarea femeilor la acțiunile privind îmbunătățirea aprovizionării și desfacerii produselor către populație; dezbaterile cu lucrătoarele din comerț pe teme ale eticii socialiste, ale grijii față de avutul obștesc. În continuare, referindu-se la o serie de deficiențe ce mai persistă în unele sectoare — ca neutilizarea integrală a timpului de lucru și a capacităților utilajelor, întîrzierile, lipsurile nemotivate, rebuturile etc, — vorbitoarea a subliniat că în acest an se va realiza o mai strînsă colaborare cu celelalte organizații de masă și obștești în cadrul Frontului Unității Socialiste, pentru creșterea eficienței acțiunilor organizate pentru femei atît la oraș, cît și la sate.

În numele femeilor din județul Cluj, vorbitoarea și-a exprimat deplinul acord cu activitatea desfășurată de Frontul Unității Socialiste, cu proiectul de plan și a asigurat plenara Consiliului Național că își vor aduce întreaga lor contribuție la realizarea sarcinilor economice și obștești, la înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Tov. **Paloș Gheorghe**, președintele Consiliului județean Gorj al Frontului Unității Socialiste, a spus, printre altele: Practica de pînă acum a organelor locale ale Frontului Unității Socialiste din județul Gorj demonstrează că prin folosirea unor forme specifice de muncă se asigură un contact mult mai concret și permanent între deputați și alegători, se poate realiza o conlucrare mai eficientă între organizațiile de masă și obștești ce compun Frontul Unității Socialiste, în mobilizarea maselor largi la activitatea politică, socială și economică a țării.

În continuare, vorbitorul s-a referit la necesitatea ca deputații să țină o legătură permanentă cu alegătorii și să fie mai îndeaproape sprijiniți în ce privește transpunerea în viață a propunerilor pe care le fac cetățenii.

Arătînd că un domeniu în care consiliile Frontului Unității Socialiste împreună cu deputații pot să aducă o contribuție mai mare și să determine o îmbunătățire reală a activității este cel al deservirii populației, vorbitorul a făcut o serie de propuneri privind desfășurarea, într-un cadru mai organizat, a controlului obștesc.

Vorbitorul a arătat apoi că pînă la 1 martie în județ au fost rezolvate 90 la sută din propunerile făcute în campania electorală.

Am luat cunoștință — a spus vorbitorul — de activitatea Frontului Unității Socialiste pe planul relațiilor internaționale, de propunerile privind munca de viitor în acest domeniu; mă declar de acord cu ele. Activitatea desfășurată în această direcție a urmărit și urmărește promovarea politicii externe a partidului și statului nostru și este în deplină concordanță și cu hotărîrea adoptată astăzi de sesiunea Marii Adunări Naționale.

În încheiere, vorbitorul a asigurat plenara Consiliului Național, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, consiliile Frontului din județul Gorj își vor perfecționa continuu metodele și formele de muncă, spre a aduce o contribuție mai mare la adîncirea democrației socialiste, la mobilizarea oamenilor muncii din județ pentru înfăptuirea exemplară a sarcinilor stabilite de partid.

Sugestiile și propunerile oamenilor muncii din orașul Lupeni, a spus tov. **Petre Constantin**, miner, șef de brigadă la exploatarea Lupeni, au contribuit din plin la dezvoltarea orașului, la gospodărirea și înfrumusețarea lui, la ridicarea nivelului de viață al populației. Evidențiind o serie de metode folosite, ca urmărirea metodică a stadiului îndeplinirii propunerilor, antrenarea unor colective largi, organizarea unor consfătuiri și schimburi de experiență cu deputații pentru generalizarea experienței pozitive, și altele, vorbitorul a arătat că la Lupeni — deși un oraș mic — au fost rezolvate pînă acum 206 propuneri făcute de cetățeni. De asemenea, în anul 1969 s-au realizat lucrări în valoare de peste 3 milioane lei prin acțiuni patriotice. Ca urmare a propunerilor cetățenilor și cu sprijinul lor larg au fost construite o nouă școală și o policlinică, un depozit de legume și fructe cu o capacitate de 1 500 tone, au fost modernizate o serie de unități comerciale și cooperatiste, precum și numeroase străzi, s-a amenajat un loc de agrement pentru mineri etc.

Vorbitorul a arătat în continuare că pentru rezolvarea altor probleme este nevoie și de sprijinul organelor centrale. Una din aceste probleme revine în competența Ministerului Energiei Electrice și se referă la curățirea lacului de la termocentrala Paroșeni, unde datorită depunerilor ce au loc se creează mari greutăți în scurgerea apelor pluviale.

De asemenea, el a solicitat sprijinul Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru urgentarea lucrărilor de alimentare cu apă potabilă a unor orașe din Valea Jiului și pentru construcția barajului de la Valea de Pește.

Referindu-se la munca minerilor din Valea Jiului, vorbitorul a spus în încheiere: Sîntem mereu îmbărbătați de indicațiile prețioase pe care le primim din partea conducerii de partid, de indicațiile pe care ni le-a dat personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu ocazia vizitelor de lucru în județul nostru și în Valea Jiului; aceasta ne face să ne înzecim eforturile pentru traducerea în viață a directivelor Congresului al X-lea al P.C.R., pentru a făuri o viață mai bună, o Românie socialistă înfloritoare.

În cuvîntul său tov. **Toma Dumitru**, președintele cooperativei agricole de producție Panciu, județul Vrancea, subliniind că o trăsătură dominantă a vieții noastre sociale este practica statornicită de partid de a se consulta cu masele, de a pune în dezbaterea acestora hotărîrile cele mai importante și de a mobiliza pe toți oamenii muncii la realizarea obiectivelor construcției socialiste, s-a referit la activitatea pe care a desfășurat-o Consiliul orășenesc Panciu al Frontului Unității Socialiste, pentru traducerea în viață a propunerilor făcute de cetățeni în timpul campaniei electorale și cu ocazia altor întîlniri care au avut loc pe circumscripțiile electorale. El a arătat că pe baza propunerilor făcute de alegători, în orașul Panciu s-a amenajat prin muncă patriotică o seră pentru flori ce se plantează în spațiile verzi. De asemenea, în anul 1969, s-au asfaltat aproape 10 000 mp de străzi și s-au construit peste 4 000 mp de trotuare pe principalele artere de circulație. Consiliul orășenesc al Frontului Unității Socialiste a mobilizat un mare număr de cetățeni la îndiguirea rîului Surța, pe o distanță de peste 2 km. Tot la propunerea cetățenilor s-a îmbunătățit aprovizionarea cu apă potabilă. În continuare, vorbitorul s-a referit la unele propuneri ale cetățenilor cu privire la amplasarea unor obiective industriale în orașul Panciu.

Luînd cuvîntul, tov. **Carol Golner**, profesor doctor, cercetător la Filiala din Cluj a Academiei, secția Sibiu, a spus printre altele: Cele trei referate prezentate azi Consiliului Frontului Unității Socialiste reprezintă o nouă și elocventă dovadă a preocupării permanente a conducerii partidului și statului nostru pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Fiecare cetățean al patriei va trebui, într-un fel sau altul — așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 17—19 martie — să-și aducă contribuția la îndeplinirea importantelor sarcini de care depind progresul agriculturii noastre socialiste, ridicarea nivelului de trai al întregului popor, propășirea României socialiste.

Vorbitorul a relevat apoi importanța pe care o are participarea membrilor Frontului Unității Socialiste la adunările de producție ale salariaților din întreprinderile industriale și ale cooperativelor agricole de producție pentru a cunoaște problemele și a-și aduce aportul la stabilirea măsurilor ce se impun. În viitoarele adunări cetățenești din județul Sibiu, a spus el, ne vom îngriji ca propunerile ce se vor face să fie axate pe probleme ale programului național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980, ale programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, precum și pe sarcinile ce vor decurge din legile privind asigurarea calității produselor și organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste.

Arătînd în continuare felul în care au fost rezolvate în județul Sibiu propunerile făcute de alegători, vorbitorul a subliniat că lucrările executate prin muncă patriotică de către oamenii muncii români, germani, maghiari, se ridică la suma de 67 milioane lei.

În încheiere, vorbitorul a exprimat în numele Consiliului național al oamenilor muncii de naționalitate germană, al membrilor județului Sibiu al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, adeziunea deplină față de concluziile ce se desprind din referatele supuse dezbaterii plenarei Frontului Unității Socialiste.

După ce a arătat că ziarului „România Liberă" îi revin sarcini sporite în vederea oglindirii la nivel corespunzător a activității Frontului, tov. **Ion Mărgineanu**, redactor-șef al ziarului „România Liberă" a propus în legătură cu programul de acțiuni preconizat, ca la definitivarea lui să se țină seama în primul rînd de hotărîrile adoptate de recenta plenară a Comitetului Central privind cele două programe naționale de dezvoltare a unor ramuri ale agriculturii, socotind că în acest domeniu consiliile Frontului pot avea un rol de cea mai mare însemnătate. În același timp, legile votate în actuala sesiune a Marii Adunări Naționale, oferă vaste posibilități consiliilor frontului pentru a-și manifesta din plin inițiativa pentru întărirea disciplinei în muncă, ridicarea calității produselor, ca și în creșterea și în educarea tinerei generații. Doresc să subliniez necesitatea — a spus vorbitorul — ca în planurile de muncă ale consiliilor Frontului, ale organizațiilor componente, să fie incluse acțiuni de lungă durată, menite să ducă la înfăptuirea indicațiilor principiale de mare însemnătate, date de secretarul general al partidului nostru, cu privire la amplificarea muncii de educație a maselor și îndeosebi a tineretului, la lupta hotărîtă împotriva birocratismului și a parazitismului social. Pe acest tărîm, frontul poate folosi o bogăție de forme și de inițiative.

Vorbitorul a apreciat activitatea internațională desfășurată de Frontul Unității Socialiste, subliniind prestigiul de care se bucură în lume politica externă a partidului și statului nostru.

El a arătat că, ținînd seama de rolul activ pe care-l are România în problema securității europene, Frontul trebuie să-și intensifice și mai mult contactele cu organismele similare, cu partide și mișcări progresiste, cu personalități marcante pentru a-și aduce într-o și mai mare măsură contribuția la realizarea acestui țel major.

Dumitrescu Constantin, secretarul Consiliului municipal București al Frontului Unității Socialiste, după ce și-a exprimat satisfacția pentru rezultatele obținute de Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, de consiliile frontului din județe și orașe s-a ocupat de problema rezolvării propunerilor făcute de alegători în campania electorală. El a arătat că pentru rezolvarea celor peste 11 000 de propuneri și sugestii făcute în București au fost organizate consfătuiri pe circumscripții electorale, pe cartiere, pe ansambluri de locuințe, au fost consultate colective de specialiști, care, pe baza unor ample studii, au propus noi modalități de soluționare a unor probleme cum sînt transportul în comun, aprovizionarea și deservirea populației, probleme legate de telecomunicații, iluminatul public, lucrări edilitare și altele.

Vorbitorul a arătat că deși au fost rezolvate favorabil 70 la sută din propuneri, existau posibilități pentru obținerea unor rezultate și mai bune — în mod deosebit în ce privește gospodăria locativă, deservirea populației și transportul în comun. El a criticat faptul că se întîrzie în mod nejustificat soluționarea unui mare număr de propuneri făcute de alegători, că o serie de instituții centrale nu contribuie pe măsura posibilităților lor la rezolvarea unor probleme de interes cetățenesc. Vorbitorul a arătat că în urma studiilor făcute, o serie de propuneri nu vor putea fi înfăptuite imediat. Rămîn ca probleme greu de rezolvat încă introducerea unor conducte de canalizare și apă, unele modernizări de drumuri etc. Cetățenii au fost însă informați despre aceasta, iar Comitetul Executiv al Consiliului Popular a prevăzut ca pe măsura posibilităților ele să fie rezolvate în următorii ani.

Contribuția populației la gospodărirea și înfrumusețarea orașului nostru reprezenta în anul 1969 o valoare de 420 milioane lei, din care peste 40 de milioane lucrări efectuate la obiectivele prevăzute cu fonduri de investiții. Vorbitorul a exprimat angajamentul Consiliului municipal de a munci mai mult pentru ca în anul 1970 orașul București să poată ocupa un loc mai de frunte în întrecerea desfășurată la chemarea Consiliului popular al orașului Constanța.

În continuare, vorbitorul s-a referit la activitatea desfășurată de Consiliul municipal în direcția informării politice a maselor, de antrenare a acestora la rezolvarea sarcinilor.

Ne angajăm în fața plenarei — a spus vorbitorul — să depunem eforturi continue ca activitatea noastră să fie tot mai eficientă și să răspundă pe deplin cerințelor puse de către partidul nostru.

Vicepreședintele Uniunii Arhitecților, **Ascanio Damian**, a arătat în cuvîntul său că arhitecții pot să acorde un sprijin mai mare tuturor acțiunilor edilitare și gospodărești pe care le întreprind Consiliile Frontului Unității Socialiste.

Am observat — a spus el — că aproape fiecare dintre vorbitorii care au luat cuvîntul aici s-au referit la marile lucrări și la importantele investiții care se fac în toate comunele și orașele țării. Cred că ar fi bine ca Uniunea Arhitecților — pe care o reprezint aici — să fie și ea mai larg atrasă la discutarea acestor obiective, la alegerea amplasamentelor, la orientarea sistematizării — care determină eficiența atîtor și atîtor lucruri importante.

Arătînd că la noi în țară în fiecare zi se investesc zilnic sute de milioane de lei, vorbitorul a propus ca în viitor Uniunea Arhitecților să fie antrenată mai activ la soluționarea problemelor care se pun în legătură cu realizarea unui program de o asemenea amploare.

Lucrările Sesiunii Marii Adunări Naționale

Darea de seamă cu privire la activitatea internațională

(Urmare din pag. a II-a)

edificare a securității în Europa.

Continuînd și dezvoltînd inițiativele sale anterioare, țara noastră va acorda și în viitor o atenție deosebită instaurării unor relații de colaborare pașnică și bună vecinătate între țările Peninsulei balcanice, va milita pentru transformarea Balcanilor într-o zonă liberă de arme nucleare, corespunzător intereselor vitale și aspirațiilor popoarelor din această regiune.

Considerînd dezarmarea drept o componentă esențială a securității, România se va pronunța cu hotărîre pentru realizarea unor pași practici în direcția dezarmării generale, în primul rînd a dezarmării nucleare, precum și pentru înfăptuirea unor măsuri parțiale sau regionale de dezarmare, inclusiv în zona Balcanilor. În Comitetul pentru dezarmare de la Geneva și la Organizația Națiunilor Unite, România va continua să manifeste inițiativă și spirit de răspundere, pentru ca rezultatele negocierilor de dezarmare să fie pe măsura speranțelor și așteptărilor popoarelor.

Țara noastră își va aduce contribuția la activitatea organizațiilor internaționale guvernamentale și neguvernamentale din care face parte, în vederea sporirii rolului lor în abordarea și rezolvarea marilor probleme ale contemporaneității prin mobilizarea activă a eforturilor tuturor statelor lumii în opera comună de extindere a colaborării, de menținere și consolidare a păcii.

Înțelegînd să-și unească eforturile cu celelalte state iubitoare de pace, România va coopera activ cu toate țările pentru căutarea și aplicarea celor mai potrivite căi și mijloace pașnice de soluționare a problemelor în suspensie, pentru statornicirea unor relații trainice de colaborare între popoare, bazate pe stricta respectare a comandamentelor eticii și legalității internaționale.

Guvernul român va milita pentru zădărnicirea acțiunilor agresive ale imperialismului, pentru stingerea focarelor de tensiune și conflict, pentru eliminarea oricăror manifestări de amestec în treburile interne ale altor state, de folosire a forței sau amenințării cu forța în relațiile interstatale.

Împreună cu toate forțele progresiste și antiimperialiste, România va acționa pentru lichidarea definitivă a oricăror forme de oprimare și discriminare rasială, pentru asigurarea dezvoltării libere a tinerelor state, conform aspirațiilor lor naționale și sociale.

Dînd expresie sentimentelor care animă întregul nostru popor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, declara: „Vrem ca prietenii noștri din întreaga lume, din rîndul tuturor popoarelor, toți cei cărora le este scump progresul, cărora le este scumpă pacea, să știe că în poporul român au un prieten de nădejde care va face totul pentru triumful colaborării între popoare, al păcii în lume".

Principialitatea și justețea politicii externe a partidului și statului nostru, confirmate în practică de evenimente, de viața însăși, sînt reflectate în sprijinul hotărît și continuu al întregului popor, care participă activ la elaborarea și înfăptuirea ei. Adeziunea maselor la politica externă este expresia convingerii că activitatea internațională a guvernului are drept obiectiv slujirea intereselor supreme prezente și viitoare ale țării. Poporul nostru știe că, dacă România socialistă și-a cucerit un loc demn și respectat în lume, este meritul istoric al conducătorului său încercat — Partidul Comunist Român.

Prestigiul și respectul de care se bucură azi în lume țara și conducătorii noștri stau mărturie a contribuției României la cauza păcii și securității, a înțelepciunii și experienței unui popor hotărît să nu precupețească nimic pentru a-și apăra cuceririle revoluționare, pentru a trăi în pace și bună înțelegere cu toate popoarele.

Profund conștient de înalta răspundere ce îi revine, dînd expresie voinței unanime a poporului, guvernul român va promova și în viitor o politică externă pusă în slujba intereselor națiunii noastre socialiste, ale cauzei socialismului și păcii în lume.

SENTIMENTUL REALITĂȚII LITERARE

(Urmare din pag. 1)

barea dv. este cred una din cele mai interesante din cîte s-au afirmat în istoria prozei noastre contemporane. Am zis „generație" și am avut sentimentul că aș putea fi imediat corectat deoarece între debutul — chiar editorial — al lui Bănulescu și Breban există o diferență în timp și exemplele care ar pleda împotriva termenului folosit de mine s-ar putea înmulți. Dar ceea ce îi unește pe toți cei numiți de dv. și la care s-ar putea adăuga bineînțeles Alexandru Ivasiuc, Dumitru Radu Popescu, Vasile Rebreanu sau Ion Băieșu, iar de curînd Mircea Simionescu prin debutul său surprinzător (și mă refer aici numai la prozatori) este sentimentul **calității literare** pe care l-am avut cu toții, critici și cititori, atunci cînd ne-am întîlnit cu cărțile lor. Și mai precis cu primele lor cărți. Adică, debutul lor nu ne-a dat speranțe, ci **certitudini** care s-au întărit de la un volum la altul. Toți — poate cu excepția lui Velea care e ceva mai tînăr — se află astăzi în jurul vîrstei de 40 de ani, deci scriitori activi care așa cum îi atestă producția lor recentă nu desmint surpriza începutului. Dar să nu ne îndepărtăm de la întrebare: e adevărat că această generație și-a cîștigat stima cititorilor și implicit a criticii prin faptul că a evoluat în ritmul vieții noastre, că progresele generale ale culturii și artei românești s-au realizat și prin ei și datorită lor. Aș considera, deci, că această generație a contribuit esențial la relevarea acelor procese de natură morală petrecute în conștiința eroilor. Prin ei literatura noastră a depășit o fază a ilustrării și a trecut în domeniul **explicării**, al motivării psihologice, a depășit linearitatea conflictului bipolar (bine-rău) din care cu necesitate primul trebuie să învingă. Nu aș vrea aici să se înțeleagă că omit contribuția altor prozatori. Un anume exclusivism care are drept sursă spiritul antiistoric ne face uneori să uităm că proza noastră s-a dezvoltat după 1948 continuu. Este adevărat, au fost perioade cînd au abundat lucrări schematice, idealizante, lipsite de vlagă. Dar nu-i mai puțin adevărat că în tot acest timp proza noastră nu a încetat să existe. Ar fi o imensă eroare să credem așa ceva și, mai ales pentru noi cei ce ținem un condei în mînă, să acredităm o astfel de idee. Au apărut în acest răstimp „Desculț" și „Florile pămîntului" ale lui Zaharia Stancu, „Bietul Ioanide" și „Scrinul negru" ale lui Călinescu, „Un om între oameni" al lui Camil Petrescu, „Moromeții" lui Marin Preda, „Groapa" lui Barbu, „Setea" și „Străinul" ale lui Titus Popovici, „Cordovanii" de Ion Lăncrănjan, romanul și nuvelele lui Paul Georgescu și aș adăuga fără nici o teamă de a fi considerat învechit cîteva din nuvelele Luciei Demetrius, unele povestiri ale lui Eusebiu Camilar, cîteva din nuvelele lui Petru Vintilă. După cum nu ar fi deloc util să uităm că ani de zile prozatori, precum N. Țic sau Radu Cosașu au fost taxați drept „negativiști" pentru lucrări ce încercau să aducă o viziune mai adîncă și mai nuanțată a realității. Pentru mine procesul dezvoltării literaturii noastre contemporane este unul de evoluție și împlinire și nu unul caracterizat prin rupturi și convulsii.

Red. — Despre realism s-a vorbit și mai înainte și astăzi și, natural, se va mai vorbi pentru că literatura poate fi cel mult antirealistă dar nu ne-realistă. În calitatea dv. de critic și istoric literar, ați urmărit, firește și cu un interes „profesional" discuțiile despre realism, din urmă cu mai bine de un deceniu, dar și pe acelea de acum cîțiva ani (cele mai multe în vechea „Gazetă literară"). De asemenea, în ultima vreme se scriu mai multe articole în presă despre realism (Scînteia, Scînteia tineretului, România literară etc.).

Considerăm că dacă însăși noțiunea de realism n-ar evolua, discuțiile n-ar putea avea loc. Din acest punct de vedere, ce deosebiri există între modul de a discuta realismul acum mai bine de un deceniu, modul în care chestiunea a fost reluată în urmă cu cîțiva ani și, în fine, cele mai recente intervenții pe această temă? Ce defecte și ce avantaje teoretice și practice au avut și au — dacă au! — aceste dezbateri? În ce sens se poate vorbi — dacă se poate! — despre îmbogățirea conceptului de realism?

V. R.: — Nu am urmărit discuțiile numai cu un „interes profesional". Am fost ani de zile redactor al „Gazetei literare" și „Luceafărului", le-am urmărit deci chiar de la „nașterea" lor. Au fost multe din ele utile chiar și atunci și unele puncte de vedere au dus la clarificarea unor probleme importante ale teoriei și artei noastre literare, ca și la progresul general al literaturii noastre. Fără îndoială, s-au expus și puncte de vedere rigide, unele de-a dreptul puerile; să ne gîndim la teoria eroului ideal, a personajului „cu pete" și „fără pete", teorii care au prejudiciat atunci cînd au fost preluate adhoc dezvoltării literaturii. Față de ele discuțiile de acum au avantajul nevehiculării unor asemenea naivități și confuzii, a nuanțării termenului **realism** privit în toată complexitatea și în toată multitudinea implicațiilor lui. Discuțiile — așa cum spuneți și dv. — au evoluat odată cu evoluția literaturii. Discuțiile trebuie să se refere la **o realitate literară** și fatal odată cu dezvoltarea și împlinirea literaturii și referințele vor fi mai bogate și mai adecvate. Să nu ne amăgim însă: un anume exclusivism s-a făcut simțit și în anii din urmă. Acest exclusivism, după părerea mea, s-a manifestat prin încercarea de a taxa pe oricine susține neviabilitatea oricărui experiment naiv, oricărei elucubrații, oricărui exercițiu drept „dogmatic", „închistat" etc. Nu înseamnă că dacă nu apreciez jocul gratuit al celor ce imită curente dintre cele două războaie sînt neapărat un „întîrziat" și nu înțeleg evoluția literaturii. Personal nu mă voi extazia nici în fața celui ce încearcă să-l reînvie pe Sandu Teleajen nici pe Zaremba. Există o teamă secretă a unora din colegii de breaslă de a nu rămîne cumva în urmă, de a nu fi considerați demodați etc. De aici o lipsă de selecție a valorilor, îmbrățișarea din oficiu a oricărei încercări, lipsa de măsură, fapte care dăunează în special celor talentați. Cu egală fervoare sînt îmbrățișați toți debutanții, orice experiență.

Se face simțit, apoi, un fenomen de demagogie din partea celor care în trecut au comis greșeli de natură dogmatică și care acum aplaudă fără discernămînt totul pentru a-și dovedi „lărgimea de vederi", inducînd astfel în eroare în special pe cei tineri de tot. Există critici care acum încearcă să devină campioni ai modernismului în teatru, după ce au semnat fraze „celebre": „Cîți poeți n-au învățat ce e poezia din poeziile lui A. Toma" și al unui articol care avea drept titlu „Să smulgem din noi înșine pozițiile de autoapărare ale capitalismului". Nu sînt nici pe acest tărîm exclusivist, cred în posibilitatea corectării erorilor de interpretare și vizIune. Dar mi se pare ciudat să susții acum exact inversul celor susținute cu atîta intransigență dogmatică.

Red. — Despre tinerii scriitori se discută cel mai frecvent contradictoriu și într-o oarecare măsură acest lucru este normal, tinerii scriitori nu scriu de la început pentru posteritate ci în special pentru propriul lor destin literar. La un moment dat ei mai mult scriau despre cum ar fi voit să scrie, ceea ce înseamnă după părerea noastră o salutară preocupare față de calitatea CONȘTIINTEI ARTISTICE. Revenind la tinerii scriitori: am vrea să comunicați cititorilor opinia dv. privitoare la calitatea literară a tinerilor scriitori (A. D. Munteanu, Petru Popescu etc.) la șansele pe care le au de a intra în atenția istoriei literaturii. Totodată vă propunem să meditați asupra disocierii propuse de tînărul critic Mircea Martin între „artizanii" și „arhitecții" tinerei literaturi de azi observînd abundența primilor și regretînd puținătatea celorlalți.

Ce calități credeți că trebuie să dețină un „arhitect"? Cui acordați, dintre tinerii și cei mai tineri scriitori de azi, șanse de a se constitui în „arhitecți"?

V. R.: — Despre tinerii scriitori se discută în adevăr contradictoriu. Ca și dumneavoastră, socotesc acest fapt normal. Părerea mea este că și aici ar trebui făcute nuanțările de rigoare. Din tinerii scriitori ce au debutat în ultimii ani unii s-au și impus atenției criticii și a publicului. Nu vreau să cad în mania clasamentelor. Personal am reținut ca deosebit de înzestrați, ambii fiind înainte de toate și doi subtili intelectuali, pe Petru Popescu și Aurel Dragoș Munțeanu, în proză. Romanul „Prins" reprezintă în configurația prozei noastre actuale o apariție ce se va reține și ne va prilejui fertile meditații. Ca și romanul „Singuri" care aduce, de asemenea, un suflu și o problematică nouă. Bineînțeles cei doi nu sînt singuri și Constantin Stoiciu, Horia Pătrașcu, Sânziana Pop, Dan Laurențiu, Gh. Pituț, Gh. Istrate, Gh. Alboiu, I. Naghiu și multe alte nume (mă refer numai la cei foarte tineri) unesc adeseori atributele intelectualității cu darurile unei observații sociale adînci, ale unei responsabilități literare acute. Mulți dintre ei descoperă noi valențe în tezaurul folcloric, alții încearcă un sondaj mai adînc în realitatea înconjurătoare. Sigur, nu toate roadele sînt egale. Dar important mi se pare faptul că cei mai mulți din scriitorii foarte tineri se îndreaptă către o artă gravă, serioasă, către o literatură cu adînci implicații. Pentru că de jucat ne putem juca fiecare dintre noi. Esențial e dacă reușim să spunem ceva, esențial e să acordăm cuvîntului scris respectul pe care marii noștri scriitori de ieri și de astăzi l-au acordat. Prin cei mai talentați reprezentanți generația tînără descoperă teritorii sociale și morale noi, pune în valoare surse inedite de expresie, aduce o contribuție pe care nimeni nu o poate nega la dezvoltarea literaturii noastre. Ceea ce trebuie să ne bucure e faptul că procesul evolutiv despre care vorbeam la început nu s-a întrerupt nici o clipă și că innoirile — mă refer la cele adevărate ilustrate de creația scriitorilor despre care am vorbit mai sus, nu contrazic organicitatea literaturii noastre ci ne întăresc acest sentiment. Că și în această generație, ca și în oricare alta, sînt talente fragile, oameni care încearcă să epateze prin frondă derizorie, nu-i mai puțin adevărat. Că unii din ei își prelungesc prea mult aceste atribute ale tinereții, fals înțelese ca o simplă cochetărie și un joc de-a literatura, iarăși e un fapt obiectiv. Dar timpul a și început să cearnă.

Red. — În ultima vreme s-a discutat mult despre modalitățile de a aborda istoria literaturii române. Un tratat academic a fost chiar criticat, mulți au optat pentru „istoriile" personale avînd, ce-i drept, argumentul suprem, incontestabil, al Istoriei lui G. Călinescu. De vreme ce practica a dovedit defectele unui tratat colectiv dar nici — de la G. Călinescu — n-a acreditat, decît parțial și fragmentar, valoarea întreprinderii singulare, rezultă că discuțiile pro sau contra conțin o bună doză de gratuitate. Pînă nu se discută realizări efective, dezbaterile despre metodă — colectivă ori individuală — sînt pînă la un punct oțioase. Care este atitudinea dumneavoastră în această, totuși, importantă chestiune?

V. R.: — Discuția e într-adevăr inutilă. Nimeni nu poate aduce argumente **pro** sau **contra** unei istorii făcute de un singur autor sau de mai mulți. E un soi de exclusivism care riscă și el să devină periculos prin abaterea de la direcția esențială a discuțiilor despre istoria noastră literară și adevăratele ei probleme. Esențială este **calitatea**, nu dacă istoria literaturii e scrisă de unul sau mai mulți. Să nu uităm că lucrarea lui G. Călinescu e un monument unic și irepetabil. Că avem istorii ale literaturilor scrise de un singur autor, Gabriel Drăgan, care sînt așa cum sînt, și că avem una scrisă de trei autori Tudor Vianu, Serban Cioculescu, Vladimir Streinu, excelentă, a cărei reedițare nu știu de ce întîrzie. Noul sistem editorial nu ne îndoim că va duce și la stimularea lucrărilor pe acest tărîm. Să nu uităm istoria literaturii române, o istorie nouă, marxistă, adresată publicului larg, reprezintă o **datorie națională.**

În vîrtejul dansului

MESAJE FĂRĂ ADRESĂ

O PIESĂ FALSĂ CU DOCUMENTE AUTENTICE *)

Exigențe de tot felul și de toate mărimile apelează la viața fără moarte a scriitorilor „clasici". Istoria literară îi „demitizează" curent pentru a face loc noilor sosiți. critica le descoperă surprinzătoare afinități în spiritul omului contemporan, proza și poezia îi adoptă ca personaje ideale, învățămîntul îi propune ca modele generațiilor de elevi și studenți, ș.a.m.d. Oricine are nevoie de un comportament ireproșabil, de o conduită fără pată apelează fără ezitare la clasici. Sentimentele eterne, gîndurile fără moarte, reacțiile exemplare sînt recomandate cu clasicii în față. Ceea ce adesea nu putem dovedi prin noi înșine se află gata dovedit în viața și opera clasicilor.

Dramaturgia nu este azi în faza descoperirii puterii educative a clasicilor. Ea are în față numeroase încercări de reînviere a clasicilor pentru uzul spectatorilor diferitelor epoci. Alecsandri l-a invocat pe Ovidiu în sprijinul propriilor credințe și idealuri, Blaga pe Anton Pann pentru a figura o fizionomie spirituală de artist, Camil Petrescu l-a integrat pe Nicolae Bălcescu galeriei de „suflete tari" din propria operă, ș.a.m.d. În toate acestea și în multe altele forța educativă vine din problematica morală și spirituală pusă de autori în sarcina personajelor inspirate de scriitori. Mai aproape de noi, s-au înmulțit însă piesele în care clasicii nu mai participă la o dezbatere de idei ci sînt „reînviați", adică ilustrați ca persoane care au trăit într-o anume ambianță, într-un cerc de prieteni („amici") și cunoscuți, etc. În această categorie intră piesele lui Mircea Ștefănescu despre Caragiale și Eminescu. Apărute mai ales la ocazii festive, piesele de această factură vor să „învie" o epocă, să reconstituie personaje care oricum ne copleșesc prin importanța culturală, prin mărimea creației pe care au lăsat-o etc. Cînd nu abuzează de plăcerea și mai ales capacitatea noastră de a ne emoționa la simpla invocare a existenței clasicilor ca personaje, ca oameni, chiar și ori mai ales dincolo de textul dramatic, asemenea ilustrațiuni se cuvin judecate conform cu micile lor pretenții. Nu le putem cere mai mult decît pot fi. Le putem, în schimb, controla valabilitatea premiselor din care se inspiră ca și felul în care, folosindu-le, tind să acrediteze o imagine căreia nu-i vom cere să fie înzestrată și cu forță artistică de reprezentare ci numai să nu constituie contrafaceri, falsuri supărătoare. Cuiva care își propune să „învie" pentru trei ore figura poetului național Mihai Eminescu, dacă nu are conștiința posibilității de a-l integra unei obsedante problematici personale, îi rămîne ca singur criteriu la care vom fi receptivi: fidelitatea față de imaginea tradițională a marelui nostru poet. Aceasta nu pentru că n-am dori „clasici" actuali ci fiindcă nu pentru toți autorii dramatici clasicii pot fi actuali. Am văzut de curînd, o dată cu o sală plină de elevi în uniforme, o asemenea „ilustrație dramatică" a poetului Mihai Eminescu (la Teatrul „Ion Creangă" din București). Înainte de a arăta de ce piesa pe care am văzut-o nu e decît o ilustrare grotescă a imaginii unui poet total lipsit de intelectualitate ori distincție spirituală, ni se pare util să spunem că singurul moment în care elevii au reacționat cu seriozitate la spectacol l-a constituit apariția pe scenă a profesorului Titu Maiorescu! În persoana de o distinsă rigiditate a pedagogului culturii române, dincolo de convenționalismul rolului, elevii au recepționat o apariție impunătoare, capabilă să imprime oricărui auditoriu o respectuoasă tăcere dacă nu și ascultare. Ce vrem să spunem? Anume, că imaginația fidelă a micilor spectatori a redat spectacolului, în acel moment, ceea ce, de la un cap la altul, i-a lipsit cu desăvîrșire: demnitatea caracterelor pe care scena le etalează. E paradoxal să asiști la unul din rarele momente în care nu teatrul — îndreptar ori model de conduită! — face educație spectatorilor ci, dimpotrivă, aceștia — în cazul nostru, elevi de 14—15—16 ani — atrag atenția teatrului asupra valorilor pe care le așteaptă și le prețuiesc! Elevii tăcînd deodată la apariția „rigidului" domn Maiorescu ni s-au părut că restituie scenei o demnitate trădată, o distincție în mod vădit dispărută. Pentru că, în rest, modul în care evoluează pe scenă un Eminescu în pragul nebuniei, de o tristă precaritate intelectuală, suportînd cu vădit apetit pentru trăirea biologică apelativele de mahala provincială cu care i se adresează văduva ignobilă „transfigurată" în iubită simulatoare de elanuri metafizice, este ilustrativ pentru o piesă sau un spectacol în care cineva se numește absolut întîmplător Eminescu Mihail, alcineva Micle Veronica, ș.a.m.d.

Elevii — excelent seismograf al „comediei" la care am asistat — au înțeles că nu poate fi vorba — văzînd pe scenă un tînăr „furios" mai mult răcnind decît vorbind, delirînd în versuri pe nedrept furate unui cunoscut mare poet — de a-i da aceluia chiar numele lui Mihail Eminescu. Ei l-au numit altfel, dovedind încă o dată excepționala intuiție a falsului: Fantomas. Într-adevăr, una din aparițiile tînărului ce purta numele poetului nostru era dătătoare de fiori tenebroși în ciuda intenției de a ni se sugera lunara ivire suavă a tînărului îndrăgostit.

Lăsînd orice ironie, chiar amară, la o parte trebuie să spunem că spectacolul „Emin și Veronica" este o adevărată demonstrație de neînțelegere a misiunii educative a teatrului, pe de o parte, și de falsificare fără măsură a imaginii lui Eminescu, pe de altă parte. Acesta, ni se va spune, este „autentic", întrucît piesa uzează din belșug de scrisori, versuri și mărturii. Întîmpinare căreia nu-i putem opune decît că cele mai „autentice" falsuri se fac, după știința noastră, cu acte în regulă.

M. COSTEA

P.S. Observăm cu tristețe, pe afișul spectacolului, numele unui venerabil om de teatru, de o mare experiență și de o desăvîrșită probitate profesională: regizoarea Marietta Sadova. Mai e nevoie să spunem că un asemenea accident n-o caracterizează?

*) „Emin și Veronica" de Eugenia Busuioceanu, la Teatrul „Ion Creangă".

Săptămîna în avanpremieră

PORTATIV

Săptămîna muzicală este dominată înainte de toate de turneul a două prestigioase formații străine: Cvartetul „Komitas" din R.S.S. Armeană (care va interpreta lucrări de Mozart, Beethoven și Ravel) și Orchestra Simfonică a Filarmonicii „Silezia" din Kattowice (care va susține miercuri seara la Ateneu un program cu lucrări de Chopin, Brahms și Penderecki).

Orchestra din Kattowice va fi dirijată de Karol Strujya iar ca solist îl vom putea reasculta pe Tadeusz Smudszinski.

Cu totul deosebit se anunță în această săptămînă, Concertul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii.

Sub conducerea dirijorului **Emanuel Elenescu** vom putea asculta trei semnificative lucrări contemporane: Variațiuni pentru orchestră op. 31 de Schonberg (scrise în 1928 în perioada în care marele compozitor austriac a fost exclusiv preocupat de noul sistem componistic). Concertul pentru pian și orchestră de **Benjamin Britten** (Scris în 1938, concertul oglindește un concept menit să pună înainte de toate în valoare virtuozitatea artistului) și o așteptată primă audiție românească: Cantata lui Aurel Stroe „Numai prin timp, timpul poate fi cucerit" inspirată de cele cinci poeme „Burnt Norton" ale lui T. S. Eliot.

I. S.

TELEVIZIUNE

● Tinere speranțe ale muzicii noastre ușoare, își vor da din nou întîlnire în seria a III-a a **„Concertului Speranțelor"** realizat de studioul de Televiziune și publicația „Săptămîna culturală a Capitalei". Înregistrarea spectacolului (a avut loc acum două săptămîni) ne va oferi prilejul să-i vedem și sa-i ascultam printre alții și pe Cornel Constantin și Petre Geambașu, cei mai buni din seria respectivă.

● Un reportaj-anchetă, realizat de ziaristul **Mihai Stoian** și intitulat **„Orașul nu doarme niciodată"** elogiază profesiunile modeste, cu nimic mai prejos de a fi luate în seamă. Cine sînt cei ce muncind noaptea, asigură existența continuă a Bucureștiului? Îi vom cunoaște, desigur, vizionînd acest film.

● O nouă premieră în cadrul serii de teatru cu piesa lui Eugene O'Neill **„Înaintea gustării de dimineață"**, în regia lui **Cornel Todea.** De fapt, o dramatizare după un monolog apărut cu ani în urmă în revista Secolul XX, piesa prilejuiește actriței **Liliana Tomescu** — interpreta principală — un recital actoricesc, în care timp de 30 de minute, singură în cadru, monologhează despre propria sa fericire.

● O interpretă îndrăgită a cîntecului nostru popular **Măioara Tănase**, ne prilejuiește

în programul acestei săptămîni o întîlnire de 15 minute.

● Concursul **„Cheia orașului"**, emisiune pentru tineret, ce se apropie de sfîrșit, va poposi săptămîna aceasta la **Oradea.** Partenere de întrecere: echipa orașului gazdă și cea a orașului Cluj. De fapt, o revanșă — anul trecut în prima etapă a concursului s-au întîlnit aceleași echipe — întrecerea se anunță disputată. Adversarii se cunosc. Terenul de asemenea.

ION PASAT

ECRAN

● Talentatul operator, a cărui artă am admirat-o în imaginea filmelor „Sboară cocorii" și „Scrisoare neexpediată", Serghei Urusevski, apare pe genericul filmului „Fuga buiestrașului" — programat la cinematograful de artă — în dublă calitate, de regizor și operator. Duioasa prietenie dintre un căruțaș și calul său îi oferă cineastului posibilitatea unei explorări nuanțate, în formulele cinematografului poetic.

● Imagini scînteietoare de comedie plantate în terenul cunoscut în culori grave ale sfîrșitului de război, ne anunță producția polonză „Republica fetelor" a cărei regie o semnează Heironim Przybyl).

● D.D.F.-ul ne oferă o plăcută surpriză programînd un lung metraj cu desene animate: „Asterix și Cleopatra". Realizatorii René Goscinny și Albert Uderzo ne invită la o aventură colorată în anticul Egipt, pentru a urmări spectaculoasele peripeții ale unor meșteri gali la curtea faimoasei regine.

● Și din nou desprindem de pe afișul săptămînal titlul unui western european produs de studiourile italiene: „Răzbunătorul". Încercăm să ne reînviem speranțele remarcînd pe generic numele regizorului **Carlo Lizzani.**

PLASTICĂ

● Astă seară la orele 18,00 sediul Galeriilor de Artă „Apollo" se constituie gazdă a unui interesant vernisaj: pictorii Octav Grigorescu, Wanda Vladimirescu-Sachelarie, Ioan Gh. Vrăneanțu, sculptorii Naum Corcescu și Mircea Spătaru, graficiana Ethel Lucaci-Băiaș, expun cele mai recente lucrări alături de tapiseria Anei Lupaș și ceramica lui Costel Badea.

● În sala Bibliotecii Centrale Universitare, expoziția de pictură semnată de Vera Veslovski-Nițescu va fi deschisă publicului, în atmosfera primei confruntări, în ziua de 2 aprilie ora 18,00.

SCENA

● Astă seară la ora 20,00, Teatrul Bulandra ne propune un spectacol Buchner, de astă dată în ipoteza inedită de autor comic. **Leonce și Lena** — material generos în tonalitate comică, străbătut de meditative influxini lirice, ne este oferit în dimensiunile unei montări de anvergură; Liviu Ciulei ca realizator al spectacolului, în distribuție Ileana Predescu, Irina Petrescu, Ion Caramitru, Virgil Ogăsanu și Marin Moraru.

● Tot pentru astă-seară acceptăm cu interes o invitație din partea Teatrului Municipal din Brăila, la premiera piesei lui Miron Radu Paraschivescu, „Asta-i ciudat", în regia lui Yannis Veakis.

● Studioul „Casandra" este — începînd din 31 martie ora 20,00 — data premierei — gazda dramaturgului elisabethan Cristopher Marlowe. Tragica istorie a doctorului Faust vede lumina rampei în viziunea studenților Constantin Marinescu (anul IV regie — teatru) și Ion Bobelca (anul VI Institutul de Arte Plastice), și cu o distribuție din care spicuim numele unor tineri slujitori ai Thaliei: Cornel Ciupercescu, Sebastian Comănici, Dora Ivanciuc, Catrinel Paraschivescu.

● La Teatrul Național „I. L. Caragiale" semnalăm o reluare bine venită în dimensiuni originale a unui mare spectacol: „Tragedia optimistă". În regia lui Vlad Mugur, gravele acorduri ale poemului dramatic ce aparține lui Vsevolod Vișnevski, vor cunoaște temperatura premierei sîmbătă 4 aprilie, bucurîndu-se de aportul unor interpreți de prestigiu: Marcella Rusu, Florin Piersic, Marcel Anghelescu, Gheorghe Cozorici, Toma Dimitriu, Emanoil Petruț și mulți alții.

L. M.

OAMENI CARE SE MĂSOARĂ CU MUNȚII

(Urmare din pag. I)

— Uite, la asta nu m-am gîndit!

Nu s-a gîndit. Drumurile desfundate, hăurile căscate la o palmă de roți, stîncile suspendate ca niște bolți deasupra cabinei rețin mai degrabă atenția șoferului decît socotelile pontajului. Sau cine știe? Poate s-a gîndit și ea ca și ceilalți tovarăși ai săi mult timp, nu fără invidie, la cei care reușise să le ia înainte, să spargă toate recordurile din ultimii patru ani stabilite de șoferii acestui șantier. Și la rîndul ei să le depășească.

★

„Poate la noapte n-o să mai ningă tot atîta, poate avalanșele nu vor mai acoperi drumul, poate voi ocoli mai atent gropile în care m-am împotmolit ieri și voi reuși!...".

Dacă am răsfoi în continuare jurnalul intim al utecistului Dumitru Bulai, șofer pe „Tatra" 81 B 3216, am constata că izbutise într-adevăr. Privindu-l în cursele scurte, dar dificile, între locurile de încărcare și basculare a materialului, trecînd în ritmicitatea unui pendul de 50—60 de ori pe zi, ne-a fost ușor să identificăm pe cel despre care inginerul Dimitrie Dorojneac, șeful punctului de lucru, ne vorbise cu atîta admirație.

— Cum a fost cu recordul?

— Nu mi-am propus un record, ne răspunde el. Ci să măresc de la o zi la alta numărul de curse între cariera Chioara și baraj, pînă la limita maximă. Și am realizat într-o zi 26 de curse. Asta-i tot!

— La cîte credeți că veți putea ajunge?

— Mașina este zdravănă ca un tanc. Dar știu eu la cît va rezista?.

În cuvintele lui nu poate fi descifrat nici un sens de infatuare. Nu brațele pe volanul uriaș sau dîrzenia lui trebuie să reziste, pentru că ele și-au dovedit în cei șase ani de muncă, în condiții dificile, vigoarea tinerească, ci alte mijloace care depind de el.

— Cîți aveți ca el?

— 60 din 67, dacă vă referiți la vîrstă. Și 67 din 67 dacă vă referiți la pricepere și dăruire.

Maistrul Alexandru Timofte se gîndea într-adevăr cu același respect și aceeași apreciere, nu numai la șoferii Mircea Galan, Drăguș Huțan sau minerii Nicolae Galeru, Tudor Ștefan — de aceeași generație cu Dumitru Bulai —, ci și la acei vîrstnici ca minerul Ion Zburcea, care după vitregiile de o viață pe șantierele țării, în betonul cărora și-a lăsat o părticică din viață și sufletul lor, își vor încheia aici cu neegalate satisfacții anii de muncă. Și cu un gest al mîinii ridicate spre înălțimile malului stîng al Lotrului, el ni-i prezintă la lucru, suspendați în frînghii, pe cei despre care ne vorbise.

Vînt aspru, semn de lapoviță, un pui de ger la sfîrșit de martie, posibilă rostogolire de bolovani pe versantul abrupt, încălțat la 70 de grade...

Munca căror mineri este mai grea? A celor din galerii subterane sau a celor de la suprafață?

★

„Spre sfîrșitul schimbului, minerul Constantin Trifescu a semnalat o creștere bruscă a presiunii bolții, prevăzînd o iminentă surpare. Mobilizîndu-și oamenii, șeful de schimb a luat toate măsurile pentru evitarea prăbușirii galeriei...".

Sobru și sec, strict la obiect, raportul maistrului Victor Codreanu nu intră în amănunte. El consemna însă — fără să aibă sentimentul — o autentică faptă de eroism. Cei 16 mineri au rămas calmi. Aproape epuizați după cele 8 ore de muncă, și-au regăsit energiile necesare nu numai pentru a se salva pe ei dar și munca de pînă atunci, lucrarea realizată cu atîtea eforturi, angajamentul pe care îl aveau de îndeplinit. Împreună cu schimbul următor, care a sosit în front, timp de 24 de ore neîntrerupt nu și-au îngăduit nici o clipă de răgaz. Muntele trebuia supus.

— Munca căror mineri este mai grea? A celor din galeriile subterane sau a celor de la suprafață?

— Vitezele mari în galerii îi obsedează pe toți minerii. De aici și desele tentative de evadare din „cursele obișnuite", tentative care totdeauna s-au soldat cu recorduri peste recorduri — pare să ocolească răspunsul tovarășul Petre Gras, secretarul comitetului U.T.C. al grupului de șantier al Hidrocentralei. Și reia: în galeria aducțiunii secundare, Goța-Haneș, în luna trecută minerii din subordinea maistrului Ion Niță își propuseseră o înaintare care, la prima vedere, părea neobișnuit de îndrăzneață: 230 metri liniari.

Nu a mai fost nevoie ca secretarul comitetului U.T.C. să ne confirme că minerii au făcut din ceea ce părea imposibil, posibilul. Acest lucru îl știe întregul șantier. El însuși miner, tovarășul Petre Gras a ocolit totuși răspunsul la întrebarea noastră? De ce? Cunoștea probabil dinainte replica tovarășului Camenița, inginerul șef al șantierului Vidra-baraj.

— În iarna aceasta, temperatura nu a trecut de —23°, spune dînsul. În iarna trecută însă, s-a lucrat și sub 30 de grade. Cîte 8 ore, zi și noapte, fie că ningea, sau viscolea, minerii de suprafață, care curățau fundația nucleului de argilă din corpul barajului, au rămas suspendați în frînghii pe versantul de piatră, făcîndu-și datoria...

A cui muncă este mai grea?

Pentru cei din adîncuri sau de la suprafață, de la volanul mașinilor sau de pe stîlpii tensiunilor înalte, pentru mineri, electricieni, sudori și celelalte meserii ale șantierului, întrebarea pare inutilă, aici unde munții neprimitori se aștern îmblînziți la picioarele oamenilor.

PORTURILE LUMII

Bangkok, Arhanghelsk, Cape Town, Dakar, Port-Said... o lume de vis și de simbol, lumea nemaipomenitelor noastre aventuri din copilărie. O lume reală, însă, alcătuită din nesfîrșite cheiuri și pontoane, remize și docuri, poduri rulante, benzi transportoare, elevatoare și macarale. O lume alcătuită din mari aglomerări de vase, de la șlepuri, șalupe și remorchere folosite în traficul portuar intern, pînă la navele cu pescajele cele mai mari. Această lume, privită în contextul său istoric, în condițiile fizico-geografice, economice și politice proprii este prezentată în cartea recent apărută la Editura Enciclopedică „PORTURILE LUMII". Autorii, **S. CIULACHE, I. LEȚEA și N. VASENCIUC** au realizat astfel prima lucrare românească mai completă despre porturile lumii. Cartea înglobează circa 400 de mari porturi, selectate după importanța traficului lor de mărfuri. Lucrarea oferă o abundență de date concrete privind dotarea tehnică a acestor porturi, precum și ample informații referitoare la structura traficului, la legătura cu marile centre de peste mări și cu zonele de aprovizionare din interior. Datorită datelor deosebit de interesante pe care le înmănunchează, ca și stilului plăcut în care este scrisă, lucrarea vine nu numai în sprijinul specialiștilor (geografi, urbaniști, marinari), ci și publicului celui mai larg, de cele mai diverse preocupări și vîrste, tuturor celor pasionați de literatura marină, care au urmărit peregrinările lui Ulise și ale lui Sir Francis Chichester.

ION IVAN

AZI, ÎN LIBRĂRII

EDITURA MINERVA

I. PELTZ: **„Calea Văcărești"** lei 8,75; MIHAIL SADOVEANU: **„Viața lui Ștefan cel mare" — „Nicoară Potcoavă"** lei 13,50; ION SLAVICI: **„Opere"** vol. III, lei 25,00.

EDITURA PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ

VENERA ANTONESCU: **„Stelele lui Filoctet"**, lei 4,25; MIHAIL SADOVEANU: **„Baltagul", „Paștele blăjinilor", „Ochi de urs"** (ed. cartonată), lei 16,50, MIHAI NENIȚIU: **„Preludiu la unison"**, lei 7,25; GRIȘA GHERGHEI: **„Înmulțirea cu unu"** lei 5,50.

EDITURA ION CREANGĂ

I. C. VISARION: **„Ber Căciulă"**, lei 13,50.

EDITURA TINERETULUI

ZAHARIA STANCU: **„Pagini alese"**, vol. I—II (Col. Lyceum), lei 12,00.

EDITURA C.N.E.F.S.

D. ȘTEFLEA, A. TEODORESCU: **„Puc, crose, gheață"**, lei 6,00.

EDITURA ȘTIINȚIFICĂ

Dr. IOAN I. COZMA: **„Reabilitarea în dreptul penal"**, lei 9,25.

EDITURA ACADEMIEI

GH. DIHORU, N. DONIȚĂ: **„Flora și vegetația podișului Babadag"**, lei 27,00.

EDITURA „M. EMINESCU"

ST. AUG. DOINAȘ: **„Lampa lui Diogene"**, lei 9,00; MARIA BANUȘ: **„Portretul din Fayum"**, lei 7,25; MIHAI STOIAN: **„Vieți interzise"**, lei 5,25; GEORGETA HORODINCĂ: **„Structuri libere"**, lei 6,50; VERA LUNGU: **„Moralizînd fără glorie"**, lei 4,75.

UN PUNCT OARECUM CALM PE

Magistrala Metalului

Dunărea e în apropiere şi curge de veacuri ostenită şi aluvionară. Dar lenevia sau furia trecerii ei, aici, pe platoul gălăţean al titanilor — cum a numit cineva coloşii de 1 700 m.c. având o capacitate dublă faţă de cele mai mari furnale hunedorene — nu se mai simte: doar jeturi puternice de apă „suptă" din fluviu, necesară răcirii uriaşelor agregate, mai amintesc de „drumul fără pulbere". Combinatul siderurgic respiră atmosfera altei curgeri, curgerea violentă şi industrial „chinuită" a oţelului.

Drumul oţelului e un drum complet şi încrîncenat, drum clocotit ce conjugă inspirat eforturile atîtor oameni. Magistrala metalului cuprinde şi Institutul bucureştean de cercetări metalurgice, care se numără printre cele trei institute ce au iniţiat, la sfîrşitul anului 1968, chemarea la întrecere, cu prilejul Conferinţei organizaţiei de partid a municipiului Bucureşti. *„Iniţial* — aşa cum spunea dr. ing. *Iancu Drăgan*, directorul institutului — *angajamentul colectivului de aici cuprindea cinci obiective de seamă, urgente, ale acestui sector de bază al economiei naţionale — metalurgia. Ulterior, consiliul ştiinţific al institutului a hotărît suplimentarea lui cu încă şapte teme. Azi se poate aprecia că angajamentul a constituit un stimulent puternic pe linia apropierii şi legării tot mai strînse a activităţii ştiinţifice din institut de cerinţele unităţilor de producţie. Şi, ca afirmaţia să nu pară fără temei, voi spune că obiectivele noastre au reprezentat tot atîtea prilejuri în plus — pe lîngă temele din planul anual de cercetare — de cooperare cu unităţi de execuţie sau beneficiare".*

Iar una dintre acestea este Galaţiul siderurgic. Oţelarii, furnaliştii, laminoriştii de aici cunosc bine faptul: asimilări de tehnologii noi, elaborarea altora originale, formule noi de oţeluri cu calităţi superioare au fost puse la punct de cercetătorii de la ICEM. Şi nu o dată au avut ocazia — de cînd a început colaborarea între institut şi combinat — să hotărască, să chibzuiască, să experimenteze împreună, la faţa locului, problemele legate de tematica de cercetare, implicaţiile şi sensul acestora. O sarcină ca scurtarea cu un trimestru a duratei cercetărilor privind asimilarea fabricaţiei tablelor groase din oţeluri slab aliate, cu rezistenţă ridicată la şocuri metalice şi temperaturi înalte, a fost realizată înainte de termen ca urmare a intensificării relaţiilor institutului cu Combinatul de la Galaţi. A fost o conlucrare efectivă şi continuă. Cu un astfel de rezultat s-au încheiat şi etapele unor teme privind reducerea cu un an a termenelor unor cercetări legate de exploatarea laminorului de tablă groasă de la C. S. Galaţi. De altfel, cînd am fost la ICEM, un grup de specialişti era plecat la combinatul gălăţean să urmărească pe viu fabricaţia unor oţeluri, elaborarea unor şarje. N-am putut, de aceea, să-l găsesc pe inginerul *Constantin Ionescu*, de numele căruia se leagă asimilarea tehnologiei de normalizare a tablei groase pentru circa 10 mărci de oţeluri, concomitent cu creşterea productivităţii cuptorului în flux continuu la combinat. În schimb, am putut sta de vorbă cu specialişti care au contribuit ori care au avut, într-un fel sau altul, tangenţă cu studiul enunţat.

Ce înseamnă de fapt această nouă tehnologie? — l-am interpelat pe ing. *Gheorghe Costinescu.*

S-a îmbunătăţit regimul termic al cuptoarelor — ne-a informat dînsul. *Pentru încălzire, înainte, reveneau 2,4 min/mm grosime tablă la normalizarea la rece şi 1,6 min/mm la normalizarea în flux continuu. Astfel enunţate, cifrele n-au desigur darul de a fi şi sugestive, fiindcă ele privesc direct o situaţie specifică. Raportat la realitatea industrială, timpul acesta se dovedea a fi prea mare, devenind principalul obstacol în sporirea producţiei. A reduce minutul — fie şi cu zecimi de secundă (la scară globală, valoarea acestora cîntăreşte greu) — a fost gîndul ce i-a preocupat pe gălăţeni. Firesc deci, ne-au solicitat sprijinul, după cum tot firesc am considerat că e de datoria noastră să căutăm şi să oferim o soluţie eficace".*

— *Am căutat să dăm o rezolvare în consens cu cele mai noi tendinţe tehnologice: să fie şi eficientă, şi ştiinţifică, şi necostisitoare* — spunea ing. *Mircea Alexandrescu* de la ICEM. *Prin modificarea diagramei de încălzire a cuptorului de normalizare în flux continuu şi de normalizare la rece, s-a putut mări viteza de trecere prin cuptor cu 20 la sută — pentru cea mai mare parte din tablele provenite din oţeluri supuse normalizării. Siderurgiştii au acum motive să fie mulţumiţi: noul regim termic al cuptorului permite reducerea timpului specific de încălzire la 2 min/mm, la normalizarea la rece şi 1,3 min/mm la cald. Dar ca să dau o idee exactă despre valoarea acestui fapt, voi spune că, aceste perfecţionări ale procesului tehnologic la scară industrială, au dus la realizarea unei producţii sporite de tablă, pe un an, cu 51 000 tone.*

Dar mai e ceva şi merită să stăruim puţin. Inginerul *Constantin Ionescu*, autorul principal al soluţiei, s-a gîndit ca pe această cale să salveze şi o mare cantitate de tablă pentru care nu se asigurau valorile cerute de prelucrarea în laminoare. Astfel, s-a remaniat, prin tratament termic, în două luni din anul trecut, tablă avînd o valoare de 915 000 lei. Dar, spuneam mai sus, productivitatea cuptorului a crescut acum cu 20 la sută. Să adaug însă că angajamentul şi previziunea cercetării erau de numai 10 la sută. După cum, îmbunătăţirea tehnologiei de tratament termic, prevăzută iniţial pentru 10 mărci de oţeluri, a fost stabilită acum ca valabilă pentru 30 de mărci.

La reuşita acestor — să le zicem — operaţii, o importanţă substanţială a avut colaborarea bună, temeinică, reală, cu combinatul — mărturisea ing. *Vasile Ursu*, şef de laborator la secţia oţeluri. *De altfel, nici nu vedem cum am putea impulsiona munca noastră de cercetare, fără o strînsă legătură cu unităţile beneficiare ale cercetării, fără o consultare reciprocă. Aşa se mai naşte o idee, se corectează o soluţie, se găseşte în comun un răspuns mai exact unei probleme de producţie. Cu gălăţenii avem deja încheiat un contract de cercetare, pe acest an, prevăzînd elaborarea unor noi tehnologii de fabricaţie pentru oţeluri slab aliate destinate tablei necesare industriei navale, construcţiei de poduri etc. Chiar acum o echipă de cercetători, după cum aţi aflat, e plecată la combinat fiindcă acolo, la faţa locului, producţia se dovedeşte un inepuizabil teren de inspiraţie, de creaţie.*

Drumul oţelului e — iată — lung şi complicat şi trece uneori prin puncte mai puţin vizibile, dar nu mai puţin importante. Înainte de a se întîlni cu fluviul bătrîn şi lenevit de drum, magistrala metalului trece şi prin acest institut bucureştean, pe nedrept rămas cîteodată, în anonimat.

VLADIMIR UDRESCU

STUDENŢII LA PORŢILE ŞTIINŢEI

„VACCIN" ANTICOROZIV

Anual, milioane de kilograme de metal sînt distruse de agenţii corodanţi. În industrie, unul dintre principalele domenii de cercetare este consacrat combaterii acestui adevărat flagel al instalaţiilor.

Combaterea coroziunii este şi tema de cercetare pe care a abordat-o studenta **Laurenţia Statovici** din anul V al Facultăţii de Chimie industrială de la Politehnica bucureşteană.

— Secţia pe care o urmaţi este tehnologia substanţelor organice. Cum se împacă această specializare cu tema lucrărilor dv.?

— În combaterea coroziunii una dintre cele mai noi direcţii de cercetare o reprezintă inhibitorii de coroziune. Ei sînt nişte substanţe organice macromoleculare, formate dintr-un lanţ de atomi de carbon pe care este grefată o grupare cu proprietăţi electropozitive. Se ştie că în procesul de corodare al metalului acesta se încarcă negativ. Datorită acestui fapt, inhibitorul se „leagă" de suprafaţa metalică prin gruparea sa electropozitivă. Ia naştere astfel o peliculă extrem de subţire de substanţă organică care izolează metalul. Eficienţa unui astfel de sistem de protecţie este de aproximativ 10 ori mai mare decît cea a metodelor clasice.

Inhibitorii de coroziune formează obiectul cercetărilor efectuate de colectivul laboratorului de tehnologie chimică organică condus de prof. univ. dr. I. Drimuş, unde am lucrat şi eu. Tema de cercetare pe care mi-am ales-o, încă din anul IV, se referea la eficienţa vopselelor anticorozive la care se adaugă un procent de 1—3 la sută de inhibitori de coroziune produşi în laboratorul de tehnologie chimică. Comparînd calităţile de rezistenţă la agenţii corodanţi cu cele ale unor produse similare de import am constatat că produsele româneşti sînt la fel de bune. Rezultatele acestor cercetări le-am comunicat la Sesiunea cercurilor ştiinţifice studenţeşti din Institutul politehnic, în aprilie anul trecut.

— Care sînt obiectivele pe care le urmăriţi în prezent?

— În continuarea cercetărilor începute, anul acesta am studiat combaterea coroziunii cu ajutorul vopselelor cu inhibitori din grupa „sintam". Aceşti inhibitori sînt de asemenea produşi în cadrul laboratorului nostru. Vopselele anticorozive, care au mici adausuri de asemenea substanţe, protejează cu o eficacitate extrem de ridicată instalaţiile industriale împotriva coroziunii atmosferei umede, a celei date de bioxidul de sulf atmosferic, a emanaţiilor de acid clorhidric etc. Datele obţinute le voi prezenta în aprilie la următoarea sesiune a cercurilor ştiinţifice.

— Rezultatele cercetărilor efectuate de dv. alături de colectivul laboratorului de tehnologie chimică-organică se vor aplica în unele întreprinderi industriale?

— Desigur. Vopselele anticorozive cu inhibitori sînt în curs de experimentare şi se vor aplica la Combinatul chimic Borzeşti, la Craiova, la Ploieşti, Brazi etc.

P. JUNIE

Al patrulea inel al lui SATURN

Pînă în octombrie anul trecut se ştia cu „exactitate" că Saturn are trei inele, despărţite de un spaţiu întunecat, aşa numita diviziune a lui Cassini. Inelul exterior (A) se întinde între 136 000 şi 121 000 km. distanţă de centrul planetei, inelul median (B) între 118 000 şi 92 000 km. iar cel de al treilea (C) coboară pînă la 15 000 km. de la suprafaţa planetei. În octombrie anul trecut astronomul francez Pierre Guérin a descoperit un al patrulea inel, foarte apropiat de suprafaţa lui Saturn şi despărţit de inelul C de o a doua diviziune întunecată, asemănătoare celei a lui Cassini.

Departe de a clarifica misterul apariţiei inelelor în jurul lui Saturn, descoperirea celui de al patrulea dintre ele complică lucrurile şi mai mult.

Astronomii ştiu în prezent că masa totală a acestei ciudate formaţii ce înconjoară una din cele mai mari planete ale sistemului solar trebuie să fie extrem de redusă. În acelaşi timp se consideră ca indiscutabil faptul că inelele sînt alcătuite dintr-un număr uriaş de blocuri care gravitează cu viteze diferite în jurul lui Saturn. După unele calcule s-ar părea că cele patru inele au în total 100 000 de km. lăţime şi numai 5 km. grosime. Misterul care înconjoară inelele cuprinde două probleme de bază: *cum s-au format ele şi din ce sînt alcătuite*

La cea de a doua întrebare se pare că ultimele săptămîni au adus răspunsul definitiv. Istoria descoperirii este destul de amuzantă: în penultimul număr al unei reviste americane de astronomie, „Sky and Telescope", Gerard P. Kuiper avansa ipoteza conform căreia inelele ar fi alcătuite din blocuri de amoniac solid, din stînci şi din gheaţă.

Cînd după apariţia articolului, el însuşi şi-a recunoscut eroarea şi a anunţat că cercetări ulterioare i-au permis să stabilească natura reală a inelelor lui Saturn. Studiind prin metodele spectrografiei interferometice blocuri de gheaţă la —190° C el a constatat că spectrul lor în infraroşu este identic cu cel al inelelor planetei. În consecinţă se consideră acum că aceste formaţii insolite sînt alcătuite din blocuri de apă îngheţată. Sute de mii de iceberguri se învîrtesc în jurul lui Saturn. *De ce?* Iată o întrebare al cărui răspuns încă nu a fost dat. Se pare totuşi că prezenţa gheţii în afara pămîntului, în sistemul solar, nu este o raritate. Pe baza raportului între masa şi mărimea lor se presupune că unii sateliţi ai lui Jupiter şi ai lui Saturn (cum ar fi Calisto şi Titan) sînt în bună parte, alcătuiţi tot din gheaţă. Chiar dacă în prezent pot fi explicate caracteristicile actuale ale inelelor lui Saturn, este foarte greu de înţeles cum s-au format ele şi cînd a avut loc acest fenomen. Faptul că sînt compuse din gheaţă complică şi mai mult lucrurile. În orice caz este evident că ele nu pot fi de aceeaşi vechime cu planeta. Se presupune că inelele sînt o formaţie relativ tînără şi că în următoarele cîteva milioane de ani vor dispare. Există şi o ipoteză după care apariţia lor se datorează apropierii de Saturn a unui mic satelit de gheaţă, în urmă cu milioane de ani. Sub efectul mareelor el s-ar fi dislocat. Există însă numeroase dificultăţi în fundamentarea acestei supoziţii. Deocamdată, deşi cunoştinţele noastre asupra lui Saturn au mai avansat cu un pas, uriaşa planetă rămîne încă înconjurată de numeroase taine printre care şi cele ale inelelor sale.

CRONICA IPOTEZELOR

INTERFERONUL va învinge definitiv VIRUSURILE ?

În fiecare an zeci şi uneori sute de milioane de oameni suferă de gripă. Vinovate de răspîndirea acestei boli, care numai în anul 1919 a făcut mai multe victime decît primul război mondial, sînt virusurile din fotografia de sus.

Niciodată medicina nu părea să fie atît de lipsită de posibilitatea de a interveni în mod eficace, ca în cazul bolilor virale. Acestea puteau fi eventual prevenite prin vaccinare, dar în cazul apariţiei bolii, nu exista nici o posibilitate de intervenţie. Se cunosc astăzi aproximativ 400 de virusuri care provoacă tot atîtea boli, multe dintre ele punînd în pericol viaţa omului. Virusurile se instalează în sistemul nervos sau în creier provocînd encefalite, în ficat provocînd hepatita epidemică şi după unele determinări recente, tot virusurile sînt cauza apariţiei cancerului. Nu mai puţin periculoase sînt valurile periodice de gripă ce cuprind aproape an de an omenirea. În anul 1919, de exemplu, valul de gripă a afectat aproape 700 de milioane de oameni şi a ucis aproape 20 de milioane, ceea ce reprezintă dublul numărului celor căzuţi în primul război mondial.

În ultima vreme, afirmă specialiştii, se conturează posibilitatea ca toate bolile virale să fie înlăturate datorită unei singure substanţe cu proprietăţi miraculoase. Numele ei este interferonul.

Descoperirea acestei substanţe se datoreşte cercetătorului elveţian **prof. Jean Lindemann**, care, încercînd să vadă dacă două feluri de virusuri pot infecta simultan o celulă, a constatat că aceasta are un mecanism de apărare extrem de eficace. La scurtă vreme după infecţie, virusurile sînt distruse de o substanţă care, deşi este prezentă în cantităţi extrem de mici, are o activitate biologică considerabilă. Pînă nu de mult, se credea că singurul sistem de apărare al organismului l-ar constitui anticorpii. La pătrunderea unui corp străin — microb, virus, proteine „nespecifice" etc. — sistemul imunologic al organismului prepară anticorpii care distrug „intrusul". Dar reacţia imunologică se declanşează uneori extrem de lent. În intervalul de zile sau chiar săptămîni cît durează uneori sinteza anticorpilor, boala virală poate distruge organismul. Aşadar, prima barieră împotriva infecţiilor virale nu o constituie sistemul imunologic, ci sinteza interferonului la nivelul celulei.

Odată cunoscute aceste lucruri, lupta împotriva virusurilor ar putea părea o chestiune rezolvată. Într-adevăr, este suficient să administrăm bolnavului o cantitate infimă de interferon pentru ca el să poată învinge boala. Dificultăţile apar însă atunci cînd este vorba de separarea acestuia. În organismul uman el nu se găseşte decît în cantităţi de ordinul milionimilor de gram. În acelaşi timp, interferonul preparat de animale este inactiv în cazul folosirii lui la om. Cercetătorii au constatat însă că există substanţe care stimulează sinteza interferonului la nivelul celulelor. Una dintre ele s-a dovedit a fi o ciuperci parazită de origină sud-americană. Cercetări ulterioare au arătat că elementul activ al acestei ciuperci este de fapt un acid ribonucleic. Dar A.R.N.-ul acesta poate fi foarte uşor separat în laborator.

Variola este o boală virotică. Împotriva minusculilor invadatori medicina este încă neputincioasă.

Primele încercări de folosire a stimulării sintezei interferonului în scopuri terapeutice au dat rezultate neaşteptat de favorabile. Şoareci infectaţi cu virusuri care în mod normal declanşau o encefalită infecţioasă mortală, au supraviţuit în proporţie de 73% în cazul cînd au fost trataţi cu A.R.N. Încercările de combatere a infecţiilor pulmonare virale au dat un procent de supraviţuitori de 90%. Chiar herpesul virotic a putut fi vindecat în acest fel în cazul animalelor.

Cercetări ulterioare au arătat că o substanţă chimică relativ simplă, foarte uşor de obţinut în laborator, numită **Poly I:C**, are acelaşi efect de stimulare a „producţiei" de interferoni. Încercările făcute pe animale cu acest produs administrat în diferite concentraţii, au avut rezultate extraordinare. Se pare că prin această metodă se poate infringe chiar cancerul. Se ştie astăzi că această boală este provocată de virusuri. După cum declara, nu de mult, un cunoscut savant american, **dr. Frank Rauscher**, problema care se pune astăzi nu mai este aceea de a şti dacă virusurile provoacă cancerul, ci cîte virusuri declanşează această boală. La animale cercetătorii au identificat pînă în prezent aproximativ 70 de feluri de virusuri cancerigene. Este puţin probabil ca în cazul omului acestea să fie mai puţine. Interferonul pare să devină, în viitor, un leac miraculos. Cercetări preliminare pe animale indică acest lucru.

În două din marile institute de cercetări virale ale lumii s-a anunţat succesul acestei metode de tratament în cazul **virusurilor herpetice, localizate la ochi, care pînă nu de mult produceau orbirea bolnavilor.** Recent, au început primele experienţe pe oameni pentru combaterea cancerului. „Subiecţii" sînt 4 bolnavi din New York care suferă de un cancer mortal. Pacienţilor li s-a administrat soluţia care stimulează sinteza interferonului. Aceasta este ultima comunicare pe care cercetătorii au făcut-o cunoscută. Un purtător de cuvînt al spitalului unde se efectuează experienţele a arătat că dată fiind importanţa lor pentru milioane de oameni, specialiştii nu vor face declaraţii premature. Rezultatele vor fi însă date publicităţii în luna aprilie.

Acest tip de adenovirusuri produce pneumonia. În celulele pulmonare virusurile formează particule cristalizate, observabile la microscopul electronic sub forma unor puncte negre.

Dacă numai substanţe ce provoacă intensificarea sintezei interferonului pot fi folosite cu rezultate atît de bune, care ar fi efectul administrării a însăşi interferonului? Oamenii de ştiinţă sînt de părere că odată sintetizat în laborator, el ar putea să ne ferească de toate bolile virale cunoscute astăzi. Pentru sinteză ar fi necesară aproximativ o jumătate de gram din această substanţă. Calea de obţinere a acestei cantităţi pare să fie deja găsită. Cultura de celule umane în eprubetă ar putea furniza interferon în cantităţi suficiente. Odată obţinut sintetic, interferonul ar putea constitui un „vaccin" universal. O capsulă minusculă cu pereţii de material plastic semipermeabili implantată sub piele ne-ar putea ocroti timp de 10 pînă la 20 de ani de orice fel de boală virotică. Dacă, după un anumit timp, interferonul ar trece în corp în totalitatea sa, printr-o operaţie extrem de simplă capsula golită ar putea fi înlocuită cu una nouă.

Posibilitatea ca virusurile să devină rezistente la acţiunea interferonului — aşa cum microbii au devenit rezistenţi la acţiunea antibioticelor — este improbabilă, afirmă oamenii de ştiinţă. Într-adevăr, interferonul fereşte organismele de acţiunea virusurilor încă de la apariţia vieţii pe pămînt. Aşadar, este puţin probabil ca activitatea sa biologică să scadă vreodată.

4 rotoare Wankel — 300 Km/h

Prezentat la salonul internaţional de la Frankfurt pe Main anul trecut, modelul experimental C 111 al firmei Mercedes Benz a fost modificat exterior. Iată-l în fotografia noastră în varianta sa 1970. Este singurul autoturism fabricat pînă în prezent cu un motor rotativ Wankel cu patru rotoare. După cum se ştie primele maşini cu motor Wankel au fost produse de N.S.U. într-o serie foarte mică; ele aveau o capacitate cilindrică redusă şi un singur rotor. Ulterior N.S.U. a lansat modelul Ro 80 *cu performanţe ridicate şi cu motor birotor avînd o capacitate echivalentă cu 950 cmc. Pe glob, turisme cu motor rotativ mai sînt produse doar în Japonia de către Mazda. Dificultăţile care există însă în asigurarea etanşării perfecte a rotorului fac necesar un însemnat volum de muncă manuală. Tocmai această imposibilitate de a automatiza producţia motoarelor Wankel face ca maşinile dotate cu acest tip să fie fabricate doar în serii mici şi la preţuri destul de ridicate. Mercedes nu a comercializat modelul C 111 considerîndu-l ca fiind, deocamdată, în faza experimentală. Motorul pe care îl vedeţi în fotografie este ca orice Wankel extrem de compact mai ales ţinînd cont de performanţele sale. El are 4 rotoare a 600 cmc corespunzînd unui motor în patru timpi de 4800 cmc. Puterea dezvoltată: 350 cp DIN (400 cp SAE) la 7 000 de ture/min. Viteza maximă — 300 km/oră.*

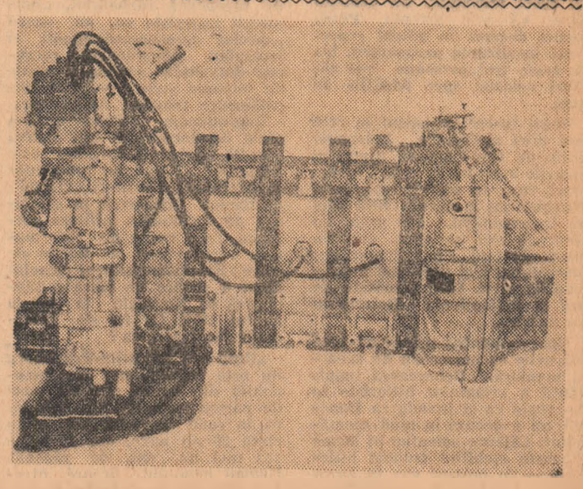

Întuneric înfrînt

Ni se spusese despre Stern Dionisie că poate fi găsit în fiecare zi la liceul Bolyai din Tg. Mureș, într-un anume loc din fața direcțiunii. Și mi-a fost foarte ușor să-l recunosc.

— Vă rog să mă scuzați cîteva clipe, să-i spun fratelui meu din a VI-a ce are de făcut astăzi după-amiază.

În afară de grija pe care o manifestă un tînăr de 25 de ani pentru fratele său, aceste cuvinte nu conțin nimic deosebit la prima vedere. Totuși, după ce fratele a primit „instrucțiunile", insist asupra semnificației lor și mi se răspunde :

— Știți, frații mei mai mici își cam fac de cap uneori, în sensul că pierd timpul cu nimicuri, exagerează cu joaca și asta se reflectă în faptul că în ultimul timp au primit note slabe Acasă, în fiecare sîmbătă obișnuim să convocăm o așa-zisă „consfătuire" de analiză a săptămînii care a trecut. O prezidează tata și cu mine...

În familia cu șapte copii, Dionisie este ascultat și respectat cu sfințenie. Dar nu numai în familie este dăruitor de generoase energii pentru a face „un bine" — cum spune el. Se simte mereu dator față de el și față de toți cei care îl înconjoară. Cu toate acestea tînărul din fața mea, care m-a cunoscut doar dintr-o strîngere de mînă și, ascultîndu-mi întrebările, îmi destăinuie prea puține lucruri despre el, preferă să vorbească despre cei care l-au ajutat să-și învingă complexul infirmității, pentru a deveni conștient de capacitățile pe care le are. Vorbind și cu cei care l-au cunoscut ani de-a rîndul, am înțeles în ce constă integritatea unui caracter, a unei conștiințe, demne de luat exemplu.

Stern Dionisie este orb. Părinții l-au înscris la o școală specială din Cluj abia cînd avea 19 ani. Acolo, datorită neuitatului profesor Teodor Bendea, a îndrăgit muzica și a învățat să cînte la mai multe instrumente : vioară, ghitară, clarinet, saxofon, pian. Dorința lui cea mai arzătoare, încă din clasa a V-a, a fost și este să devină profesor de muzică. După școala generală l-au trimis la o școală de meserii, unde credea că se va califica în acordajul de pian. Secția s-a desființat însă și astfel s-a decis să urmeze liceul în Tg. Mureș, orașul său natal. A reușit la examenul de admitere de la secția fără frecvență.

— Se punea problema cum o să învăț. În primul trimestru veneam mereu pe la școală, auzeam gălăgia optimistă a elevilor și căutam să mă acomodez Prima sesiune am luat-o „șchiopătînd", am căzut la examenul de fizică. Direcția liceului și elevii m-au ajutat : la 6 aprilie 1967, într-o zi de joi, (subliniem cum s-a imprimat acea zi în memorie) în sala de așteptare unde am primit un loc stabil, a venit primul cititor. Era un elev scutit de la orele de educație fizică.

De atunci și pînă acum, cînd Dionisie este în clasa a XII-a, zeci și zeci de elevi și eleve din toate clasele, nu numai cînd erau scutiți de educație fizică, ci și în timpul lor liber, veneau să-i citească lecțiile din manuale pentru a le putea transcrie rezumatul în alfabetul Braille. Recunoaște 280 de elevi numai după voce, le știe numele și clasa în care învață. A legat cu ei prietenii durabile și ar fi nepotrivit să amintim doar numele cîtorva, neglijîndu-i pe ceilalți, pe toți cei care au revărsat lumina în mintea sa.

Tînărul Stern Dionisie se numără printre cei mai bine pregătiți elevi de la secția fără frecvență a liceului Bolyai. Trebuie să depună de două ori mai multe eforturi decît oricare alt tînăr, dar învață cu seriozitatea și convingerea necesare unui viitor profesor de muzică. În acest an va da admiterea la Conservator, secția pedagogie. În acest scop își continuă pregătirea în domeniul muzicii la Școala populară de artă din oraș.

Sînt multe de scris despre ajutorul pe care l-a dat tînărul orb liceului în care învață. A înființat anul trecut la clasa a VI-a C, prima orchestră de muzicuțe a pionierilor, ocupîndu-se și acum de repetițiile cu ei. Pregătește pentru concursuri și pentru spectacole programele formațiilor de muzică populară și ușoară, face partiturile pentru orchestre.

Cîteva impresii deosebite ? Satisfacția pe care a avut-o cînd a aflat că o elevă a liceului a reușit la defectologie. Ea se dovedea foarte ingenioasă în explicațiile pe care i le dădea la matematici, îi confecționa și îi demonstra accesibil figurile geometrice mai greu de intuit pentru el. A fost apoi bucuria descoperirii televizorului; da, nu este nici o greșeală ! El a propus familiei să cumpere televizor și a contribuit cu mijloacele sale bănești (cîntă uneori cu orchestre la nunți, dă meditații). Ținea la asta în primul rînd pentru a oferi fraților un mijloc de educație în plus și apoi sînt nenumărate emisiuni (ca de exemplu „Mai aveți o întrebare ?", „Agenda politică"), pe care le audiază cu interes. Celelalte pasiuni sînt radioul și lectura. Tînărul din fața mea, căruia vreau să-i devin prieten, mă uimește prin cultura sa, prin cunoștințele pe care a reușit să le acumuleze. Sînt cuprinse în orizontul său nenumărate esențe ale vieții.

C. POGĂCEANU

— UMOR —

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

ALEXANDRU ARDELEAN, județul Maramureș : *„De multe ori mă hotărîsem să vă scriu, dar hotărîrea mea nu a fost prea întărită. De la început vă pot spune că de de cîte ori cumpăra mama ziare, în timpul liber mă apucam și răsfoiam foile, dînd întîmplător peste rubrica „De la om la om".*

Mă numesc Sandu și sînt în clasa a IV-a. Mama, în afară de mine, mai are și pe Ștefan, care este și el în clasa a V-a. Durerea noastră este destul de mare mai ales cînd vedem pe mama că în loc să se bucure că masa e îndestulată și că reușește să ne țină bine, plînge. De multe ori eu și fratele meu ne întrebăm de ce o fi mama supărată. Stăm ore întregi așteptînd cu mult dor venirea mamei noastre de la lucru și o întrebăm cum a muncit și alte lucruri petrecute în aceu zi. Mama ne îmbrățișează, ne sărută și își începe lucrul casei. Niciodată cît este acasă nu putem să-i oprim lucrul. Pe lîngă munca ce nu-i dă pace măcar un ceas, mama și plînge. Ne vine în minte imaginea lui tata, care și după ce s-au despărțit în anul 1965, ne deranja fie zi, fie seară, ajungînd în majoritatea cazurilor să ne deranjeze și noaptea. Cu ochii pe jumătate deschiși și obosiți ce eram după o zi de învățătură, auzeam ușa spartă, iar tata beat cum era, intra peste noi și începea să înjure... Aceste lucruri se întîmplau în fiecare noapte. Acesta este un singur exemplu, amintind că nu numai ne bătea și se exprima cu cuvinte murdare, dar și spărgea ce avea în cale. Din această cauză mama era nevoită se se despartă de el, nemaiputînd suferi atîta mizerie. Totuși, ne lipsește acest om, deoarece sîntem băieți și ne este dor de el, dar nu era capabil de a ne întreține, deoarece noi pentru el nu însemnam nimic. Acum nu mai avem nici un sprijin de la el, nici cei 200 lei pensia alimentară nu ni-i dă, ceea ce tribunalul l-a obligat. A dispărut fără urmă, nu mai știm unde se află, fiindu-i teamă că mama îl va da din nou în judecată pentru a ne plăti cei cinci ani de zile de pensie. Mama avînd un salar de 735 lei îi e foarte greu să ne întrețină, deoarece sîntem și noi mai mărișori, ne trebuie haine mai multe și mîncare. Mama e o femeie descurcăreață și muncitoare, poate nu i-ar cere acești bani tatălui meu, dar de ce să stea în bufete, să se distreze și să bea ? Să-și facă datoria față de noi... Vom crește mari și îi vom da datoria înapoi. Învățăm bine și sîntem cumînți, o ascultăm pe mama, care e fericită îmbrățișîndu-ne cu lacrimi în ochi de bucurie, că nu are pe nimeni în afară de noi. Sperăm că dacă din întîmplare tata va da peste scrisoarea pe care vă rog atît cu cît și fratele meu să o publicați, cel puțin dacă nu-și va face datoria de tată, să aibe o mustrare de conștiință. Vă mulțumesc, Sandu și Ștefan.

P. S. — După ce am terminat scrisoarea mi-am amintit că nu am scris numele tatălui meu. Il cheamă Ardelean Alexandru. Iar noi locuim în Sighetul Marmației. Vă mulțumesc din suflet și iertați că poate vă fac greutăți, dar m-a îndemnat conștiința și greutățile".

Vreți ca aceste rînduri să-i producă tatălui vostru fugar cel puțin o mustrare de conștiință. Eu am convingerea că organele locale și oamenii din jurul lui Ardelean Alexandru vă vor ajuta să obțineți ceva mai mult de la el.

IONEL DIACONU, județul Dîmbovița : *Din anecdotele trimise am ales cîteva, invitîndu-vă să mai trimiteți și altele.*

„Cînd ninge, înseamnă că sus, în cer, s-au luat sfinții la bătaie cu pernele de fulgi".

★

„La sfîrșitul orei, profesorul spuse o anecdotă care provocase rîsul întregii clase : un elev din prima bancă se ridică și se duce în ultima bancă și începe să rîdă și el.

— De ce te-ai mutat, Popescule ? întreabă profesorul.

— Am auzit că cine rîde la urmă, rîde mai bine, tovarășe profesor".

★

— Ionescule, ce este aceea o reparație capitală? întreabă profesorul.

— Reparație capitală este reparația unei capitale, răspunde elevul.

P. GETA, Bacău : Omul cu care aveți serioase intenții de viitor, în prezent elev la o școală de miliție, v-a anunțat recent că nu vă veți putea căsători, întrucît lui, ca lucrător din miliție, i-ar fi, chipurile, interzis să se căsătorească cu un lucrător din comerț (dumneavoastră urmează să absolviți o școală comercială).

Anunțați-l pe respectivul că nu există nici un fel de interdicții profesionale în ceea ce privește căsătoria, întrebați-l de unde a scos el această lege și care sînt adevăratele motive.

IOAN ORZA, județul Hunedoara : Mi-ați trimis o poezie intitulată „Un singur glas" din care citez cu nesfîrșită stupoare :

„Cînd soarele s-a arătat în stuful cel sălbatic
Întinsumam pe iarbă în flori ca omul gînduratic,
Îmi mîngîiam barba ușor în dorul pentru tine
Mireazma ierbi ma-dormea și mă simțeam chiar bine
Și broaștele îmi rîciiau cu muzică aleasă
Iar păsările-m ciripeau un basm cu o prințeasă
Obrajii mi se înroșeau cu lacrimi de mătasă
Și te vedeam, erai chiar tu ! cu glasu-ți de prințesă,
Îmi holbam ochii vîlvoi să văd mai bine trupul...".

Săraca limbă românească ! Ce nenoroc pe ea să încapă pe mîinile dumneavoastră ? De unde ați scos „gînduratic", „rîciitul broaștelor", „prințeasă" și celelalte ? Am să-l rog pe academicianul Graur să vă viziteze. Sînteți un adevărat fenomen lingvistic.

BURUIANĂ ION, București : Citind o strofă din poezia „Cîntecul mării", m-a apucat pur și simplu răul de mare.

„Ascultă cum cîntă marea
Și valul de azur ridicînd,
Vezii cum se unple zarea
De bărci ce plutesc mergînd".

Cum o fi reușit oare barca dumneavoastră să plutească mergînd ? I-ați făcut niscaiva picioare ?

NECULA GRIGORE, Roman : După ce v-a părăsit pentru un altul, soția a avut tupeul să vă trimită o scrisoare în care este cuprinsă și această strofă insultătoare :

„Rămii așa cum ești,
Un prost și un tinpit,
De acuma pentru mine
Ești un nenorocit".

Citind și eu respectiva strofă, mă simt obligat să vă consolez : am impresia că nu trebuie să regretați deloc ceea ce ați pierdut.

URS VASILE, satul Subpiatră, județul Bihor : *„Sîntem un grup de tineri dintr-un sat ce se numește Subpiatră. Ca întreg tineretul patriei noastre sîntem iubitori de sport și sîntem dornici să ne afirmăm. Dar cum să ne afirmăm cînd nu avem nici măcar un teren pe care să putem juca acel splendid sport care se cheamă fotbal ? Cine dintre toți aceia ce se numesc români și trăiesc pe aceste meleaguri ale vechii Dacii n-a stat cu respirația întretăiată cînd vede reprezentanții sportului românesc concurînd, care dintre noi n-a trăit bucuria de a ne ști plecați în Mexic, campioni ai lumii la fotbal ? Am făcut zeci de cereri către C.A.P pentru a ne acorda un teren viran, către Consiliul popular, am făcut cereri și la Oradea, dar nimic. Cum putem obține noi acest teren ?"*

Fiind, după cum se știe, un iubitor fanatic al fotbalului, am să fac tot ce-mi stă în putință pentru a vă obține repartizarea unui teren. Sînt convins că după aceea vă veți pune pe treabă și vă veți amenaja singuri stadionul. Cine știe dacă nu cumva printre dumneavoastră se află un viitor Dumitrache sau Pîrcălab ? Scrieți-mi cînd veți susține primul meci de fotbal. Vin la fața locului să scriu o cronică sportivă.

COCIRNEAȚĂ EUGEN, județul Teleorman : *„Vă rog să-mi primiți pe adresa dumneavoastră această scrisoare pe care am scris-o cu lacrimi în ochi și de care vă rog foarte mult să mă ajutați. După terminarea școlii generale, am fost adus de părinți la București și înscris la școala profesională Semănătoarea. După examenul de admitere pe care l-am luat cu bine am mers cu școala pînă în anul II, respectiv 16 februarie 1970, în meseria de lăcătuș montator pe care cu dragă inimă mi-am ales-o. Pînă la această dată am avut mai mulți prieteni care au avut o influență bună sau rea asupra mea. După data de 16 februarie 1970, intrînd în anturaj cu diverși băieți care erau certați cu disciplina, umblam prin cîrciumi cu fete pînă la ore tîrzii. Acești băieți m-au determinat să-mi placă pentru moment viața aceasta pe care ei o practicau de mult timp și am început să lipsesc de la școală pînă cînd n-am mai venit deloc la cursuri. Cu toată insistența părinților pe care eu nu i-am înțeles că îmi vroiau binele am persistat să absentez pînă cînd școala mi-a desfăcut contractul de școlarizare. Pentru un moment nu mi-am dat seama ce înseamnă acest lucru, dar după cîteva săptămîni m-am trezit fără ocupație, fără un viitor, fără meseria pe care mi-am ales-o, ajungînd un vagabond, frecventînd diferite străzi, cinematografe și localuri. Nu pot să-mi iert niciodată această greșeală pe care am făcut-o, nu cred că mă pot uita iar în ochii părinților mei, cărora nu le-am adus nici o bucurie. Vă rog mult dacă puteți să mă ajutați să-mi continui școala profesională. V-aș fi recunoscător toată viața mea și vă promit cu lacrimi în ochi că mă voi sili să fiu printre cei mai buni elevi, îmi voi iubi meseria pe care mi-am dorit-o, iar după terminarea școlii voi fi demn de încrederea acordată".*

Îți promit să intervin pe lîngă conducerea școlii pentru a fi iertat. Nu-mi va fi ușor. Le voi spune că te iau pe încredere... Ca să fiu sigur că n-ai să mă faci de rîs, te oblig să-mi dai în fiecare săptămînă telefon și să-mi spui cum te porți și ce note ai luat. Ne-am înțeles ?

TOHĂNEANU GILIA, județul Covasna : Sînteți foarte supărată că în ziarul nostru v-a apărut numele greșit. Adică, în loc de Gilia, a apărut Glia. Bineînțeles că voi cere urgent sancționarea corectorului respectiv. Mai ales că și eu am pățit cîteva necazuri de genul acesta. De pildă, într-un anumit ziar, numele meu figura astfel : Răieșu. De unde și pînă unde ?

AUREL NIC, Botoșani : Cred că aveți talent. Continuați să scrieți, dar încercați să ieșiți de sub influența lui Esenin, supărător de vizibilă.

ȘERBAN TOADER, Tecuci : Cea mai mare dorință a dumneavoastră este să deveniți scamator sau clovn. Pentru aceasta, mă rugați să vă transmit adresa maestrului Josefini, căreia doriți să-i cereți o consultație.

Nu știu adresa maestrului Josefini, dar cred că puteți să-i scrieți fără să indicați nici o adresă. Maestrul face el ce face și găsește scrisoarea. Se pricepe. M-am convins pe pielea mea. Cu cîțiva ani în urmă, mi-a făcut o vizită la redacție. Îmi adusese un articol despre arta iluzionismului. Am pierdut respectivul articol. Ei bine, maestrul mi l-a scos în două secunde din fundul sertarului. Cu aceeași mișcare, ca să-mi dea o lecție, maestrul mi-a subtilizat ceasul de la mînă, cureaua, stiloul, cămașa, pantofii și ciorapii.

I. BARBU, Petrila : Am primit caricaturile dumneavoastră pe tema păcălelilor de 1 aprilie și vă public două dintre ele. Cred că sînt reușite. Așteptăm și altele.

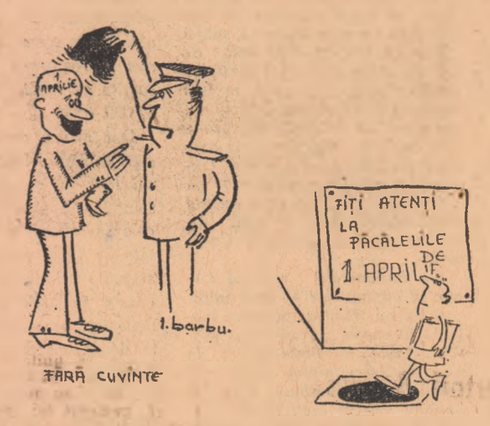

SASU CAROLINA, strada Libertății 45, Buhuși : *„Din dorința de a mă adresa tuturor cititorilor vă scriu cîteva rînduri în legătură cu cîteva aspecte din viața mea.*

Soarta este tristă cu unele persoane... Îmbolnăvindu-mă de poliomelită la vîrsta de 3 ani și cu toate că am urmat un tratament îndelungat am rămas cu o infirmitate care nu-mi permite să mă deplasez la libera mea dorință. Cu toate posibilitățile fizice reduse am avut totuși o dorință de fier de a învăța, reușind în cele din urmă să termin liceul de cultură generală.

Ca orice tînăr care își face idealuri, și eu, deși infirmă, am visat foarte mult să urmez o facultate. Deși dorințele mele au fost nelimitate, totuși mi-am dat seama că trebuie să renunț. Astfel m-am văzut în situația de a-mi cîștiga cu propriile-mi forțe existența și la o vîrstă destul de fragedă. Singura soluție a fost să deschid în locuința părinților, un chioșc de mărunțișuri, țigări, ziare și altele, bineînțeles cu sprijinul organelor locale.

În acest fel am venit în contact direct cu oamenii — oameni care din punct de vedere fizic îmi sînt superiori. Fără a avea intenția de a-mi face vreun compliment sincer, să spun că am căutat să fiu cît mai amabilă cu clienții și să îi servesc chiar cu multă plăcere, dar ei nu m-au înțeles, se feresc parcă de mine, mă privesc cu multă insistență, parcă vor să descopere la mine ceva neomenesc. Adesea am citit în privirile lor dispreț, ca și cum cei cu care soarta a fost mai crudă, ar fi niște ființe inferioare, lipsite de personalitate, de sensibilitate sufletească, de dorința de a se afirma ca oameni, de a trăi și a munci la fel ca ceilalți.

De ce sîntem atît de ignorați, de ocoliți de cei care ne înconjoară? De ce acești oameni nu încearcă să înțeleagă că nu sîntem cu nimic vinovați de situația neplăcută în care ne aflăm și nu sîntem decît niște victime ale unei boli necruțătoare ?

Oare noi nu avem dreptul de a avea prieteni, de a ne simți în largul nostru, de a ne afirma ca oameni ?

Ah, prietenia, această nobilă relație dintre oameni, care ar putea să ne stimuleze viața noastră, să aibă o influență pozitivă asupra celor care, deși puțini la număr, posedă aptitudini pe care poate nu mulți le au și cu toate acestea nu se bucură de apreciere din partea acelora cu care natura a fost mai darnică.

Nu aș vrea să fiu greșit înțeleasă și să se creadă cumva că doresc să imprim cuiva un sentiment de compătimire.

Dimpotrivă, sper și chiar aș fi foarte fericită ca în urma acestor rînduri, pe care vă rog să le publicați, să vibreze corzile sufletești ale celor cu sensibilitate sufletească. Vă rog încă o dată din tot sufletul să publicați aceste rînduri".

Scrisoarea dumneavoastră a apărut și cred că veți avea acum prilejul să vă convingeți că există mulți, chiar foarte mulți oameni care vor ști să vă dovedească o prietenie adevărată.

COSTEA FELICIA și COSTEA ADELIA, Uroi nr. 97, Simeria, județul Hunedoara : *„Ținînd cont de multiplele și totodată eficacele articole pe care avem ocazia de a le citi în acest ziar, noi cele două fete venim să vă rugăm să ne ajutați ca să simțim în continuare căldura familiară de care am fost rupți. Eu, Felicia am 7 ani, iar Adelia 4 ani. Părinții noștri s-au căsătorit în anul 1961. Căsătoria a fost apoi încoronată de noi cele două fete, care sîntem bine dezvoltate, sănătoase și am trăit bucuriile vieții. Și aceasta pînă într-o zi. În data de 19 septembrie 1969 tatăl nostru Costea Viorel, mecanic de locomotivă, ultimul loc de muncă la C. S. Hunedoara, direcția transporturi uzinale, a părăsit domiciliul, totodată și pe mama și pe noi. Din această dată noi nu l-am mai văzut, nu am mai auzit de el. În această perioadă nu am avut nici un sprijin moral și în special material. Credința mamei era că totuși se va întoarce. Acest lucru nu s-a întîmplat, ceea ce a determinat-o să ocupe un post pentru a ne putea crește. Dintr-o sursă nesigură am fost informate că tatăl nostru a luat parte la o nuntă în comuna Simeria Veche, cu o persoană feminină, în ziua de 1 martie 1970. Rugămintea noastră este ca prin bunăvoința dumneavoastră să putem regăsi părintele nostru, să se restabilească înțelegerea și să ne cuprindă din nou acea căldură familiară la care vom contribui și noi, cu toate că avem încă ani puțini".*

Rog cititorii care știu ceva de soarta acestui tată fugar să ne scrie. Dacă îl întîlnește cineva la vreo nuntă, îl rog să-i pună în față scrisoarea fetițelor sale. Poate-i rămîne — vorba românului — sarmaua în gît.

ARHIVA DE LA NÜRNBERG (VII)

ANUARUL LUI E. W. BOHLE

Spre orele 4 dimineața parașutiștii au început să fie îmbarcați în avioane. Deși primăvară, noaptea fără lună menținea întunericul în toată legea. Comandantului unității îi fusese înmînată o hartă a regiunii deasupra căreia urma să fie lansată întreaga unitate, dar i s-a precizat :

— Nu vă orientați după hartă decît îndrumați de oamenii care vă vor aștepta. Patru focuri dispuse în pătrat reprezintă localizarea parașutării. Iar de acolo trei persoane vor călăuzi coloana spre pozițiile de atac.

Totul fusese organizat în cele mai mici amănunte. Avioanele grele de transport au ajuns în locurile marcate de cele 4 focuri mari care se înălțau spre cer. Parașutarea a decurs fără nici un inconvenient. Iar peste un sfert de oră unitatea era în marș. În față, lîngă comandant mărșăluiau trei persoane îmbrăcate în civil. Încă jumătate de oră și indicativele Rotterdam au apărut...

Nu era pentru prima oară că lucrurile se petreceau de această manieră. Debarcarea inopinantă a armatelor hitleriste în Norvegia ca și invadarea Danemarcei a decurs în mod asemănător. Călăuze așteptau în locuri dinainte stabilite trupele hitleriste — în porturi sau în apropierea orașelor. Iar înaintarea armatei germane se producea prin locuri tainice.

La fel urma să se întîmple și ulterior. Meusa a fost trecută în porțiunea ei cea mai prielnică. Drumurile Franței erau împînzite de agenți hitleriști în civil, pînă atunci turiști sau oameni de afaceri foarte respectabili.

Cu aproape doi ani înainte de începerea războiului, organizații hitleriste cu un profil „special" trimiseseră agenți și instruiau diversioniști recrutați din rîndul populației locale cu misiune strictă — și anume călăuzirea trupelor invadatoare.

Reproducem extrase dintr-o serie de documente din arhiva secretă germană. Primul este intitulat : „Nota unui funcționar al oficiului de politică externă", document descoperit în secțiunea de documente militare germane. Este vorba de informațiile transmise la Berlin de către Reichsamtleiterul Scheidt după o ședere de circa o săptămînă în Norvegia la finele anului 1939. Ce fel de informații erau acestea ?

„Ruta via Sasswitz-Trälleborg nu este actualmente recomandabilă din cauza minelor puse de partea suedeză. Am calculat că în rada portului se aflau circa 20 de nave, dar în orice caz nici un vas de război". Urmau amănunte despre întrevederile sale cu „elemente norvegiene" precum și cu vîrfurile agenturii hitleriste la Oslo, în frunte cu Quisling.

Un al doilea document — elaborat de șeful Departamentului politic se referă la „contactele riguros secrete ale Abwehrului" cu elemente extremiste antibritanice din Irlanda de nord. Nota cuprindea, de asemenea, informații din partea unor „cetățeni germani informați".

La Nürnberg a avut loc următorul dialog între martorul Ernst Wilhelm Bohle, fost șef al organizației pentru străinătate a partidului nazist, și acuzatorul englez, locotenent-colonelul Griffith Jones :

Lt-col. Griffith Jones : Dumneavoastră ați avut ideea că în cazul în care armata voastră ar invada vreo țară în care funcționează o organizație de felul celor pe care le aveți în subordine, ea ar putea avea o valoare militară incomparabilă ?

Bohle — Nu, acesta nu era nici sensul și nici scopul organizației germanilor din străinătate și niei un serviciu nu mi-a făcut vreodată o astfel de propunere.

Lt-col Griffith Jones : — Sînteți deci în măsură să declarați în fața acestui tribunal că în timp ce diferite țări din Europa au fost invadate de armatele germane, organizațiile locale ale partidului dv n-au făcut nimic pentru a le ajuta prin mijloace militare sau semi-militare ?

Bohle : Da, exact.

Și făcînd această declarație, Bohle era liniștit și cu cugetul împăcat.

La începutul anului 1943 la Berlin apărea, într-un tiraj redus, destinat în exclusivitate vîrfurilor naziste, Anuarul Organizației germanilor din străinătate. Aburul victoriei îi amețise definitiv pe conducătorii celui de al III-lea Reich și așa se explică faptul că în Anuarul respectiv erau cuprinse documente și relatări care puteau foarte bine să rămînă doar de domeniul arhivelor secrete.

Un prim capitol al anuarului era consacrat activității de spionaj și diversiune depusă în Norvegia de Germania hitleristă înainte ca trupele Wermachtului să invadeze țara. Se afla astfel că încă din septembrie 1939 legația germană de la Oslo și consulatele de la Bergen Trondhein, Stavanger, Kristiansand, Hamgesund, Narvik și Kirkenes fuseseră considerabil extinse, trimițîndu-se din Germania cîteva sute de așa-ziși funcționari care, în mod normal trebuiau să cunoască măcar limba țării respective. De fapt nici unul dintre proaspeții sosiți nu aveau vreo cunoștință cît de cît aprofundată asupra țării și obiceiurilor. Ei reprezentau acea „armată din umbră" necesară hitleriștilor pentru momentul invaziei.

Anuarul preciza în legătură cu aceasta : „Alegerea și numirea colaboratorilor suplimentari a făcut ca încă de la începutul războiului un mare număr de funcționari să fie folosiți în serviciul țării și al patriei. Fără nici o ezitare și fără a lua în considerație interesele lor personale, familiile lor, cariera sau bunurile, ei au intrat în rîndurile noastre, și s-au lansat în noua lor misiune periculoasă".

Textul nu se oprește însă aici. El expune în linii foarte mari ce au făcut acești oameni după sosirea lor în Norvegia. „Rezultatul fericit al activității lor depuse în secretul cel mai absolut s-a manifestat atunci, cînd la 9 aprilie trupele germane au debarcat în Norvegia și au devansat atacul proiectat de aliați".

Continuînd interogatorul lui Bohle, acuzatorul britanic a cerut precizări asupra activității concrete a coloniei germane din Norvegia și în mod expres a termenului folosit în anuar „activității depuse în secretul cel mai absolut".

Reproducem răspunsul lui Bohle :

— Din păcate nu pot să vă spun pentru că nu cunosc nimic despre această chestiune... Totul este foarte nou pentru mine, dar poate că este vorba de o acțiune organizată în țara respectivă în legătură cu cercurile militare sau de altă natură. Oricum pînă astăzi n-am auzit nimic despre aceasta.

Un alt capitol al Anuarului se referă la Grecia. Și aci istoria se repetă. După începerea războiului cu Grecia, numeroși cetățeni germani acuzați de activitate de spionaj au fost internați în lagăre de către guvernul grec. După cum se știe însă în aprilie 1940 trupele germane au ocupat Grecia. Zvastica a fost ridicată asupra coloanelor străvechi ale Acropolei. Conducătorul grupului german din Grecia avea să reconstituie atmosfera acelor zile în Anuar în felul următor :

„Am plecat imediat și am vizitat de urgență alte cartiere în care colonia germană a fost internată — Philadelphia și Institutul. M-am alăturat celor care se aflau în cartierul Academiei și i-am convins să renunțe de a se întoarce la locuințele lor, fiind pregătiți pentru orice moment. Mai mult ca orice noi doream să ajutăm trupele germane cu ajutorul cunoștințelor noastre de limbă și asupra țării. Momentul sosise și trebuia să facem acest lucru imediat".

La lectura acestui paragraf fostul șef al organizației germanilor din străinătate nu a mai putut să se ascundă în spatele „necunoașterii".

Organizația condusă de Bohle crease un puternic centru de spionaj și instrucție și în capitala spaniolă. Deși Franco ezitase să se alăture lui Hitler, exista un plan nazist care prevedea ocuparea Gibraltarului, prin trecerea trupelor germane prin Spania. În acest scop un mare contingent de cetățeni germani sosiseră încă începînd din 1938 la Madrid. Mulți dintre ei făceau parte din faimoasa legiune Condor care a luptat împotriva patrioților spanioli în zilele războiului civil. Iată în acest sens un extras din telegrama adresată de ambasadorul hitlerist la Madrid, centralei sale berlineze : „Conducătorul organizației poate obține o locuință foarte convenabilă pentru grupul său inclusiv pentru frontul german al muncii, grupul Est, tineretul hitlerist și casa germană de la Madrid. Se poate dispune de asemeni de localuri suplimentare. Și mai ales de o încăpere izolată pentru instalarea unui al doilea post emițător clandestin care nu se mai poate folosi în alt mod".

La Nürnberg au fost prezentate și documente referitoare la activitatea nazistă în alte țări, inclusiv în România, în Statele Unite, etc. Erau instrucțiuni precise pentru activitate multilaterală de spionaj. De pildă, centrul german din România primise următoarele indicații : „O parte importantă a activității dumneavoastră trebuie să se refere la întreprinderile industriale și la diverse firme comerciale. Nu numai pentru că ați putea depune aci o activitate de propagandă necesară, dar și pentru că prin intermediul acestor firme puteți culege și informații asupra vizitatorilor străini. Membrii avînd relații strînse cu societățile de transport maritim sînt cei mai indicați în acest gen de activitate. În plus trebuie să fiți prudenți și exigenți în alegerea conducătorilor dumneavoastră".

Documentele continuau să fie prezentate. Incriminarea organizației germanilor din străinătate ca una din unitățile coloanei a V-a era evidentă. Intrebarea finală pusă de acuzatorul britanic l-a obligat pe Bohle să spună în cele din urmă lucrurilor pe nume.

Lt.-col. Griffith Jones : Intenționați să mai declarați în fața tribunalului — aș dori să răspundeți foarte clar — că organizația dumneavoastră n-a fost folosită în scopuri de spionaj ?

Bohle : Într-adevăr, unii germani, membri ai organizației, au fost firește folosiți în acest scop. Dar eu personal m-am opus sistemului...

Restul depoziției nu mai prezenta interes. O nouă pagină din vasta conspirație nazistă își căpătase elucidarea.

SERGIU VERONA

(va urma)

AGENDĂ

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe și cooperării al Republicii Burundi, Ndabakwaje Libere, urmează să facă o vizită oficială în România cu începere de la 31 martie 1970.

Universitatea din București a fost vineri seara gazda unei importante manifestări care a deschis gama acțiunilor dedicate de instituțiile românești de specialitate Anului internațional al educației: Sesiunea științifică pe tema „Matematica, instrument de cunoaștere în științele naturii și în științele social-umaniste".

„Prezent și viitor în filmul românesc de turism" a fost tema dezbaterii organizate vineri la Uniunea Ziariștilor din Capitală de către Asociația ziariștilor și scriitorilor de turism.

CRONICA U.T.C.

VINERI dimineață a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Tineretului Comunist Leninist (U.T.C.L.) condusă de Vladimir Mihailovici Poliakov, prim-secretar al Comitetului regional Saratov al U.T.C.L., care, la invitația C.C. al U.T.C., va face o vizită în țara noastră. La sosire în Gara de Nord au fost de față Gheorghe Dima, membru supleant al biroului C.C. al U.T.C., Mihail Stoica, vicepreședinte al U.A.S.R. și activiști ai C.C. al U.T.C.

★

În cursul aceleeași zile, delegația U.T.C.L. a fost primită la C.C. al U.T.C. de tovarășul Traian Ștefănescu, secretar al C.C. al U.T.C., președinte al U.A.S.R.

Întreprinderea de piese radio și semiconductori Băneasa

A) Angajează prin concurs cu începere din luna aprilie 1970 ingineri, tehnicieni și desenatori în specialitățile:
- ELECTRONICĂ INDUSTRIALĂ
- MECANICĂ FINĂ
- ELECTROMECANICĂ
- ELECTROTEHNICĂ

B) Concomitent scoaterea la concurs a 5 posturi de cercetare științifică în specialitățile indicate mai sus.

C) Concursul pentru ocuparea posturilor de cercetare științifică va avea loc în ziua de 29 aprilie 1970 la sediul întreprinderii, în condițiile prevăzute de regulament, privind recrutarea cadrelor de cercetare științifică, avizat de C.S.O.S. cu nr. 12156/12. XII 1958 și publicat în Buletinul oficial partea a III-a nr. 4/8 ian. 1968.

Cererile de înscriere se depun la sediul întreprinderii pînă la data de 15 aprilie 1970, însoțite de următoarele acte:
- Copie legalizată după diploma de examen de stat sau diplome echivalente în specializarea respectivă ale altor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diplome din străinătate echivalate de Ministerul Învățămîntului;
- Copie după diploma de doctor în științe sau candidat în științe în cazul cînd candidatul are acest titlu;
- Memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări;
- Cîte un exemplar din cele mai importante lucrări ale candidatului sau extrasele lor;
- Copie de pe cartea de muncă de la pag. 14 și următoarele, legalizată de instituția unde lucrează;
- Copie după certificatul de naștere;
- Autobiografia.

Pentru funcțiile de cercetător științific concursul va consta din:
- Verificarea titlurilor și lucrărilor;
- Proba scrisă;
- Proba orală;
- Proba practică (acolo unde este cazul);
- Verificarea cunoașterii unei limbi străine.

Informații suplimentare la telefon nr. 33 71 56 și 33 38 30 int. 146.

SPORT

Program competițional

● **Tenismenii români** Ilie Năstase și Ion Țîriac s-au calificat în sferturile de finală ale turneului de la Reggio Calabria, în urma neprezentării adversarilor lor, respectiv italianul Leone și polonezul Tass.

● **Vineri la Vichy** în competiția internațională de rugbi pentru juniori dotată cu „Cupa Națiunilor F.I.R.A." echipa României a învins cu 5—3 (0—3) echipa Cehoslovaciei. Rugbiștii români vor întîlni duminică pentru locurile 5—6 echipa R.F. a Germaniei.

● **Selecționata de fotbal a Braziliei** s-a întîlnit din nou cu echipa Chile într-un meci de verificare pentru campionatul mondial. Fotbaliștii brazilieni, care cîștigaseră prima partidă cu 5—0, au învins de data aceasta numai cu 2—1 (1—1) la capătul unui joc presărat cu incidente ce l-au determinat pe arbitru să întrerupă jocul timp de 12 minute și să elimine de pe teren 4 jucători: Jairzinho și Roberto de la gazde, Silva și Laube de la oaspeți.

ATLETISM. Concursul de deschidere a sezonului în aer liber, cu participarea atleților seniori și juniori, are loc la stadionul Republicii **sîmbătă**, începînd de la orele 16, și **duminică** dimineața, de la orele 8,45.

BOX. Echipele de tineret ale României și Iugoslaviei vor încrucișa mănușile, în cadrul celor zece categorii de greutate, sîmbătă seara, de la orele 19, pe ringul de la Floreasca.

FOTBAL. Derby-ul de tradiție Dinamo-Steaua, are loc duminică, de la orele 13,45, pe stadionul 23 August. Partida va fi televizată (în deschidere, la orele 11,45, meciul echipelor de tineret). Divizia secundă, programează duminică în Capitală, la stadionul Politehnica (orele 11), Sportul studențesc-Ceahlăul Piatra Neamț și, la stadionul Progresul (orele 11), Progresul-Portul Constanța.

HOCHEI. Turneul internațional de la patinoarul acoperit „23 August" continuă **sîmbătă** cu meciurile Steaua-Avîntul Miercurea Ciuc (orele 16,30) și Slezan Opava (R.S.C.)-Dinamo (orele 19); **duminică**, de la orele 16,30, Dinamo-Avîntul Miercurea Ciuc și, de la orele 19, Slezan Opava-Steaua.

JUDO. Campionatul național individual continuă la sala Floreasca, **sîmbătă** de la orele 9,45 cu turul III, recalificări și sferturi de finală iar **duminică**, de la orele 9,30, și 18 finalele pe categorii în ordinea locurilor VIII—I.

POPICE. La arena Voința are loc inaugurarea sezonului competițional internațional 1970: **sîmbătă**, de la orele 14, meciul feminin și masculin al formațiilor România A-Ungaria; **duminică**, de la orele 8, România B-Ungaria (feminin și masculin).

TURF. La Hipodromul republican de stat de la Ploiești **duminică**, începînd de la orele 9,15 se dă startul noului sezon cu cursa „Premiului de deschidere" după care urmează o serie de alte 6 alergări de trap, cu handicap, deosebit de echilibrate.

VOLEI. Divizia națională A: **sîmbătă**, la sala Dinamo, de la orele 17,30 Dinamo-C.P.B. (fem.); la sala Progresul, de la orele 17,30 Progresul-Steaua (masc.) și, de la orele 19 Progresul-I.E.F.S. (fem.); **duminică**, la sala Giulești, de la orele 9,30, Rapid-Petrolul Ploiești (masc.) de la orele 9,30, Medicina-Ceahlăul P. Neamț (fem.), de la orele 11, Rapid-Penicilina Iași (fem.).

PRONOSTICUL NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 13

Dinamo București-Steaua	x
F. C. Argeș-„U" Cluj	1
Steagul roșu-Rapid	1
Petrolul-Farul	1
U.T. Arad-Jiul	1
Univ. Craiova-A.S.A. Tg. M.	1
C.F.R. Cluj-Crișul	1
Politehnica-Dinamo Bacău	1
Bologna-Cagliari	x
Juventus-Milan	1
Brescia-Torino	x
Inter-Fiorentina	1
Napoli-Lazio	1

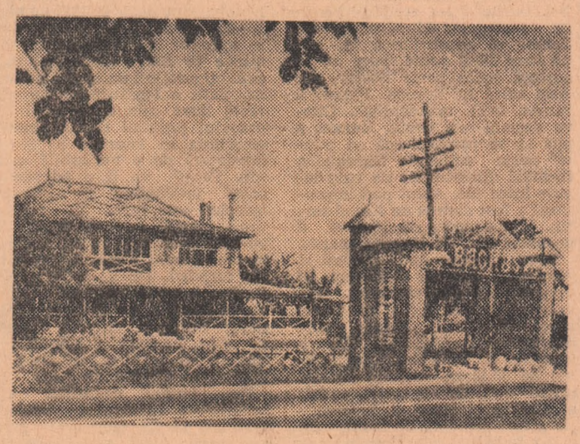

La 16 Km de Focșani

O terasă cu nume de zeu

Cine crede că Bachus era numai zeul vinului și al veseliei la romani se înșeală. De ce? Pentru simplul motiv că unitățile cooperației de consum din județul Vrancea și-au amintit de el, l-au preferat lui Dionysos, găsindu-l pe cel dintîi nimerit ca nume de botez pentru un popas cu rezonanță în lumea turiștilor: terasa BACHUS situată la 16 km de Focșani, pe drumul E 20, între Rîmnicu Sărat și reședința județului Vrancea. Și pe drept: o denumire mai inspirată nici că se putea pentru că Bachus cel modern e așezat taman în elementul său, într-o întinsă podgorie. Clădirea, în fața căreia troneazā chiar Bachus în persoană, creat, pare-mi-se, de un artist clujean, are parter și etaj, o terasă în aer liber locuri de popas peste noapte.

Regretăm că, pentru a-i oferi turistului un amănunt pitoresc, trebuie să-i propunem să aștepte pînă la toamnă spre a verifica adevărul spuselor noastre. Îl rugăm, deocamdată, să ne creadă pe cuvînt. Ajunși la terasa Bachus, sîntem informați că fiecare turist participă la culesul viei pentru că prin jurul clădirii sînt numai și numai butuci. Chiar căsuțele ce compun campingul sînt realmente inundate de acea viță cu puteri și seve miraculoase din care meșteri neîntrecuți scot muscatul otonel, aligote, traminer, fetească și alte vinuri al căror gust, culoare sau tărie alcoolică sînt unanim apreciate.

— Într-un loc anume amenajat, ne spune responsabilul terasei, funcționează pe tot parcursul recoltării strugurilor un teasc. Mustul se prepară sub privirile clientelei putîndu-se astfel servi „a la minut" și de o calitate ce nu necesită alte certificate de garanție. În nădejdea că ne vor vizita și la anul, ne facem că uităm, spune hîtru responsabilul, că oaspeții noștri n-au luat parte la lucrările în vie care premerg tescuitul.

În ceea ce ne privește, aflînd toate acestea, am avut o mare bucurie. Atîta vreme cît licoarea îndrăgită de Bachus și de discipolii săi contemporani nu-i lăsată să fiarbă în budane fiind servită direct de la teasc, conducătorii auto se pot, în sfîrșit, veseli și ei pe deplin. Bacanalele organizate întru cinstirea ilustrului înaintaș nu vor avea astfel urmări grave.

I. BODEA

CLIENTELA PENALĂ

(Urmare din pag. 1)

vorbă nu s-a plins de impertinența vreunuia.

— De altfel, completează colegul său, căpitanul **Constantin Dinu**, toți erau nu numai bine îmbrăcați dar destul de manierați și ceea ce e de spus, în orice caz, isteți. Unii chiar foarte isteți...

Și atunci cum de-a fost posibil? Întrebați pe rînd, toți părinții, realmente surprinși de cele întîmplate, au încercat să explice că odraslele lor au fost victimele străzii, „ale anturajului". Cum strada nu e numai o realitate urbană ci și socială să examinăm puțin și pista aceasta. Să începem cu o întîmplare a cărei semnificație depășește dragostea exagerată a unei mame, ajunsă în astfel de situație, față de odrasla sa. Într-o zi arhitectul Constantin, primind un telefon de acasă, a deslușit în fundalul sonor al microfonului de la celălalt capăt al firului o animație cam suspectă pentru orele de studiu ale copilului ce se pregătea pentru școală. A lăsat omul telefonul în furcă, și-a lăsat obligațiile de serviciu și, repezindu-se spre casă, nu mică i-a fost mirarea descoperindu-și apartamentul transformat într-un **saloon** pe care ni-l propune Westul mult prea sălbatec al celuloidului care suportă atîtia crescători de vaci nemaipomeniți mînuitori de pistoale: cîteva sticle clăbucind cețos, cărți (se înțelege, nu de lectură, ci de filat cu sufletul la gură) împrăștiate pe patru colțuri. Șocat, părintele a purces la o anchetă. Băieții, isteți, au mironosit cîteva scuze cum că „e onomastica nu știu cui"... sau „a luat Niki 10 la purtare și-l udăm și noi" și cîte și mai cîte. Trecîndu-i primul șoc, părintele și-a continuat ancheta la nivelul celorlalți părinți. Mama lui Nicolae Nițu, conjurată de acesta să nu divulge ceva din adevărul pe care dînsa îl știa (cum că băutura asta nu e rezultatul vreunei chefe din bloc) și ca „Sorinel să nu mănînce vreo bătaie ruptă din rai", a luat asupra-i o parte din povara chefului și Sorinel și-a văzut mai departe de jocul său dublu. Dacă totul era deconspirat atunci (să fi fost chiar mama prizoniera propriei sale scuze de acum: „deh, dacă a căzut sub influența străzii!") nu se mai ajungea la furturile calificate.

Nu s-ar fi ajuns?

Faptele, derulate însă pe îndelete, dovedesc cauza acestor furturi mult mai în adîncime decît ajunge deseori supravegherea părintească, ca și cea a școlii. Îmi cer scuze pentru relatarea, aparent disparată a unor situații, care converg însă în final la un punct mai rar reliefat: **impactul dintre spiritul de aventură, propriu vîrstei adolescentine, și anecdotica cinematografică sau tipărită care nu reușește să se ridice mai sus de genunchiul broaștei.**

Povestește Sorin (despre care îmi spun anchetatorii că „citea mai mult chiar cît ceilalți la un loc"):

— La început, cînd îmi propuneau să mergem în bandă să furăm, mă retrăgeam. Ia uite mă, la el, îmi spuneau, ce fricos e! (E îngrozitor, într-adevăr, să fii judecat ca laș de cei de-o vîrstă cu tine, la 15 ani). Mi-era rușine. Citeam multe din cărțile de aventuri și am început să le povestesc **ca și cum** cu aș fi făcut diferite lucruri nepermise pentru care nici dracu' n-o să mă prindă. (Supralicitarea imaginației, caracterul său inventiv l-au făcut repede unul din liderii grupului — n.n.).

Dialog cu Niki Bărăscu: Îmi plac filmele de aventuri. **Un dolar găurit... Pentru un dolar în plus...** Mă interesează cum **se descurcă** eroul, cum îi omoară pe bandiți.... Desigur, citesc, cum să nu citesc? — mai mult din colecția **Aventura** și **Enigma. Cum s-au făcut** crimele, furturile acelea... Unele cărți sînt proaste: știu făptașul de la început... altele nici să le lași din mînă... De partea cui sînt? La început de partea celuia care fură, pînă la urmă de partea „omului legii", deoarece prea mult fură... Îmi place și **Răzbunătorii** dar mai mult **Sfîntul** că el se descurcă singur.

Curiozitatea lui Nicolae Mihai: .....pentru că sînt cu bătăi, cu împușcături... (Aflu că la asemenea scene, adolescentul acesta frumos ca o cadră, transpiră, se transfigurează, începe să dea cu pumnii lui firavi pe pinza cu năluci a cinematografului). A citit de curînd **Cenușă și orhidee la New York.** De altfel, mama-i cumpără cărți de poezie și el cărți polițiste. Pe astea le poate schimba cu băieții din cartier pe alte cărți polițiste... pe celelalte („cine, ce treabă are cu poezia?!") îl rog să-mi istorisească cîte ultima lui lectură. Iată un crimpei: „Un cetățean era într-un tren, în același compartiment cu un bandit. Banditul era urmărit de un alt bandit și ăsta-l omoară dar și banditul care l-a omorît moare călcat de tren" ș.a.m.d. (pînă în final cînd) „o luptă pe un cimp... mașini... împușcături" (și apoi, însuflețit, spre mine: **„știți, cum e acolo!" Unde**, mă întreb, **în Occident, în filmele sau în romanele polițiste?** și aflu indirect că **nici într-o parte nici în alta ci în imaginația lui înfierbîntată de astfel de lecturi, de astfel de filme**:)

— Citești vreun ziar? — Nu prea. Uneori. **Informația** — Ce rubrică, mai ales? — Păi, doar **„Aflăm de la Inspectoratul de miliție"** — De ce tocmai asta? — Ca să văd ce se mai întîmplă prin București!

Semnificativ, nu?

Jocul (fair-play) de-a hoții și vardiștii. În noaptea de 19 spre 20 ianuarie cînd ultima escaladare a zidurilor bufetului „Oltenița" din Șoseaua Giurgiului (de unde-și procurau „udătură" pentru jocul cu senzații tari ale pokerului) a dat greș și doi au fost prinși de miliție, Sorin a furat de acasă 500 lei fugind împreună cu Stan Marin la Predeal. Au stat pitiți puțin („s-au dat la fund", cum zic lecturile lor preferate) și apoi i-a tras ața spre casă. Banii de tren nu-i puteau duce decît pînă la Ploiești. Aici, noaptea, s-au gîndit să facă rost de o mașină. Nu era greu, învățaseră tehnica: „tragi firele de la contact și faci legătura direct la bobină și nu mai ai nevoie de cheile pe care nici nu le ai, că nu-i doar mașina ta". N-au putut aplica tehnica. Au ajuns, în București, pe o stradă. O mașină le-a barat calea. Au simțit că-i groasă. Au făcut repede stînga-mprejur. „Cucu" — și-a spus Sorin văzînd un om în haine de piele ivit de după colț. „Nu mai are rost. Sîntem prinși" — s-a adresat Sorin celuilalt, care încerca să se pitească într-o curte. (N-am fost de față și mi-a scăpat să-i întreb pe urmăritori, dar sînt convins că vocea lui Sorin nu mărturisea tristețe ci mai degrabă un fel de demnitate a jucătorului de cărți ajuns lefter dar cu morgă: jocul s-a terminat domnilor, noblețea obligă! Fair-play, domnilor! Și apoi eroul-lefter părăsește estetic ecranul aflat doar el în suferință artistică).

În sfîrșit, cărți împrumutate, filme văzute împreună, povestite și răspovestite, gustul aventurii excitat astfel, departe de tutela părinților lor, exercitată efectiv și eficient încet-încet legătura dintre ei a fost **codificată** printr-o rețea nevăzută de interese care se orientau în afara legii. Mai mult decît atît, cod a devenit și **luarea deciziilor, a celor 32 de decizii care s-au transformat în tot atîtea infracțiuni.** „Mergem la Flacăra?" — întrebarea unuia nu viza cinematograful din cartier, ci masca locul furtului, bufetul amintit. Mai apoi — asta-i tehnica efracției aflată din cărți — parola a fost schimbată: „Mergem la Republica?" (alt cinematograf, dar același bufet frecventat peste zid și fără martori).

Filme... filme... filme... mi se destăinuie unul dintre infractorii minori.

Cărți... cărți... cărți... repetă ecoul celulei de penitenciar.

Dar ce filme? Și care cărți? — sînt două întrebări cu care ar trebui început rechizitoriul moral făcută exaltării violenței, inventivității facile ce se lăbărțează încă pe micul și marele ecran în mini-cărți polițiste cu maxi-tiraje.

Să fie romanul polițist sau corespondentul său cinematografic chiar atît de nociv încît să fie necesară avertizarea educatorilor asupra pericolelor pe care le implică? Acceptînd — și acceptăm, de bună seamă un astfel de punct de vedere! — că uneori aceste producții pot fi autentice valori estetice, cazul pe care l-am relatat în aceste rînduri pune în evidență nocivitatea genului asupra unei anumite vîrste, adolescența și mai ales asupra acelei părți în care dragostea pentru muncă, formarea deprinderilor și convingerilor morale sînt departe de a fi statornicite. După cum se vede — din acest caz din altele — lipsa pregătirii unui cît de sumar spirit critic a acestora pentru realitatea lecturii lor, pentru viață în general, duce la confuzia planurilor, la răsturnarea valorilor morale. Aventura — plinea cea de toate zilele a acestei producții literar-cinematografice — care începe să fie nu numai torențială dar și nediferențiată în exaltarea violenței, a supraomului stinge pînă la a face un simplu pretext motivul primordial al genezei acestui gen: lupta binelui și victoria sa asupra răului. Un atent examen critic dovedește această idee eticădin ce în ce mai puțin implicată în supratema acestor producții ajungînd chiar la totala sa ignorare. Nu este semnificativ că pentru mulți dintre tinerii discutați aici locul eroului cu o conștiință intelectualizată, profund umană, preferatul adolescenței dintotdeauna, este deja uzurpat de fălosul mînuitor de pistoale, de robotul exersat în a căra vagoane de pumni, dedat doar cu gustul rînjetului cinic al satisfacției?! Asupra acestor producții nocive, avertizăm!

LA REȘIȚA, în premieră:

Ateneul tineretului

Cîteva sute de tineri au participat joi după-amiază în orașul de pe malurile Bîrzavei la deschiderea Ateneului tineretului, instituție de cultură ce-și va desfășura activitatea sub îndrumarea comitetului municipal Reșița al U.T.C.

Menționăm din programul zilei inaugurale întîlnirea cu scriitorul Mihai Davidoglu, autorul „Cetății de foc", înscrierea la „panoul de onoare" al Ateneului a unora din cei mai merituoși cetățeni ai Reșiței. Celor prezenți li s-a oferit totodată prilejul să aibă în mijlocul lor pe antrenorul emerit Petre Zimbreșteanu, pe maestra sportului Cornelia Popescu și Roland Gunesch, maestru emerit al sportului.

P. S.

Expo Budapesta — București

Între 25 a III-a și 4 a IV-a a.c., la etajul 1 al Magazinului universal „Victoria", în cadrul relațiilor schimburilor de mărfuri intermagazine, cu cele mai reprezentative articole ale magazinului universal „Divatcsarnok" din Budapesta este organizată o expoziție de mărfuri cu vînzare. Cu acest prilej, standurile expoziției vor pune la dispoziția publicului bucureștean o gamă variată de mărfuri, alcătuită din confecții, pardesie, sacouri, țesături de buret, imitație de piele, lenjerie bărbătească, de damă, tricotaje, cosmetice, băuturi, articole de artizanat, articole de uz casnic etc. Valoarea globală a mărfurilor expuse este de 5 milioane lei. Expoziția de față are loc ca urmare a unei expoziții similare organizată de Magazinul universal „Victoria" la Budapesta, în luna februarie a anului curent.

Studio de teatru al copiilor

În dorința dezvoltării aptitudinilor actoricești la copii, a luat ființă la Casa pionierilor din Craiova un studiou de teatru cu „actori" a căror vîrstă e cuprinsă între 10 și 14 ani. Așa cum ne informează tînărul regizor de la Teatrul Național, Octavian Greavu, studioul va avea un aspect de școală de inițiere în practica de teatru. Pînă acum au fost realizate deja exerciții de imaginație, comportare scenică, mimă și pantomimă, recitări etc.

Rezultatul final va fi un spectacol de înaltă ținută artistică, prezentat pe scena Naționalului craiovean. Componentele din spectacol vor fi propriile lor creații (textul, decorurile, costumele), încercîndu-se și posibilitatea creării de către copii a ilustrației muzicale.

V. RĂVESCU

DE LUNI, 30 MARTIE, VA RULA

LA CINEMATOGRAFUL „REPUBLICA" DIN CAPITALĂ

LUNG METRAJUL DE DESEN ANIMAT

o coproducție franco-belgiană

Scenariul și regia: René Goscinny, Albert Uderzo

În completare scurt metrajele românești

CHIPURI DE LUT, producție a studioului Al. Sahia

JOS MASCA, producție a studioului Anima Film.

cinema

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

MOLL FLANDERS: rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21). Festival (orele 8,45; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45).

FAMILIA TOTH: rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21) — Zilele filmului din R. P. Ungară.

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21). Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30).

ELVIRA MADIGAN: rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21).

FECIOARA CARE-MI PLACE: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

GHICI CINE VINE LA CINA?: rulează la Bucegi (orele 9,45; 12; 15,45; 18,15; 20,30). Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

STELELE DIN EGER: rulează la Lumina (orele 9,30—15,45 în continuare; 19,30).

MIREASA ERA ÎN NEGRU: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Program pentru copii (orele 9—10) Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20). Modern (orele 9,15; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

YO-YO: rulează la Timpuri Noi (orele 9—17 în continuare; orele 17—21 Program de filme documentare).

ADIO TEXAS: rulează la Feroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Excelsior (orele 9,45; 12,15; 14,45; 17,15; 20). Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Tomis (orele 9, 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15). Flamura (orele 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30).

ULTIMA DRAGOSTE: rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45).

VISUL DOMNULUI GENTIL: rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30). Floreasca (orele 10; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

STĂPÂN PE SITUAȚIE: rulează la Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 16, 18,15; 20,30). Arta (orele 9,30—15,45 în continuare; 18,15; 20,30).

BĂTĂLIA PENTRU ROMA: rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 19).

VIA MALA: rulează la Buzești (orele 15,30—18); Viitorul (orele 15,30; 18).

COLIVIE PENTRU DOI: rulează la Buzești (ora 20,30).

PRIETENELE: rulează la Viitorul (ora 20,30).

EXPLOZIE ÎN MUNȚI: rulează la Dacia (orele 8,30—20,45 în continuare)

WINNETOU ÎN VALEA MORȚII: rulează la Lira (orele 15,30; 18), Crîngași (orele 15,30; 18; 20,15). Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

ROȘU ȘI AURIU rulează la Lira (ora 20,15).

CĂSATORIE PRIN MICA PUBLICITATE rulează la Drumul Sării (ora 20).

COMISARUL X ȘI PANTERELE ALBASTRE: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45). Volga (orele 10—12 în continuare; 16; 18,15; 20,30).

PĂSĂRI ȘI OGARI: rulează la Cotroceni (orele 20,30).

LOVITURA PUTERNICĂ: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18).

URMĂRIREA: rulează la Gloria (orele 9,30; 12; 14,30, 17,15, 19,45).

LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Mosilor (orele 15,30; 19).

NOILE AVENTURI ALE RĂZBUNĂTORILOR rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

DON JUAN FĂRĂ VOIE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

VIAȚA LUI MATHEUS: rulează la Rahova (ora 20,15)

UN GLONȚE PENTRU GENERAL: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

SIMPATICUL DOMN „R": rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

DOI BĂRBAȚI PENTRU O MOARTE: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

ATENTATUL DE LA SARAJEVO: rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

PREA MIC PENTRU UN RĂZBOI ATÎT DE MARE: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).

CĂLUGĂRIȚA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 19), Progresul (orele 15,30; 19).

PAT ȘI PATACHON: rulează la Cinateca — Union (orele 10; 12; 14. Program de filme pentru abonați ciclurile A și B după amiază).

teatre

SÎMBĂTĂ, 28 MARTIE 1970

Opera Română: MIREASA VÎNDUTĂ — ora 19,30; Teatrul de Operetă: SÎNGE VIENEZ — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): IDIOTUL — ora 19,30; (Sala Studio): MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19,30; Teatrul de Comedie: UCIGAȘ FĂRĂ SIMBRIE — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): LEONCE ȘI LENA — ora 20 (premieră); (Sala Studio): HARFA DE IARBĂ — ora 20; (La Sala Palatului): PURICELE ÎN URECHE — ora 15,30 și 20; Teatrul Mic: PREȚUL — ora 20; Teatrul Giulești: CURSA DE ȘOARECI — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara" (Bd. Magheru): CRIMĂ ȘI PEDEAPSĂ — ora 19,30; (Sala Studio): CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu": DOMNIȘOARA DIN SIGHIȘOARA — ora 19,30; Teatrul Evreiesc de Stat: DIBUK — ora 19,30; Teatrul „Țăndărică" (Calea Victoriei): ȘORICELUL ȘI PĂPUȘA — ora 17; (Strada Academiei): STROP DE ROUĂ; BROTĂCELUL — ora 17; Teatrul „Ion Creangă": POVESTE NETERMINATĂ — ora 16; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): BOEING-BOEING — ora 17; VARIETĂȚI — ora 20; (Cal. Victoriei): NICUȚĂ LA... TĂNASE — ora 19,30; Ansamblul U.G.S.: BALADA OMULUI — ora 20; Circul de Stat: CARNAVALUL CIRCULUI — ora 19,30.

DUMINICĂ, 29 MARTIE 1970

Opera Română: CIUDATUL TRUBADUR; PRELUDIILE; BOLERO — ora 11; TRUBADURUL — ora 19,30; Teatrul de Operetă: PRINȚESA CIRCULUI — ora 10,30; MY FAIR LADY — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): ALIZUNA — ora 10,30; CINE EȘTI TU? — ora 15,30; COANA CHIRIȚA — ora 19,30; (Sala Studio): PĂRINȚII TERIBILI — ora 10,30; TRAVESTI — ora 15,30; AL PATRULEA ANOTIMP — ora 19,30; Teatrul de Comedie: DISPARIȚIA LUI GALY GAY — ora 10,30; MANDRAGORA — ora 15,30 și 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): LEONCE ȘI LENA — ora 10,30 și 20; (Sala Studio): HARFA DE IARBĂ — ora 10,30; VIRAJ PERICULOS — ora 20; (La Sala Palatului): PURICELE ÎN URECHE — ora 10,30; Teatrul Mic: PRIMARUL LUNII ȘI IUBITA SA — ora 10,30; CARLOTA — ora 15,30; TANGO — ora 20; Teatrul Giulești: COMEDIE CU OLTENI — ora 10; NUNTA LUI FIGARO — ora 15 și 19,30; Teatrul „C. I. Nottara" (Bd. Magheru): VIJELIE ÎN CRENGILE DE SASSAFRAS — ora 10; LA CIORBA DE POTROACE — ora 15,30; CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 19,30; (Sala Studio): ENIGMATICA DOAMNĂ „M" — ora 10,30; CE SCURTĂ E VARA — ora 16; O LUNĂ LA ȚARĂ — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu": FLOARE DE CACTUS — ora 10 și 19,30; Teatrul Evreiesc de Stat: NOAPTEA ÎN TÎRGUL VECHI — ora; MAZELTOV — ora 19,30; Teatrul „Țăndărică" (Calea Victoriei): O POVESTE CU CÎNTEC — ora 11; (Str. Academiei): STROP DE ROUĂ; BROTĂCELUL — ora 11; Teatrul „Ion Creangă": NĂZDRĂVĂNIILE LUI PĂCALĂ — ora 10; EMINESCU ȘI VERONICA — ora 15; Studioul I.A.T.C.: CARTOFI PRĂJIȚI CU ORICE — ora 10; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): VARIETĂȚI — ora 20; (Calea Victoriei): NICUȚĂ... LA TĂNASE — ora 19,30; Ansamblul U.G.S.: ESOP, VIAȚA, MUZICA ȘI NOI — ora 20; Circul de Stat: CARNAVALUL CIRCULUI — ora 10; 16 și 19,30.

tv

SÎMBĂTĂ, 28 MARTIE 1970

PROGRAMUL I

● 17,00 Emisiune în limba germană ● 18,05 Bună seara, fete! Bună seara, băieți! ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,20 Desene animate ● 19,30 Reflector ● 19,45 Tele-enciclopedia ● 20,40 Micro-avanpremieră ● 20,45 „Alte aventuri în epoca de piatră" ● 21,10 Marele premiu al Euroviziunii ● 22,45 Telejurnalul de noapte; Telesport ● 23,05 Deschizător de drumuri — Anton Pann. Cîntă Dan Moisescu.

PROGRAMUL II

● 20,40 Mozaic cinematografic. ● Stroe și Vasilache în binecunoscuta „Oră veselă" ● Baletul negru din Senegal ● André Maurois ● 21,30 Emisiune literară. Recital poetic: „Primăvara României socialiste" (partea a II-a) ● 21,50 Seara melomanului. Stagiunea lirico-coregrafică TV ● 22,20 Film serial „Sumbra toamnă" (VII).

DUMINICĂ, 29 MARTIE 1970

PROGRAMUL I

● 8,15 Deschiderea emisiunii — Program pentru copii și școlari ● 8,45 Matineu duminical — Fără bilet de intrare ● 10,00 Ora satului ● 11,15 Concert simfonic ● 12,00 De strajă patriei ● 12,35 Emisiune în limba maghiară ● 13,45 Fotbal: Dinamo București—Steaua ● 15,30 Închiderea emisiunii de prînz ● 18,00 Program duminical de după amiază. Film serial: Oliver Twist (II). Sport. Aspecte de la campionatul național de judo. Transmisiune de la sala sporturilor Floreasca ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,20 Floare bănățeană ● 19,40 Noutăți cinematografice ● 20,00 Concertul speranțelor — Emisiune concurs de muzică ușoară (ediția a III-a) ● 22,00 Filme documentare — Cînd bărbații devin tați; Stimată domnișoară V ● 22,30 Telejurnalul de noapte ● 22,40 Telesport.

PROGRAMUL II

● 20,00 Filme documentare — Metamorfoza sticlei, Adolescența ● 20,20 Roman foileton „Război și pace" — Andrei Bolkonski (II) ● 21,40 Actualități literare ● 21,55 Seară de operetă Lehar ● 22,30 Închiderea emisiunii programului II.

de peste hotare

FORMAREA NOULUI GUVERN ITALIAN

Premierul Mariano Rumor a prezentat vineri seara preşedintelui republicii. Giuseppe Saragat, lista noului cabinet de coaliţie. Din totalul a 25 de portofolii, reprezentanţii Partidului democrat-creştin deţin 15. Între acestea se remarcă continuitatea lui Aldo Moro la Ministerul Afacerilor Externe, a lui Carlo Donat-Cattin la Ministerul Muncii. Socialiştilor, care prin Francesco de Martino deţin vicepreşedinţia Consiliului de Miniştri, le-au mai fost afectate cinci ministere, între care cel al comerţului exterior. Socialiştii unitari vor avea în cabinetul Rumor, trei portofolii. Republicanilor le-a revenit un singur minister — cel al justiţiei.

Delegaţia P.C.R. în Anglia

În continuarea vizitei pe care o face în Marea Britanie la invitaţia Partidului Comunist, delegaţia Partidului Comunist Român, condusă de tovarăşul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a vizitat Scoţia. Delegaţia a fost însoţită de Vasile Pungan, ambasadorul Republicii Socialiste România în Marea Britanie.

În cursul zilei de vineri delegaţia a vizitat obiective cultural-istorice din Edinburgh şi s-a întîlnit cu conducerea organizaţiei locale a partidului comunist.

Tensiune în Cambodgia

Demonstraţie împotriva noilor autorităţi

Postul de radio Pnom Penh, citat de agenţia FRANCE PRESSE, a anunţat că joi în provincia Kompang a avut loc o demonstraţie împotriva noilor autorităţi. Guvernul cambodgian a lansat un apel la calm, ordonînd armatei să reprime orice tulburări, arată postul de radio Khmer.

Agenţia Khmer Presse anunţă, de asemenea, că armata a deschis focul împotriva unei coloane de demonstranţi, care se îndrepta spre Pnom Penh, la 3 km. de capitala ţării.

Guvernul Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud a dat publicităţii o declaraţie privind situaţia din Cambodgia. În declaraţie se arată că imperialismul american duce de ani de zile o politică de intervenţie şi de agresiune faţă de ţările din Peninsula Indochineză, în intenţia de a transforma aceste ţări în colonii de tip nou şi în baze militare ale S.U.A.

Este de la sine înţeles că imperialismul american şi grupul care a efectuat lovitura de stat din Cambodgia — precizează declaraţia — urmăresc trădarea intereselor vitale ale poporului cambodgian, distrugerea solidarităţii şi prieteniei popoarelor din această regiune a lumii.

Guvernul Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud şi populaţia sud-vietnameză — se spune în declaraţie — aprobă cu căldură şi susţin măsurile de salvare naţională expuse de prinţul Norodom Sianuk, în proclamaţia sa de la 23 martie, precum şi lupta dreaptă a poporului cambodgian.

Vizita ministrului comerţului exterior al României în R. P. Chineză

Vineri dimineaţă, ministrul comerţului exterior al Republicii Socialiste România, Cornel Burtică, care se află în vizită în Republica Populară Chineză, a avut o întrevedere cu Li Cian, ministru adjunct al comerţului exterior, membru al C.C. al P. C. Chinez. A fost de faţă Aurel Duma, ambasadorul Republicii Socialiste România la Pekin. Convorbirile care au avut loc cu acest prilej s-au desfăşurat într-o atmosferă cordială, de prietenie.

În după-amiaza aceleeaşi zile, Cornel Burtică şi membri ai delegaţiei comerciale guvernamentale române au vizitat Uzina textilă nr. 2 din Pekin. Oaspeţii au fost însoţiţi de Lin Hai-yun, ministru ad-interim al comerţului exterior al R.P. Chineze.

„Puntea dintre două continente"

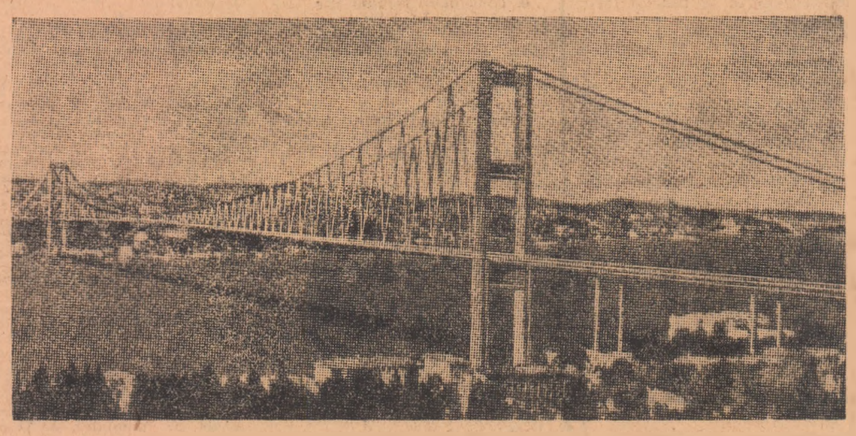

Macheta podului peste Bosfor: un vis de milenii...

Un proiect datînd de milenii va fi, în sfîrşit transpus în viaţă. Europa şi Asia vor fi legate printr-un pod, peste Bosfor.

În anul 513 înaintea erei noastre, Darius I i-a cerut faimosului constructor Mandrocles din Samos să construiască un pod pe care să-şi poată trece cu uşurinţă oştile peste Bosfor, din Asia mică în Europa. Planul a rămas, însă, neîndeplinit. Cîteva decenii mai tîrziu, Xerxes a pus să se construiască „o punte" peste actualele Dardanele, formată dintr-un şir de vase legate între ele. Acest pod improvizat a fost distrus de fluxul marin. Drept pedeapsă Xerxes a poruncit să... fie biciuită marea.

După aproape două milenii şi jumătate, primele lovituri de tîrnăcop au dat semnalul lucrărilor pentru ceea ce presa turcă denumeşte „marea punte între două continente". Cu o lungime de 1 074 metri, o lărgime de 33.40 m, susţinut de doi piloni înalţi de 165 metri, podul, a cărei proiectare şi construcţie a fost preluată de firme specializate britanice şi vest-germane, va fi cel mai mare pod suspendat din Europa şi al patrulea, ca mărime, din lume.

După opinia experţilor turci, circulaţia în Istanbul ar fi ameninţată de o veritabilă asfixie. Podul va fi o adevărată aortă implantată în „corpul" marelui oraş turc. În acelaşi timp, marele pod va uşura şi va face mult mai rapid traficul înspre Turcia asiatică (inclusiv cel turistic). De la podul peste Bosfor, o şosea modernă, rapidă, în lungime de 72 km, cu mai multe benzi va duce la Cornul de Aur. La capătul acestei şosele se va construi un alt pod traversînd Cornul de Aur.

Importantele cheltuieli cu înfăptuirea întregului proiect urmează să fie recuperate prin perceperea unei taxe speciale rutiere pe o perioadă de timp.

Se prevede că în 1973 — anul inaugurării podului — peste 22 000 de automobile vor traversa zilnic moderna punte dintre cele două continente. La capătul primului deceniu de utilizare numărul vehiculelor ce vor face zilnic traversarea se va ridica, potrivit calculelor specialiştilor, la cel puţin 80 000.

La inaugurarea lucrărilor de construire a podului peste Bosfor, premierul turc, Demirel, vorbea despre un proiect şi mai îndrăzneţ: un uriaş pod din vase care va lega într-o zi Marea Neagră de Marea Mediterană — a doua mare punte între continentul european şi asiatic. Experţii evaluează că un asemenea proiect nu va deveni realitate decît cel mai devreme, peste două decenii. Deocamdată, într-un punct de pe malul apusean al Bosforului avansează primele operaţiuni de construire a primei mari punţi între Europa şi Asia. În primăvara lui 1973 cele dintîi vehicule vor trece monumentalul pod peste Bosfor...

E.R.

Situaţia din Laos

- ***Declaraţie a M. A. E. al R. P. Chineze***
- ***Noi bombardamente americane***

Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a dat publicităţii o declaraţie în care condamnă noile acţiuni agresive întreprinse în Laos de către forţele militare aparţinînd Statelor Unite ale Americii şi Tailandei, consideră aceasta ca o escaladare a războiului şi îşi exprimă sprijinul deplin faţă de poziţia Frontului Patriotic din Laos.

Guvernul şi poporul chinez, se spune în declaraţie, urmăresc cu atenţie evoluţia acestor evenimente care atestă că imperialismul american îşi extinde războiul de agresiune în Laos, Cambodgia, şi în alte teritorii din sud-estul Asiei. În declaraţie se subliniază că Laosul este un vecin apropiat al R. P. Chineze şi, de aceea, poporul chinez nu va rămîne nepăsător în timp ce forţele imperialismului acţionează. Poporul chinez va sprijini, ca şi pînă acum, poporul laoţian în lupta sa dreaptă împotriva invadatorilor imperialişti, pentru salvarea naţională.

Comandamentul forţelor S.U.A. de la Saigon a anunţat pierderea, în operaţiunile desfăşurate în Laos, a celui de-al 12-lea avion de la hotărîrea preşedintelui Nixon de a se da publicităţii informaţii privind activitatea şi pierderile aviaţiei americane în această ţară. Avionul, un bombardier de tip „Skyraider", a fost atins de tirul forţelor Pathet Lao, prăbuşindu-se în Tailanda.

Comandamentul american a anunţat, de asemenea, că bombardierele B-52 au continuat să efectueze raiduri, în ultimele 24 de ore, împotriva unor zone controlate de forţele Pathet Lao.

INCIDENTE LA SUEZ

TEL AVIV. — În cursul zilelor de joi şi vineri aviaţia israeliană a întreprins mai multe raiduri asupra poziţiilor militare egiptene din zona Canalului de Suez, se arată într-un comunicat militar publicat la Tel Aviv. În comunicat se menţionează că în urma luptelor angajate cu avioane egiptene, cinci aparate aparţinînd forţelor aeriene ale R.A.U. au fost doborîte.

La Cairo au fost confirmate raidurile de joi şi vineri ale aviaţiei israeliene. Un purtător de cuvînt militar citat de agenţia M.E.N. a declarat că în timpul luptei aeriene care a avut loc vineri şi la care de ambele părţi au fost angajate 40 de avioane, un aparat israelian a fost doborît iar altul a fost atins. Avioanele egiptene, cu excepţia unuia, s-au întors la bazele lor, a precizat purtătorul de cuvînt.

Ciocniri la Beirut

BEIRUT — Într-un comunicat dat publicităţii de Direcţia generală a forţelor interne de securitate libaneze se arată că, vineri dimineaţa, au avut loc în cartierul Haret-Hreik, din partea de sud a oraşului Beirut, grave incidente între unităţi palestiniene şi populaţia civilă. Aceste incidente au durat peste patru ore, trupele de ordine fiind nevoite să intervină pentru calmarea situaţiei. În cursul incidentelor, patru persoane au fost omorîte, iar alte şase rănite. Forţele palestiniene au capturat cîţiva civili, dar aceştia au fost eliberaţi după cîteva ore. De asemenea, precizează comunicatul, în cursul după-amiezii au mai avut loc schimburi de focuri în diferite cartiere ale Beirutului, perturbînd circulaţia şi creînd o stare de tensiune în oraş. Vehiculele blindate ale poliţiei şi jandarmeriei libaneze staţionează în preajma clădirilor publice şi a centrului de radio.

Tovarăşul Emil Drăgănescu în Bulgaria

Vineri, tovarăşul Emil Drăgănescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. Român, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, preşedintele părţii române în Comisia mixtă guvernamentală româno-bulgară de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică, însoţit de Pencio Kubadinski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria, preşedintele părţii Bulgare în comisie, împreună cu membrii delegaţiei române care participă la lucrările celei de-a 8-a Sesiuni a Comisiei, a fost oaspetele oraşului Vraţa.

LONDRA: Strategie electorală

Ultimul sondaj al opiniei publice efectuat de Institutul Gallup dezvăluie că dacă în Marea Britanie ar avea loc în prezent alegeri generale, Partidul conservator ar obţine 46,5 la sută din voturi, iar Partidul laburist 41 la sută. În februarie, 50 la sută din persoanele interogate se pronunţau în favoarea conservatorilor şi numai 38 la sută optau pentru laburişti, iar sondajul din 5 martie indica 48 la sută pentru conservatori şi 41 la sută în favoarea laburiştilor. Speculaţiile au şi început să umple coloanele ziarelor britanice. Cotidianul londonez „Observer" îşi informează cititorii că primul ministru britanic intenţionează să organizeze alegeri generale anticipate în luna iunie a acestui an. Sursa acestei noutăţi ar fi, sugerează ziarul, unii membri ai guvernului cărora premierul Wilson le-ar fi indicat sfîrşitul actualei legislaturi înaintea vacanţei de vară. Ca niciodată în ultimele patru luni optimismul şi încrederea domnesc în rîndurile laburiştilor. Pe lîngă rezultatul îmbucurător al sondajelor, victoria obţinută de partidul laburist în recentele alegeri parţiale de la South Ayreshire (Scoţia) a fost celebrată ca un triumf al laburiştilor. Triumf pentru că înfrîngerea din alegerile parţiale de la 11 martie din circumscripţia electorală Bridgwater, cînd deplasarea voturilor în favoarea partidului conservator a fost de 8,6 la sută, a înfrînt pentru moment orice speranţă laburistă. Imediat după înfrîngere, unii observatori politici credeau că alegerile nu vor avea loc decît la termen (adică în primăvara anului viitor), ca numai după 10 zile succesul de la South Ayreshire să răstoarne calculele.

Premierul Wilson — de care depinde strategia electorală laburistă, momentul fixării alegerilor, şi chiar tactica conservatoare dezorientată de echilibrul fragil al tuturor speculaţiilor şi de aşteptarea care nu se ştie cît se va prelungi — ţine toată lumea în şah, adunînd însă treptat, cu răbdare, atuuri în favoarea partidului său. Cert este că pînă la ora actuală Wilson a restabilit într-o oarecare măsură încrederea în lira sterlină şi a obţinut un excedent al balanţei britanice de plăţi evaluat la circa 500 milioane lire sterline. Datorită acestor paşi înainte pe plan economic, laburiştii au recuperat un anumit număr dintre alegători. În intenţia lor stă cîştigarea voturilor electoratului „flotant" şi chiar a unora dintre sprijinitorii partidului liberal. Obiectivul acesta cere timp şi persuasiune, mijloace pe care partidul laburist le are la îndemînă. Rămîne de văzut însă, cît de receptivi se vor arăta alegătorii. Antrenarea electoratului laburist nu este o sarcină uşoară, apatia lui fiind poate o primejdie mai mare decît voturile acordate conservatorilor. În această privinţă o speranţă o reprezintă tinerii de 18 ani care votează acum pentru prima dată şi pentru care alegerile reprezintă nu numai o opţiune dar şi o experienţă care nu va fi ignorată. Cîştigarea terenului pierdut, a încrederii în politica partidului depind — laburiştii o ştiu prea bine — de unele măsuri care să-i facă pe britanici să uite de austeritatea care a domnit cel puţin 2 ani în ţară şi a lovit fără precedent în veniturile lor. De aceea, unii laburişti exercită presiuni asupra ministrului de finanţe, Jenkins, pentru ca acesta să pună la îndemîna partidului, în ajunul alegerilor, un buget „electoral" care să cuprindă numeroase înlesniri fiscale şi o reducere a măsurilor de austeritate. Dar Marea Britanie are datorii mari pe care în parte şi le-a plătit după înregistrarea excedentului balanţei de plăţi, însă fenomenele inflaţioniste, recesiunea care devastează economia americană, de care depinde o parte a industriei britanice, frînează deocamdată optimismul laburist. De aceea se aşteaptă cu interes bugetul ce urmează să fie prezentat la 14 aprilie şi căruia i se va conferi o orientare politică şi electorală. Foarte probabil, de ecoul stîrnit de acest buget în ţară va depinde viitorul laburist aşa cum şi unele înfrîngeri suferite pînă acum s-au datorat cu precădere măsurilor de austeritate, nepopulare.

Pregătirile electorale au început de mult şi ele se intensifică pe zi ce trece în ambele tabere, fiecare eveniment fiind evaluat prin toate implicaţiile sale, fiecare atu conservat cu grijă pentru eliminarea surprizelor în momentul întîlnirii cu urnele.

DOINA TOPOR

RĂPIRILE DIN AMERICA LATINĂ

- **Epilog la Santo-Domingo**
- **Poliţia în alertă în capitala argentiniană**

Locotenent-colonelul Donald Crowley, ataşatul aero al Ambasadei Statelor Unite de la Santo Domingo, a fost pus în libertate de către cei care l-au răpit pe un teren viran din apropierea locului de unde a fost sechestrat marţi, a anunţat generalul Rafael Guzman Acosta, şeful poliţiei dominicane.

Agenţiile de presă menţionează că eliberarea diplomatului american a avut loc în momentul în care avionul companiei „Pan Am" pleca spre Mexic avînd la bord pe cei 20 de deţinuţi politici ceruţi ca preţ de răscumpărare pentru punerea în libertate a lui Crowley.

Imediat după ce a devenit liber, Donald Crowley a telefonat Ambasadei S.U.A., iar apoi s-a adresat celui mai apropiat post de poliţie şi a cerut să fie condus, conform înţelegerii cu autorii răpirii, la Ambasada Mexicului. În acest timp, cei 20 de deţinuţi politici puşi în libertate au fost îmbarcaţi la bordul avionului care i-a dus în Mexic, fiind însoţiţi de către arhiepiscopul Hugo Polanco Brito.

Ministrul de interne argentinian, generalul Francisco Imaz, a anunţat joi seara că guvernul refuză să pună în libertate pe cei doi deţinuţi solicitaţi în schimbul eliberării consulului paraguayan, Waldemar Sanchez, răpit marţi de un grup de necunoscuţi. Termenul stabilit de autorii răpirii pentru efectuarea „schimbului" urma să expire ieri la ora 8 (ora locală). Se presupune că răspunsul negativ dat de ministrul de interne la cererea autorilor răpirii este în legătură cu afirmaţiile după care unul din deţinuţii ce urmau să fie eliberaţi ar fi desconspirat identitatea răpitorilor consulului paraguayan.

La Buenos Aires măsurile de securitate luate de către poliţie au fost considerabil întărite. Potrivit unor informaţii, poliţia ar fi reuşit să localizeze zona în care se află autorii răpirii consulului paraguayan Waldemar Sanchez. Prin măsurile luate, poliţia încearcă să facă imposibilă o eventuală tentativă a răpitorilor de a-şi schimba reşedinţa.

Programul „Apollo-13"

● JOI, PE POLIGONUL DE LA CAPE KENNEDY a fost efectuată o repetiţie generală prin care s-a simulat lansarea navei „Apollo-13", prevăzută pentru 11 aprilie a.c. La această repetiţie a participat întregul personal care va conduce operaţiunile propriu-zise de lansare. Dacă totul va decurge normal, lansarea se va face la 11 aprilie ora 19,13 GMT, iar asezenizarea va avea loc în regiunea craterului Fra Mauro, la 16 aprilie ora 2.55 GMT. Astronauţii James Lovell şi Fred Haise vor rămîne pe suprafaţa Lunii 33 ore şi 27 minute, timp în care, în cadrul activităţii extravehiculare, vor „escalada" unul din versanţii craterului cu înălţimea de aproximativ 120 metri, vor instala un nou minilaborator şi vor strînge eşantioane de rocă lunară.

● ÎN PREZENŢA MINISTRULUI MUNCII ŞI ASIGURĂRILOR SOCIALE DIN CIPRU, Tassos Papadopoulos, la Nicosia s-a deschis joi cel de-al cincilea curs internaţional de perfecţionare medicală cu tema „Actualităţi în medicină", organizat de Uniunea medicală balcanică. Printre personalităţile care au luat cuvîntul în şedinţa inaugurală s-au aflat dr. Vassos Lyssarides, preşedintele Comitetului de organizare al cursului, şi prof. dr. M. Popescu-Buzeu, secretarul general al Uniunii medicale balcanice.

din viaţa tineretului lumii

Final la activitatea S. D. S.

Ziarul DIE WELT anunţa la începutul acestei săptămîni că la 22 martie, în cadrul unei reuniuni publice a conducerii federale a Federaţiei studenţilor socialişti (S.D.S.) din R. F. a Germaniei, întrunită la Casa studenţilor din Frankfurt pe Main, şi la care au participat 400 de membri ai organizaţiei, S.D.S. a luat hotărîrea de a se autodizolva.

Decizia de autodizolvare a fost urmată de lichidarea arhivei organizaţiei, care a trecut în proprietatea editurii „Neue Kritik" şi de eliberarea birourilor deţinute de conducerea federală a S.D.S. la Frankfurt pe Main.

La sfîrşitul întrunirii, un purtător de cuvînt al S.D.S., a declarat, conform agenţiei U.P.I., că actul autodizolvării a fost o „necesitate politică", deoarece, datorită accentuării divergenţei tendinţelor din sînul mişcării" de doi ani S.D.S. nu mai îndeplinea nici o funcţie" şi, drept urmare, „menţinerea unui organ supraregional de coordonare este lipsită de sens".

Actul de autodizolvare a S.D.S. de la 22 martie înscamnă sfîrşitul existenţei şi activităţii de aproape un sfert de veac a unei organizaţii care a jucat un rol important pe scena mişcării de tineret din R. F. a Germaniei. Înfiinţată în 1946 ca organizaţie universitară a Partidului Social-Democrat, Federaţia studenţilor socialişti şi-a desfăşurat iniţial activitatea în cadrul P.S.D., urmînd o linie politică paralelă. Începînd însă din 1959, după Congresul de la Bad Godesberg al P.S.D., divergenţele între conducerea P.S.D. şi S.D.S., care cunoştea un proces de radicalizare, s-au accentuat continuu, în 1961 între cele două organizaţii intervenind o ruptură definitivă. P.S.D. a retras S.D.S. sprijinul financiar şi politic, înlocuindu-l în mediul sudenţesc cu noua „Asociaţie universitară social-democrată" (S.H.B.).

În anii următori S.D.S. s-a situat pe poziţii din ce în ce mai nete, către stînga. Organizaţia s-a afirmat ca una din forţele principale ale luptei pentru o reformă universitară.

Concomitent, S.D.S., care în anii din urmă număra circa 2 500 de membri şi vreo 15 000 de simpatizanţi, a devenit cunoscută şi prin puternicele manifestaţii pe care le organiza în diverse oraşe vest-germane împotriva înarmării atomice a R. F. a Germaniei, a războiului de agresiune împotriva poporului vietnamez etc. Dar organizaţia păstra un caracter eterogen, sursa deosebirilor de păreri, care aveau să se manifeste în interiorul ei.

Declinul S.D.S. din ultimii doi ani se datoreşte ascuţirii divergenţelor din sînul său. Aceste divergenţe au paralizat organizaţia într-un moment important al evoluţiei politice din R. F. a Germaniei. De aici, probabil, consecinţa „necesităţii politice" a autodizolvării.

BAZIL ŞTEFAN

pe scurt

● **LA MOSCOVA S-A ÎNCHEIAT VINERI simpozionul asupra prognozei ştiinţifice, organizat de comisia permanentă a C.A.E.R. pentru coordonarea cercetărilor tehnice şi ştiinţifice. Au participat oameni de ştiinţă şi specialişti din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Iugoslavia, Mongolia, Polonia, România, Ungaria şi Uniunea Sovietică. În cadrul simpozionului, acad. Aurel Avramescu şi acad. Remus Răduleţ din România au susţinut comunicări, care s-au bucura de un interes deosebit în rîndul celor prezenţi.**

● VINERI ŞI-A ÎNCHEIAT LUCRĂRILE la Belgrad cea de-a III-a Conferinţă a organizaţiilor oficiale de turism din ţările balcanice. Participanţii au semnat un protocol care cuprinde o serie de recomandări privind dezvoltarea în continuare a relaţiilor turistice între ţările balcanice şi creşterea fluxului turistic spre această regiune geografică.

Din partea Republicii Socialiste România, protocolul a fost semnat de tovarăşul Petrache Trofin, vicepreşedinte al Oficiului Naţional de Turism, şeful delegaţiei române la această conferinţă.

● AGENŢIA CHINA NOUĂ anunţă că Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, l-a primit vineri după-amiază pe Yasser Arafat, conducătorul Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, care face o vizită în R.P. Chineză.

Adio Tobruk!

● **TRUPELE BRITANICE au părăsit vineri baza militară de la Tobruk, care a fost preluată în mod oficial de autorităţile libiene. În cursul ceremoniei care a avut loc cu această ocazie, deasupra bazei a fost înălţat drapelul naţional libian.**

Conform acordului intervenit în luna decembrie între guvernele Libiei şi Angliei, evacuarea tutror efectivelor militare britanice se va încheia pînă la sfîrşitul lunii martie a.c.

● AGENŢIA TASS INFORMEAZĂ că, în Uniunea Sovietică a fost lansat vineri satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-328", la bordul căruia este instalat aparataj ştiinţific destinat continuării cercetărilor în spaţiul cosmic. Agenţia precizează că aparatajul funcţionează normal, iar Centrul de calcul coordonator de pe Pămînt prelucrează informaţiile obţinute.

● **VINERI, LA BUDAPESTA a avut loc semnarea protocolului de colaborare tehnico-ştiinţifică între Ministerul Agriculturii şi Silviculturii din Republica Socialistă România şi Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare din R. P. Ungară.**

● AGENŢIA TANIUG anunţă că în oraşele Los Angeles şi Minneapolis au fost deschise birouri ale Camerei Economice Federale a R. S. F. Iugoslavia. După cum menţionează agenţia Taniug, birourile vor activa în sensul dezvoltării schimburilor de mărfuri iugoslavo-americane, în special în California şi vestul Statelor Unite."

Referendum în Bahrein?

● GUVERNELE MARII BRITANII ŞI IRANULUI au căzut de acord să solicite colaborarea O.N.U. pentru organizarea unui referendum în Bahrein pentru a determina dorinţa populaţiei locale privind viitorul acestui şeicat. Surse diplomatice de la O.N.U. au indicat că secretarul general, U Thant, va anunţa în scurt timp felul în care va fi organizat acest referendum în rîndurile celor 200 000 de locuitori din Bahrein. Ei vor trebui să se pronunţe asupra unui statut de asociaţie cu Marea Britanie după retragerea trupelor engleze din regiunea Golfului Persic, anul viitor, sau dacă Bahrein se va integra sau va deveni asociat la Iran ori cu alt stat sau grup de state din zona Golfului Persic.

● CURTEA CU JURAŢI DIN ATENA a pronunţat joi seara verdictul împotriva lui Mahmoud Mohamed Issa şi Maher Soleiman Hussein El Yamani, acuzaţi de atac armat asupra unui avion al Companiei israeliene „El Al" pe aeroportul din Atena la 26 decembrie 1969. Juriul l-a condamnat pe Mahmoud Mohamed Issa, pentru „omor prin imprudenţă împotriva unui pasager al avionului", la 17 ani şi cinci luni închisoare, iar pe Maher Soleiman Hussein El Yamani la 14 ani şi trei luni închisoare.

Parlamentul indian a aprobat naţionalizarea băncilor

● **PARLAMENTUL INDIAN a aprobat joi proiectul de lege propus de primul ministru, Indira Gandhi privind naţionalizarea a 14 mari bănci interne, fapt ce va da posibilitatea ca guvernul să controleze aproximativ 85 la sută din sistemul bancar naţional. Proiectul de lege înlocuieşte ordonanţa de luna trecută referitoare la preluarea controlului asupra celor 14 bănci în cauză, după ce Curtea Supremă respinsese actul iniţial de naţionalizare a băncilor interne din noiembrie anul trecut. Noul proiect de lege a fost înaintat spre semnare preşedintelui ţării, Venkata Giri.**

● BANCA MONDIALĂ a anunţat că va acorda Republicii Arabe Unite un împrumut fără dobîndă de 26 milioane dolari în vederea finanţării unui important plan de drenare a Văii Nilului. Proiectul este apreciat ca fiind cea mai importantă acţiune de drenaj care va contribui la sporirea substanţială a veniturilor a peste 250 000 de ţărani.

La o licitaţie filatelică ce a avut loc marţi la New York, un grup de opt oameni de afaceri din localitatea americană Wilkes Barre au achiziţionat unul dintre cele mai scumpe timbre din lume la preţul record de 280 000 dolari. Este vorba de un timbru emis în 1856 de Guyana Britanică, timbru a cărui valoare nominală este de... un cent.

Iată, în reproducerea noastră, facsimilul timbrului.

● **AUTORITĂŢILE CIPRIOTE au arătat vineri reprezentanţilor presei armele găsite recent într-un depozit situat la mai puţin de un kilometru de palatul prezidenţial.**

Potrivit unor informaţii citate de agenţia France Presse, aceste arme ar fi aparţinut fostului ministru cipriot de interne şi al apărării, Polycarpos Gheorghadjis, asasinat la începutul lunii martie, în condiţii încă neclarificate.

● EXPLOZIA NUCLEARĂ SUBTERANĂ efectuată joi pe poligonul din Nevada — una din cele mai puternice din istorie — a fost înregistrată de laboratorul seismologic din Pasadena, aflat la 480 kilometri de locul exploziei, ca o mişcare seismică de gradul 6 pe scara Richter. Agenţia ASSOCIATED PRESS, citînd opinia observatorilor, scrie că explozia este legată de crearea unui focos nuclear destinat sistemului de rachete antirachete.

● UN NUMĂR DE 42 DE ŢĂRI şi-au anunţat pînă în prezent intenţia de a participa la Conferinţa pregătitoare la nivel ministerial a viitoarei conferinţe la nivel înalt a ţărilor neangajate. Această conferinţă se va deschide la Dar Es Salaam, capitala Tanzaniei, la 13 aprilie.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"